

POROČILA

SLOVENSKE FRANČIŠKANSKE PROVINCE SVETEGA KRIŽA

LETO 2026 • LXXIX • ŠTEVILKA

1

Frančišek blagoslavlja Assisi – fotografija na naslovnici iz filma Asiški ubožec (Il poverello d'Assisi) – 1911, objavljena z dovoljenjem – © Filмотека Vaticana

1226 — 2026

Frančišek

NASLOVNIK PROVINCE	
CURIA GENERALIS Via S. Maria Mediatrice, 25 IT - 00165 ROMA	0039 06 684 919 0039 06 638 02 92
<i>msgr. Stane Zore</i> <i>Ljubljanski nadškof</i> <i>in metropolit</i> Ciril-Metodov trg 4 p.p. 1990, 1001 Ljubljana stane.zore@ofm.si	01 234 26 00
Provincialni minister Christian Gostečnik Prešernov trg 4 1000 Ljubljana provincialni.minister@ofm.si	+386 1 242 9310
BREZJE Brezje 72 4243 BREZJE brezje@ofm.si	04 537 07 **
 Viktor David Milan Robert Tadej I. Zakristija Romarski urad	02 06 11 18 041 802 341 26 00
KAMNIK Franciškski trg 2 1241 KAMNIK http://franciskani-kamnik.si franciskani.kamnik@t-2.si kamnik@ofm.si	064 179 910
 Ciril Franci	031 773 900 059 366 484 mobitel: 041 674 297
KOPER/STRUNJAN Destradijev trg 10a 6000 KOPER koper@ofm.si	0590 73 470
 Bogdan	031 679 999
LJUBLJANA - CENTER Prešernov trg 4 1000 LJUBLJANA lj.center@ofm.si	01 242 9***
 porta Christian Janez Pavle Vid Edvard Ksaver Jan Dominik Pepi Janko zakristija obednica pevski kor muzej/knjižnica župnijska pisarna ZBF FDI	300 310 303 304 305 306 307 308 309 315 311 312 313 301 302 314 01 200 67 60
LJUBLJANA - BEŽIGRAD Küzmičeva 6 1000 LJUBLJANA lj.bezigrad@ofm.si	0590 717 **
 Regalat Miran Š. Ambrož	21 22 01 436 87 81

LJUBLJANA - ŠIŠKA Černetova 20 1000 LJUBLJANA lj.siska@ofm.si	01 583 72 70 01 583 72 **
 Silvin Mari	77 82
LJUBLJANA - VIČ in Komisariat za Sv. deželo Tržaška 85 1000 LJUBLJANA lj.vic@ofm.si	01 244 42 52
 Marjan Tadej Zdravko Anton Peter	58
MARIBOR Ul. škofa Maksimiljana Držečnika 7 2000 MARIBOR maribor@ofm.si	02 228 51 10 02 228 51 **
 Krizostom Franc Boris Rafael Damijan	13 19 15 14
MOŠNJE Mošnje 8 4240 RADOVLJICA	04 533 88 78
NAZARJE Samostanska pot 50 3331 NAZARJE nazarje@ofm.si	03 583 19 93
 Marjan Andraž Tomaž	
SESTRE KLARISE Samostanska pot 51 3331 NAZARJE	03 583 13 91
SESTRE KLARISE Andreja Bitenca 138 1000 LJUBLJANA	01 518 25 00
SESTRE KLARISE Ul. Štefana Kovača 72 9224 Turnišče	02 577 13 88
NOVA GORICA Škrabčeva 1, p.p. 303 5001 NOVA GORICA info@samostan-kostanjevica.si	05 330 77 50 05 330 77 5*
 Vili Miran Boštjan	4 5
NOVA ŠTIFTA Nova Štifta 3 1317 SODRAŽICA nova.stifta@ofm.si	01 836 99 43
 Marijan	
NOVO MESTO Franciškski trg 1 8000 NOVO MESTO novo.mesto@ofm.si	07 338 14 70 07 338 14 7*
 Peter Marko Gregor Tomaž H. Niko	1 3 4 7

PROVINCIALNA HIŠA Strunjan 134 telefonska govorilnica	05 678 21 21
SVETA GORA Sveta Gora 2 5250 SOLKAN sv.gora@ofm.si	05 330 40 20 05 330 40 **
 Bogdan K. Bernard Ambrož	38 28 37
SVETA TROJICA Meznaričeva 8 2235 SVETA TROJICA V SLOVENSKIH GORICAH sv.trojica@ofm.si	02 720 55 56
TUJINA	
CURIA GENERALIS Via S. Maria Mediatrice, 25 IT - 00165 ROMA	0039 06 684 919 0039 06 638 02 92
COLLEGIO S. ISIDORO Via degli Artisti, 41 00187 Roma Italia Jan Dominik Bogataj	00386 51 389 115
ADELAIDE - WEST HINDMARSH Holy Family Slovenian Mission 51 Young Avenue AU - WEST HINDMARSH SA 5007 slomission.adelaide@gmail.com	
MELBOURNE - KEW / Sts. Cyril and Methodius' Slovenian Mission 19 A'Beckett Street PO BOX 3200 AU - KEW / VIC 3101 Simon Peter slomission.melbourne@gmail.com slomission.misli@gmail.com	0061 3 9853 7787 0061 455 444 912
SYDNEY MERRYLANDS St. Raphael's Slovenian Mission 311 Merrylands Road PO BOX 280 AU - MERRYLANDS / NSW 2160 Darko slomission.sydney@gmail.com	0061 2 9637 7147 0061 409 074 760
JOHNSTOWN St. Therese's Friary 536 Decker Avenue US - JOHNSTOWN / PA 15906 Bernard	001 814 539 76 33
LEMONT St. Mary's Friary 14246 Main Street PO Box 608 US - LEMONT / IL 60439 Metod lemont@ofm.si	001 630 257 24 94
Slovensko versko središče	001 630 257 20 68
NEW YORK St. Cyril's Friary 62 St. Mark's Place US - NEW YORK / NY 10003 Krizolog new.york@ofm.si	001 212 674 34 42

Dragi bratje,

spet je tu poletje – čas, ko se sonce zazre globlje v naša okna in se dnevi raztegnejo, kakor bi nam hoteli podariti malo več prostora za dihanje. Nekateri se boste te dni vrnili tja, kjer vas kdo čaka z odprtimi rokami, drugi boste odšli iskat tišino in počitek, tretji boste ostali doma in z vdano zvestobo držali luč prižgano za vse nas. In prav je tako. Vsak od nas ima svoje mesto, pa vendar nas nekaj neslišnega drži skupaj – tudi takrat, ko nas loči pol dežele.

Te strani, ki jih danes držite v rokah, niso nič slovesnega. So preprosto naše – nabor sporočil, drobnih novic in obvestil, ki so se nabrala kakor pisma na kuhinjski mizi. A med vrsticami, verjemite, utripa srce naše skupnosti. Vsako ime, vsak datum, vsaka kratka beseda nosi v sebi nekoga, ki ga poznate, ki vam je drag, s katerim ste delili pot.

Kako lepo je vedeti, da nekje obstajajo ljudje, ki te imajo v mislih, čeprav te ta hip ne vidijo. Da nekdo zate moli, čeprav si daleč. To je dar, ki ga poletje ne sme razpršiti, ampak naj ga le še poglobi.

Naj vas torej spremlja blagoslov:

*Naj vas Gospod blagoslovi in varuje na vseh vaših poteh.
Naj vam podari počitek, kjer ste utrujeni,
tolažbo, kjer vas kaj teži,
in veselje, ki ga svet ne more vzeti.
Naj vam ob koncu poletja vrne moč,
da boste znova zajeli sapo za pot, ki je pred nami.
In naj nas, kjerkoli smo, drži skupaj v eni ljubezni.
Amen.*

V iskrenem bratskem objemu in z molitvijo za vsakega izmed vas,

P. Christian Gostečnik,
provincialni minister

Nazarje, 10. 6. 2026

Dan province

Ob 400-letnici samostana Marije Nazaret v Nazarjah smo se bratje province zbrali za letni dan province kar v tem jubilejnim kraju.

NAGOVOR P. CHRISTIANA GOSTEČNIKA, PROV. MINISTRA

O spravi, odpuščanju in bratstvu

Dragi bratje, vsak izmed nas nosi v sebi svojo edinstveno zgodbo bratstva. Najlepše zgodbe so tiste, ki govorijo o bratih, ki so verjeli v nas, predvsem takrat, ko smo izgubljali vero, ki so upali namesto nas, ko nismo imeli več nobenega upanja, ko se je vse lomilo, in so ljubili, potem ko je v nas povsem ugasnil plamen, da bi se še kdaj v nas porodila ljubezen. To so bratje, ki jih upravičeno imenujemo ikone in lahko rečemo, da so še vedno tu, da se tudi med nami pojavljajo novi bratje, ki so nosilci plamenic prihodnosti. Vedno pa smo bili in smo pred izzivi, ki jih prinaša bratstvo, in te zgodbe bratov, ki so trpeli in še trpijo krivice, lahko trajajo ter dolgo odzvanjajo v naših srcih, kot spomin in opomin. Ne smemo prezreti tudi nas samih,

ki smo morda nehote ali celo nevede prizadeli brata, ki še vedno krvavi na obrobjih naših poti in ga niti ne opazimo.

Zato lahko že na začetku rečemo, da je izjemno pomembno vnesti v vsako od teh zgodb novo upanje, da zmoremo in smo zmogli naprej, saj v teh trenutkih bolečine, ko jih predelamo, najdemo tudi trenutke globokega zadovoljstva in sreče. O teh zgodbah bomo danes govorili – o zgodbah, v katerih se na široko in večplastno razkriva naš značaj, pa tudi o zgodbah bolečine in odpuščanja. O zgodbah, v katerih smo bili sprejeti, kjer je bilo prisotno sočutje in razumevanje, ter o zgodbah, ko smo bili zavrženi, ponižani, pozabljeni, ko smo doživeli krivico, nerazumevanje, celo izdajstvo, a smo odpustili, prerasli in šli naprej. Kako odpustiti, je danes naše začetno in končno vprašanje, saj se nam prepogosto zdi, da je morda naša, skorajda primarna pravica, da svojo bolečino ohranimo živo. Kot da bi s tem dokazovali, da se nam je res nekaj zgodilo. Da ni bilo zaman. In zato ne moremo in ne

smemo odpustiti. Za te brate bomo danes še posebej molili in seveda za nas, ki smo jih prizadeli, naredili krivico, pa tega niti ne vemo ali pa nimamo dovolj samorefleksije, da bi to sploh postalo predmet našega razmišljanja.

Naša osnovna teza je, da neodpuščanje in zamera imata nenavadno lastnost. Obljubljata moč in morda celo nadzor ter varnost, v resnici pa prinašata suženjstvo.

Morda je res ena največjih skrivnosti našega srca prav ta, da v teh primerih včasih bolj ljubimo svojo bolečino kot svojo svobodo. Zveni nenavadno, vendar je res. Nekateri zamere nosimo tako dolgo, da postanejo del nas samih. Postanejo naš pogled na svet in naša razlaga ljudi, kot bomo videli, naša razlaga lastne zgodbe. Zato se v nas včasih pojavi tih odpor do ozdravljenja. Ne zato, ker bi si želeli trpeti, ampak ker se bojimo vprašanja: kdo bomo, če ne bomo več zvesti svojim lastnim neuresničnim ciljem, ko nismo uspeli, ali pa ranam, ki smo si jih prizadejali sami ali so jih v nas vcepili drugi, in na osnovi tega živimo svojo zagrenjenost in umaknjenost ter notranji kivi, ki nas neusmiljeno razžira. Skratka, tu se vedno lahko pojavi vprašanje: kdo smo in kdo bomo, če ne bomo več hranili svoje prizadetosti? Tako lahko leta živimo ob zaprti rani in jo celo varujemo pred dotikom milosti odpuščanja.

Z drugimi besedami, ko leta in leta obnavljamo stare zgodbe, lahko te postanejo najmočnejši del naše preteklosti in začnejo obvladovati tudi našo sedanjost. Nekdo drug tako postane gospodar našega notranjega sveta. Tu se zgodi paradoks: ko se ne poslovimo od starega, ko ne odpustimo, mislimo, da kaznujemo drugega, v resnici pa kaznujemo sebe. Obenem smo razpeti med temo in svetlobo, med plemenitostjo in sebičnostjo, med željo po ljubezni in strahom pred

njo. Če smo resnicoljubni, šele z večjim ali manjšim naporom spoznamo, da redko trpimo samo zaradi tega, kar se nam je zgodilo, ampak velikokrat zaradi tega, kar se v nas dogaja vse od tedaj, ko nas je nekdo ranil. Skratka, razboleli smo zaradi spominov, ki jih ne znamo odložiti. Zaradi besed, ki jih ne moremo pozabiti. Zaradi krivic, ki jih nosimo v sebi, kot da bi jih morali varovati pred pozabo. Zaradi nedokončanih zgodb, zaradi vedenja bratov, ki so nas zavržili, izdali, prevarali, šli svojo pot in nas brez pravega epiloga pustili v nemar.

Lahko rečemo, da v vsakem izmed nas obstaja skriti boj med tem, kar bi radi bili, in tem, kar v resnici smo. Odpustiti si to nepristnost je zares poseben izziv. Morda prav zato s takšno težo sodimo druge. Kajti če bi zares poznali globine lastnega srca, bi v vsakem izmed nas prej prepoznali brata in ne nasprotnika. Tako se vsi v življenju nasploh in v bratstvu še posebej srečujemo kot ljudje, ki hrepenimo po bližini, pa vendar drug drugega večkrat, celo neprestano, zaradi strahu odbijamo in tako ljubimo in hkrati uničujemo.

Prav v takih trenutkih odkrijemo, da ljubezen ni le občutek, ampak odločitev. Ljubiti brata, ki nas občuduje, ni težko. Ljubiti brata, ki nas razume, prav tako ne. Resnična preizkušnja nastopi, ko pred seboj zagledamo brata, ki nas je razočaral, o nas grdo govoril, nas opravljal ali celo obrekoval. Takrat se v nas prebudi skušnjava, da bi ga skrčili na njegove karakterne napake, ga obsodili in pozabili vse drugo. Toda nihče izmed nas ne želi biti dokončno opredeljen po svojem najslabšem dejanju. In vendar prav to pogosto storimo drugim. Ne zato, ker bi bili hudobni, temveč zato, ker nas prizadetost zoži. Ko smo ranjeni, postane ta krivični brat središče našega pogleda, jedro pogovorov po hodnikih, zakristijah,

obednicah, rekreacijskih sobah. Vse drugo se umakne v ozadje. Počasi pozabimo, da je pred nami človek, brat z lastnimi strahovi, omejitvami, ranami in boji. Vidimo samo tisto, kar nas je prizadelo. Zato je današnji dan še posebej namenjen vsem nam, ki smo na poti odpuščanja, da se odločimo za Evangelij, da se odločimo videti več, da nihče ni samo vsota svojih padcev, vsota lastnih kritik in poniževanj drugih. Z drugimi besedami: tam, kjer se odločimo ponovno odkriti brata, se šele začne pot sprave.

2. del – o zapiranju vase, času in odpuščanju

Ne zapremo se v enem trenutku. Veliko pogostejše se to dogaja počasi in skoraj neopazno. Kakor bi se v samostanu ena za drugo ugašale luči. Najprej izgine preprostost, spontanost, potem zaupanje, nato pripravljenost za pogovor. Nazadnje ostane samo še previdnost. In na previdnost se lahko navadimo. Navadimo se na oddaljenost, na tišino, na življenje, v katerem ni več veliko prostora za čustveno razpoložljivost do drugih. Navzven je lahko vse videti urejeno. Besede ostajajo vljudne, dolžnosti so opravljene. Toda nekje globoko v nas nekaj počasi umira. Ne zato, ker bi izgubili sposobnost govoriti, ampak ker smo izgubili pogum, da bi se dali spoznati. In kako težko je tedaj pristopiti k bratu in ga vprašati, zakaj se je umaknil.

Tu lahko resnici ljubo dodamo, da se na razmere, ki nastanejo kot posledica neodpuščanja ali nerazčiščenih odnosov, nikoli povsem ne navadimo. Nekje globoko v nas ostaja hrepenenje po nečem drugem: po bližini, po domu, po bratstvu. To hrepenenje nas spremlja vse življenje, skozi uspehe in poraze, spremembe in izgube, srečanja in slovesa. Kajti ustvarjeni

nismo za samoto. Prav zato nas velikokrat ne bolijo veliki prepiri toliko kot majhne zamere, ki jih ne znamo ali nočemo razrešiti, in te nas lahko dobesečno poženejo iz skupnosti. Tiste drobne razpoke, ki jih pustimo brez pozornosti. Besede, ki jih ne izrečemo. Opravičila, ki jih odlagamo. Koraki, ki jih ne naredimo. Sčasoma postanejo zid.

Če se še enkrat povrnemo k eni izmed najtežjih oblik odpuščanja, ki smo jo že omenili in o njej moramo še posebej spregovoriti, saj gre za najtežji vidik odpuščanja: gre za brate, ki svojo bolečino nosijo tako dolgo, da postane del njihove identitete, in na drugi strani nas, ki smo tudi notranje razboleli in zato iščemo nekoga, ki bi ga skritizirali, prizadeli, osramotili, samo da bi bilo nam lažje, ker smo sami globoko nezadovoljni in prizadeti. Oboji, tisti, ki prizadevajo, in prizadeti na drugi strani, lahko hitro odreagirajo in sprva trpijo zaradi krivice, potem pa se umaknejo in zagrenjeni začnejo dobesečno živeti z zagrenjenostjo ali celo iz nje. Ravno to je velikokrat nezavedni razlog bratov, ki so nenehno cinični in sarkastični ter nujno potrebujejo žrtve. Problem nas obojih pa je, da krivica in rana, ki izhaja iz nje, postane naš pogled na svet. Postane naša razlaga ljudi in celo razlaga pravičnosti, morale, v marsičem celo teologije, liturgije in Boga samega. Prav tu se skriva nevarnost, ki je pogosto ne opazimo. Ne zato, ker bi bila krivica nepomembna. Nasprotno, krivica je lahko zelo resnična, velika, prizadetost globoka. Toda v nekem trenutku se moramo vprašati: ali še vedno nosimo krivico ali pa krivica nosi nas? Ali smo zato nenehne žrtve ali pa zaradi krivic mučimo druge? To je eno najtežjih vprašanj duhovnega življenja. Kajti obstaja nenavadna skušnjava, da ostanemo zvesti svoji prizadetosti.

Tu je še čas, ki je lahko velik zdravnik, lahko pa postane tudi skladišče neodpuščenih zamer. Vse je odvisno od tega, kaj z njim storimo. Leta ne odidejo hrupno. Ne opozarjajo nase. Minevajo skoraj neopazno. Šele ko se ozremo nazaj, opazimo, koliko se je vse spremenilo. Marsikaj, kar se nam je nekoč zdelo izjemno pomembno, izgubi svojo težo. Besede, zaradi katerih smo nekoč prebedeli noči, izgubijo ostrino. Prepiri, ki so se zdeli usodni, postanejo oddaljen spomin. Ne zato, ker bi postali brezbrizni, ampak zato, ker začnemo videti širše, in tudi za to širino danes molimo. Počasi spoznavamo, da naše življenje ni bilo zgrajeno predvsem iz uspehov in neuspehov, ne iz zmag in porazov, ne iz načrtov, ki so se uresničili, ali sanj, ki so ostale neizpolnjene. Zamere in neodpuščanja pa lahko z vso silovitostjo živijo še danes, vedno postajajo del naših pogovorov in zasenčijo vsako možnost za zdravo bratstvo. Zato se moramo vedno znova odločati, v kakšnem bratstvu hočemo živeti, ker bratstvo je, ne glede na karkoli, vedno naš dom, ki ga vsi gradimo ali razdiramo, a ostaja dom.

V tem oziru tu ne gre več samo za razumevanje in toleriranje napak drugih ali nas samih. Niti ni več samo vprašanje pravičnega ravnanja in do piche natančnega izpolnjevanja dnevnega reda samostana. Postane vprašanje srca. Postane vprašanje, kaj želimo storiti s kratkim časom, ki nam je podarjen. Dokler razmišljamo o odpuščanju predvsem kot o moralni ali etični dolžnosti, ga bomo težko razumeli. Dolžnost vedno pomeni breme, nekaj, kar moramo storiti. Življenje pa nas pogosto uči nekaj globljega. Počasi postane jasno, da odpuščanje ni predvsem nekaj, kar dolgujemo drugemu. Velikokrat je nekaj, kar dolgujemo samim sebi. In tu obstaja trenutek, ki ga skoraj vsi prej ali slej doživimo. Trenutek, ko ugotovimo, da nas ne boli več samo to, kar se nam je zgodilo. Boli nas to in predvsem to, kar smo prinesli v bratstvo iz svojih lastnih družin in je v bratstvu na novo zaživel ter dobilo svoj nov zagon – in kaj ter celo kdo smo zaradi tega postali.

Temu sledi naša previdnost, naš strah, naša nezmožnost zaupati, naša utrujenost od starih zgodb. Takrat prvič spoznamo, da prava osvoboditev ni sprememba preteklosti, le-te tako in tako ne moremo spremeniti. Prava osvoboditev je sprememba sedanjosti in globlje, sprememba srca. In prav tu se začne odpuščanje. Ne kot pozaba. Ne kot zanikanje. Ne kot opravičevanje krivice. Ampak kot odločitev, da preteklosti ne dovolimo več vladati nad našim življenjem. To pa zahteva velik pogum, globoko meditacijo, ponižno molitev in darovanje. Veliko lažje je ostati pri stari zgodbi o svoji prizadetosti. Ta zgodba nam je, kot že velikokrat rečeno, poznana. Z njo smo živeli dolga leta. Postala je del nas. Včasih skoraj ne vemo več, kdo bi bili brez svojih tako zelo utečenih, starih zgodb in zamer. Zato odpuščanje ni samo odpoved stari zgodbi. Je tudi odpoved določeni predstavi o sebi. Odpoved prepričanju, da zadnja beseda pripada naši krivici, ki nam je bila storjena. Kajti zadnja beseda nikoli ne pripada krivici. Zadnja beseda pripada ljubezni.

3. del – sv. Frančišek, Kristus in skrivnost bratstva

Kot rečeno, gotovo ena največjih tragedij našega življenja ni v tem, da smo prizadeti, ranjeni in da smo prizadeli druge, ampak da ne moremo odpustiti oziroma prositi odpuščanja. Ranjenost je del človeške poti. Večja nevarnost je, da začnemo živeti, kot že velikokrat rečeno, na način, da nas naše rane in krivice dokončno določajo. Da je naša zgodba zaključena. Da zadnja beseda pripada bolečini in posledično zagrenjenosti. Da so naše zamere resničnejše od našega upanja. Toda prav tam, kjer mislimo, da je vse izgubljeno, se pogosto začne nekaj novega. Milost namreč redko vstopa skozi vrata naše moči. Velikokrat vstopi skozi razpoke naše krhkosti. In prav tu se naša misel približa sv. Frančisku Asiškemu.

Začeti moramo s preprostim spoznanjem, da je vsak brat najprej dar. Do te preprostosti pa ne pride po lahki poti. Tudi veliki svetniki niso postali veliki zato, ker so veliko trpeli. Njihova veličina je bila drugače. Niso dovolili, da bi njihovo trpljenje postalo njihova identiteta. Niso dovolili, da bi njihova rana postala njihova zadnja beseda o človeku ali o njih samih. V tem je nekaj globoko evangelijskega in nekaj globoko človeškega. Kajti zares veliki ne postanemo takrat, ko premagamo drugega, temveč takrat, ko premagamo skušnjava, da bi zaradi svoje bolečine prenehali ljubiti.

To velja predvsem za sv. Frančiška. Njegova veličina ni bila v tem, da bi bil slep za človeške napake. Dobro jih je poznal, pri drugih in še bolj pri sebi. Njegova veličina je bila v tem, da prizadetosti, ki jih je doživljal ob svojih bratih, nikoli niso postale njegova zadnja beseda o človeku, o bratu. Frančišek ni pozabil, da je pred njim brat s svojimi boji, strahovi, omejitvami in ranami, ki ga je lahko globoko prizadel, a ga je obenem potreboval, čeprav ni našel poti do njega. Zato Frančišek trdi, da je polnost odpuščanja ravno v tem, da se temu bratu približamo in mu celo pomagamo, da se nam približa, da mu lahko odpustimo. Gre za pristop, ki je v resnici najtežji.

Frančišek ni zanikal teme v človeku, vendar je vztrajal pri prepričanju, da tema nikoli ni celotna zgodba. Morda prav zato v njegovem življenju najdemo toliko notranje svobode. Svobodni nismo zato, ker nas nihče ni prizadel – tak človek ne obstaja. Svobodni smo in postanemo šele takrat, ko ne dovolimo, da bi naša prizadetost postala središče našega sveta. Ko dozorevamo, počasi odkrivamo še nekaj: da nas najbolj določajo prav stvari, ki jih je bilo najtežje sprejeti. Neuspehi, ki so nas naredili bolj ponižne. Izgube, ki so nas naučile hvaležnosti. Krivice in rane, zaradi katerih smo postali bolj sočutni.

Zanimivo je, da najlepša bratstva nastanejo prav tam, kjer so skupaj bratje, ki so nekoč trpeli, odpuščajo in postanejo sočutni. Sočutje namreč skoraj vedno raste iz izkušnje lastne krhkosti. Z drugimi besedami, najbolj razumevajoči bratje navadno niso tisti, ki so živeli brez težav, ampak tisti, ki so se srečali s svojimi omejitvami in so zato postali manj strogi do omejitev drugih. Takrat odpuščanje ni več dejanje nekoga

boljšega do nekoga slabšega, ampak postane srečanje dveh nepopolnih ljudi. Dveh bratov. Dveh popotnikov. Dveh grešnikov, ki oba živita od usmiljenja. Morda prav tu odkrijemo najgloblji pomen bratstva. Bratstvo ni simpatija, ni zgolj prijateljstvo, ni samo prijetna bližina. Bratstvo temelji na spoznanju, da nihče izmed nas ne stoji nad drugim.

Vsi nosimo svoje rane, svoje krivice. Vsi nosimo tudi svoje napake in krivice, ki smo jih storili bratom. Vsi smo bili kdaj razlog za bolečino drugega. In vsi smo bili deležni usmiljenja, ki ga nismo zaslužili. Prav zato je sprava nekaj veliko globljega od dogovora med dvema sprtima strankama. Sprava je način gledanja. Je odločitev, da brata ne bomo presojali samo po najslabšem, kar je storil. Da ga ne bomo za vedno zaprli v eno samo dejanje. Da bomo verjeli, da je v njem nekaj več od njegove krivice ali karakterne značilnosti, ki se ji lahko vsi smejemo. Ker nihče izmed nas ne želi biti dokončno ocenjen po svojem najslabšem trenutku. Vsak izmed nas si želi, da bi ga nekdo videl v širši resnici njegovega življenja. Da bi nekdo videl njegov boj, njegovo hrepenenje, njegove dobre namene, njegovo iskreno, čeprav nepopolno prizadevanje za dobro.

Danes molimo za modrost, ki nam govori, da je odpuščanje prav v tem, da drug drugemu podarimo nov pogled. Ko se ozremo nazaj na svoje življenje, nas ne spremljajo samo naše zmage. Ne spremljajo nas samo trenutki, ko smo imeli prav. Kajti na koncu ne bomo stali drug pred drugim z dokazom svoje veličine. In tudi pred Bogom bomo vedno stali z odprtimi ali zaprtimi rokami svojega srca. Tu obstaja še globlja skrivnost. Če bi bilo odpuščanje odvisno samo od naše moči, bi bilo pogosto nemogoče. Nekatere krivice, izdajstva, ponižanja so pregloboka. Nekatere krivice so pretežke. Nekatere izgube tako boleče, da sami v sebi ne najdemo poti naprej. Prav zato nas vera vodi dlje od nas samih. Ker v središču krščanskega življenja ne stoji samo človek, ki odpušča. V središču stoji Bog, ki prvi odpušča, ki celo prihaja k nam z odpušča-

njem samim. Zato sprava ni samo pot k bratu, sprava je tudi pot k Bogu. Vsaka iskrena sprava med brati je vedno majhen odsev nečesa večjega. Je odsev Boga, ki nikoli ne obupa nad človekom.

In za konec, če povzamemo, lahko rečemo, da če obstaja nekaj, kar je večje od zamere, močnejše od prizadetosti in trajnejše od časa, je to vsekakor sposobnost, da v drugem kljub vsemu prepoznamo brata in še več – da bratu pomagamo do odpuščanja, tako da vstopimo v njegov svet in mu pomagamo priti do odpuščanja, tudi do odpuščanja sebi in nam, da se nam opraviči in mi njemu za rane, ki jih je prizadel on nam ali mi njemu. Da bratu pomagamo, da mu lahko odpustimo! To je največji paradoks in milost odpuščanja. Kajti šele takrat, ko drugemu vrnemo njegovo dostojanstvo, v resnici ponovno najdemo tudi svoje. Tako kot nekoč sveti Frančišek ob gobavcu.

In še zadnja misel. Morda je najgloblja resnica bratstva prav ta, da si bratov ne izberemo sami. Prijatelje izbiramo. Sodelavce si poiščemo. Ljudi, ki so nam podobni, spontano sprejememo v svojo bližino. Brat pa nam je podarjen. Prav zato je bratstvo tako zahtevna in hkrati sveta resničnost, ki vedno zahteva vsestransko odpuščanje.

Bog v naše življenje pogosto ne postavi bratov, ki bi potrjevali naše predstave o nas samih, kar je prepoznal že sv. Frančišek na začetku. Postavi nam ljudi, ob katerih lahko rastemo. Brate, ki nas učijo potrpežljivosti, ponižnosti in odpuščanja. Včasih nas prav brat, ki ga najtežje razumemo, nauči največ o nas samih. Včasih nas prav brat, ki nas je najbolj prizadel, pripelje do najgloblje molitve. In včasih nas prav brat, ki ga najtežje sprejememo, najbolj približa Bogu. Kajti Bog ne prebiva samo v naših uspehih in svetlih trenutkih. Pogosto nas čaka prav tam, kjer se moramo odpovedati svojemu ponosu, kjer moramo narediti prvi korak, kjer moramo odpustiti, kjer moramo ponovno odkriti brata, mu ne samo odpustiti, ampak mu tudi pomagati, da on odpusti nam in mi njemu.

Amen.

Odpuščanje – sprava

SPRAVNO BOGOSLUŽJE na dan province

EVHARISTIČNA PESEM

in Izpostavimo Najsvetejše

VODITELJ 2 (fr. Miran): V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Gospodov mir naj bo vedno z vami!

Voditelj 1: Dragi bratje, zbrani smo v Marijini cerkvi in v svetem letu sv. Frančiška Asiškega, da na dnevu province skupaj obhajamo dar miru, sprave in medsebojnega odpuščanja. Tako kot nam je naročil zadnji kapitelj: „Provincialno vodstvo v jubilejnem letu 2025/26 organizira srečanje bratov s spravno vsebino po zgledu srečanja v letu 2000“. Gre za spravno dejanje in odpuščanje, ki ga bomo živeli kot bratstvo, za razliko od tistega, ki ga posamično redno živimo v zakramentu svete spovedi.

Po zgledu in priprošnji svetega Frančiška Asiškega se želimo kot bratstvo vrniti h Gospodu z vsem srcem. Sv. Frančišek je svoje spreobrnjenje začel, ko je dopustil, da ga je Bog pogledal z usmiljenjem. Tudi mi želimo danes stopiti v resnico o sebi, o bratih, o naših medsebojnih odnosih, priznati svoje grehe in odpreti srce Božjemu odpuščanju. Zato kličimo Svetega Duha, ki se je spustil nad Devico Marijo in apostole, zbrane v molitvi. Skupaj kličimo dih in ogenj Svetega Duha, ki prenavlja Cerkev in naš Red, in naj nas razsvetli, notranje očisti in ogreje v ognju resnice in ljubezni.

Pesem: Sveti Duh (katero koli pesem)

VODITELJ 2: Molimo.

Bog naš Oče, ki odpiraš svoje roke in nasičuješ vsako živo bitje. Ti, ki nam daješ telesno življenje in življenje duše in duha. Razširi plamen Svetega Duha nad vsakim bratom, ki te tukaj ponižno moli in prosi, in daj, da bomo skupaj z Devico Marijo živa Cerkev, ki moli in se v molitvi očičuje preteklih ran in zamer ter vstopa v nove odnose in v novo življenje. Podari nam svobodo božjih otrok, odpusti nam, kar smo zagrešili zoper tvojo ljubezen in resnico in pomagaj nam, da se v tem svetem letu spravimo s Teboj in med nami, za novo življenje v miru in veselju. Po Kristusu našem Gospodu.

BRALEC 1: Berilo iz Pisma apostola Pavla Efežanom (Ef 1,3-7.13-14)

Dragi bratje!

Slavljen Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je v nebesih v Kristusu blagoslovil z vsakršnim duhovnim blagoslovom: **pred stvarjenjem sveta nas je izvolil v njem, da bi bili pred njegovim obličjem sveti in brezmadežni.** V ljubezni nas je vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinovljeni otroci. Takšen je bil blagohotni sklep njegove volje, v hvalo veličastva njegove milosti, s katero nas je obdaril v Ljubljenu. V njem, po njegovi krvi imamo odkupitev, odpuščanje prestopkov po bogastvu njegove milosti. V njem ste tudi vi slišali besedo resnice, evangelij svojega odrešenja. Vanj ste tudi verovali in v njem prejeli pečat Svetega Duha, ki je bil obljubljen. Ta je poročstvo naše dediščine, v odkupitev ljudstva, ki si ga je Bog pridobil, v hvalo njegovega veličastva.

VODITELJ 1: Dragi bratje!

Če zaupamo Jezusu Kristusu in Božjemu usmiljenju v njem, je možno, da nam Oče po svojem Sinu izkaže usmiljenja, nas očisti, posveti, prenovi, ozdravi zlomljena srca in življenja bratov in nam vse pokaže in pripravo pot spreobrnjenja.

V tem svetem Frančiškovem jubilejnem letu se sprašujem:

- Kako naši bratje v naših hišnih bratstvih in v provinci konkretno živimo odpuščanje?
- Ali znamo poimenovati svoje težave v odnosih ali jih pustimo, da se zapletejo v tišino, ki postane zid?
- Ali spremljamo tiste, ki so se zmotili, ne da bi zamenjevali usmiljenje in opustitev?
- In ali znamo in hočemo s skrbnostjo skrbeti za rane tistih, ki trpijo, ki jih je življenje ranilo, ki so jih odnosi »zmleli«; ki jih je mogoče neka strast razčlovečila in jim vzela svobodo srca? Si bratje hočemo priznati, kje smo ranjeni, zasvojeni, ranjeni, zamerljivi, opravičljivi...?

V tem trenutku v molitvi in skesanosti prihajamo pred Gospoda, ki nas je izvolil **pred stvarjenjem sveta, da bi bili pred njegovim obličjem sveti in brezmadežni.** V ljubezni nas je vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinovljeni otroci.

Kot skupnost bratov, kot provinca in kot posamezniki v molitvi prosimo usmiljenja, odpuščanja in sprave „v njem, ki nas je svojo krvjo odkupil in nam naklanja odpuščanje prestopkov po bogastvu svoje milosti“.

Gospod, prosimo te za tvoje odpuščanje. Danes, za vse brate, za našo provinco, za naša bratstva. Vse, kar smo zagrešili in s čimer smo žalili Tebe, ali drug drugega, prosimo, očisti nas z odpuščanjem, osvobodi nas, posveti nas!

Naj vstopimo v tvoj red, ki je bil pred grehom, naj rastemo v medsebojnem spoštovanju, sprejemanju, spoštljivem govorjenju drug o drugem. Naj si tudi odpustimo, kar nas je v medsebojnih odnosih bremenilo in medsebojno oddaljevalo. Odpusti nam naša opravljanja, govorjenja za hrbtom, obrekovanja, brezbržnosti, pomanjkanja sočutja do drugega brata, privoščljivosti slabega; očisti nas zavisti, osvobodi nas starih zamer, odpiraj nam srce, da ne bomo drug pred drugim hladni in tujci; vlij nam veselje in dobroto v srce, da se bomo vsakega brata veselili in videli dobro, ki ga Ti v njem in po njem delaš ...

Nauči nas, da si odpuščanje podarjamo vsakokrat znova, ko bo potrebno. Vsakokrat, ko bo vstopil greh ali bo človeška slabost in nemoč ranila naš pogled na drugega, našo notranjo držo do brata, ali otežila besedo, ki jo namenimo bratu.

V svetem letu nam daj – po priprošnji sv. Frančiška Asiškega v njegovem svetem letu - to milost vedno novega in sprotnega odpuščanja, saj je to tisto, kar nas ohranja mirne v bratstvu in ne dela iz nas le kolege pod isto streho.

VODITELJ 2: Jezus, Odrešenik, Sveti Duh, vez ljubezni, očistevalec duše in srca, očisti vsakega izmed nas, da bo naše srce zazrto v Kristusovo križano ljubezen, ki je usmiljena in odpušča; daj, da bo vsak izmed nas pozoren nate, Gospod, in ne na svoje grehe in grehe bratov in grehe sveta. Zato se obračamo nate, Gospod, in na tvojega Svetega Duha in te prosimo usmiljenja:

BRALEC 2:

1) Pridi, Sveti Duh modrosti, osvobodi nas posvetnosti in počutnosti in nam daj željo in okus nebeških stvari.

Kyrie eleison (zapojemo)

2) Pridi, Sveti Duh umnosti, razsvetli našega duha z lučjo večne resnice in napolni ga s svetimi mislimi.

Kyrie eleison

3) Pridi, Sveti Duh nasveta, naredi nas poslušne tvojim navdihom po medsebojnem odpuščanju in spravi in nas vodi po poti odrešenja.

Kyrie eleison

4) Pridi, Sveti Duh moči, in nam daj moč in stanovitnost v izpolnjevanju dobrega in v boju z zlom, premagaj v nas vse zamere, opravljanje, obrekovanje, slabe namene in želje.

Kyrie eleison

5) Pridi, Sveti Duh vednosti, razodeni nam Božje skrivnosti, odpri našega duha k zrenju nebes in večnih dobrin, da bomo presegali in premagovali nizkotne udarce in podtikanja v naših medsebojnih odnosih.

Kyrie eleison

6) Pridi, Sveti Duh pobožnosti, uči nas moliti, prežari in očiščuj naše čute in naša čustva, da bomo očiščeni starih zamer, negativnih čustev, kritiziranja, godrnjanja, nezadovoljstva in vsega drugega, kar nas oddaljuje od veselega življenja po evangeliju.

Kyrie eleison

7) Pridi, Sveti Duh strahu božjega, navdihni nam grozo pred grehom in napolni nas z željo, da hočemo ugajati samo Bogu. Odpusti nam za vsakokrat, ko smo bili neposlušni Vodilu, evangeliju in odločitvam predstojnikov. Očisti nas vsake upornosti in nepokorščine do Božje volje in resničnega dobrega za vse nas. Osvobajaj nas neposlušnosti Božjemu glasu v naši vesti.

Kyrie eleison

Voditelj 2: V nekaj trenutkih tišini vsak pogleda v svoje srce, če nosi kakšne zamere do katerega od bratov..., mu v srcu to odpusti ... in prosi ozdravljenja svojega srca in odnosa do njega ..., hkrati v duhu in molitvi tistega brata blagoslovi, oz. zanj prosi Gospoda, da se ga usmili in ga blagoslovi ... Blagoslov prosiš tudi zase ...

(*Trenutki tišine ...*)

Voditelj 2: SKUPAJ MOLIMO: „VSEMOGOČNE-MU BOGU IN VAM, BRATJE, PRIZNAM, ...“

Voditelj 2: Usmili se nas, Vsemogočni Bog, odpusti nam naše grehe in na privedi v večno življenje. Amen.

Oče naš ...

Srce Jezusovo, hiša Božja in vrata nebeška – usmili se nas! (pojemo po preprostem napevu)

Srce Jezusovo, žareče ognjišče ljubezni

Srce Jezusovo, posoda ljubezni in pravice

Srce Jezusovo, dobrote in ljubezni polno

Srce Jezusovo, iz čigar polnosti smo vsi prejeli

Srce Jezusovo, potrpežljivo in neskončno usmiljeno

Srce Jezusovo, bogato za vse, ki te kličejo

Srce Jezusovo, sprava za naše grehe

Srce Jezusovo, naš mir in naša sprava

Srce Jezusovo, daritev za grešnike

Srce Jezusovo, zveličanje v tebe upajočih

Srce Jezusovo, sladkost vseh svetnikov

Jezus krotki in iz srca ponižni. Upodobi naše srce po svojem Srcu.

Voditelj 2:

Molimo. O Bog, naš Oče, ki si po Svojem Sinu poslal svoji Cerkvi Svetega Duha, da jo vodiš, utrjuješ in prenavljaš na pravi poti in v polnem življenju. Daj, obnovi v nas vseh in v vsakem bratu posebej v naši provinci svoje darove Svetega Duha. Ti, ki si živa VODA, neusahljivi vrelec milosti, tako nas očisti in okrepi, da bomo veselo, svobodno, zadovoljno, ustvarjalno in mirno hodili, kot provincialno bratstvo in kot posamezni bratje, **po poti odrešenja**, ki nam jo je na Križu zaslužil tvoj Sin Jezus Kristus, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje, Bog na vse veke vekov. Amen.

Pesem: *Kjer dobrota je, ljubezen, tam prebiva Bog ...*

Spravne geste

1. Kamen in križ

Eden od bratov nosi košaro s kamni naokoli in jih ponudi; vsak vzame enega v roko in ob njem premisli, kaj je njegovo največjebreme.

Voditelj 2:

»Vsak kamen predstavlja breme, greh, zamero ali ranjenost, ki jo nosimo v srcu.«

(Vsak vzame en kamen in premisli, kaj želi izročiti Gospodu. Potem vstane in ga odloži pod križ. Vmes meditativna glasba ali petje: »Ubi caritas«. Ko so vsi kamni zloženi pod križem, voditelj moli:)

»Gospod, kakor so kamni položeni pod znamenje križa, tako naj bodo pod tvojo ljubeznijo položeni naši grehi, naše slabosti in vse, kar nas ločuje od tebe in od bratov.«

2. Pokropitev z blagoslovljeno vodo

Voditelj 2: Nedeljski blagoslov vode; kropljenje – spomin krsta in prošnja za očiščenje.

Med kropljenjem branje:

- Operi me s hizopom in bom očiščen greha, umij me in še bolj bel kakor sneg postanem.
- Daj, da bom slišal radost in veselje, moje potrte kosti naj se vzradujejo.
- Obrni svoje obličje od mojih grehov, vso mojo krivdo izbriši.
- Čisto srce, o Bog, mi ustvari, duha stanovitnosti v meni obnôvi.

3. Maziljenje z blagoslovljenim oljem

Voditelj 2 blagoslovi dišeče olje v posodici:

Vsemogočni Gospod, blagoslovi to olje; naj bo znamenje veselja in sprave.

Kakor se je nekoč po vsej hiši razširil volj dišečega olja, s katerim je bil maziljen tvoj Sin, tako naj se med nami, tvojimi otroki širi bratska ljubezen in sprava. Ko priznavamo svoje grehe in slabosti, tako kot tista žena mi mazilimo svojega brata; naj bo to olje obljuba naše pripravljenosti, da služimo in bratom in se darujemo zanje. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

(Voditelj 1 hodi okrog in vsakemu bratu ponudi posodico, da vanjo pomoči prst in z blagoslovljenim oljem pokriža svoja soseda na desni in levi.)

Po simbolnih dejanjih

Voditelj 1: Apostol Pavel piše v pismu Efežanom (Ef 4,1-5): »Zato vas jaz, jetnik v Gospodu, opominjam, da živite vredno klica, s katerim ste bili poklicani, v vsej ponižnosti, krotkosti in potrpežljivosti. V ljubezni prenašajte drug drugega. Prizadevajte si, da ohranite edinost Duha, kakor ste tudi bili poklicani v enem upanju svojega poklica. En Gospod, ena vera, en krst: en Bog in Oče vseh, nad vsemi in po vseh in v vseh!«

V Psalmu 133,1-3 beremo: »Glejte, kako dobro in kako prijetno je, če bratje in sestre složno prebivajo skupaj! Je kakor najboljše olje na glavi, ki teče na brado, Aronovo brado, ki teče na ovratnik njegove obleke. Zakaj tam je GOSPOD zapovedal blagoslov, življenje na veke.« Poglejte si to, kako lepo je, kako dobro je, kako prijetno je, kako blagoslovljeno je, kako uspešno je, kako zmagovito je, če bratje složno in v enotnosti živijo skupaj, sodelujejo in delajo skupaj! V enotnosti je moč; v enotnosti je blagoslov! V enotnosti pridemo do duhovnih zmag!

Voditelj 2: Enotnost je kot najboljše olje. Olje govori o Božjem maziljenju in o Božjem blagoslovu, enotnost pa govori o Božjem ozdravljenju. Olje zdravi rane. Naš Gospod je Bog ozdravljenja in novega življenja. V Jezusu Kristusu nam danes ozdravlja duha, dušo in telo.

Voditelj 2: Molitev

Gospod Jezus Kristus, ti si Frančiška poklical, da je obnovil tvojo Cerkev in živel evangelij brez pridržkov. Hvala, da si nas v svetem letu, njemu posvečenem, obiskal, da smo prepoznali svoje grehe; si nas po Svetem Duhu očistil in posvetil, tako da smo sprejeli tvoje usmiljenje in ozdravili medsebojne odnose. Tako smo pred novimi začetki in smo duhovno prenovljeni ponovno postali graditelji miru in edinosti v našem srcu in med brati v bratstvih. Amen.

Voditelj 2: Sklepni blagoslov z Najsvetejšim

Zaključna pesem: »O moj Bog, dopusti mi ...«

13. 6. 2026

Praznik sv. Antona Padovanskega na Viču

Letošnji praznik sv. Antona Padovanskega je viški župnik p. Marjan Čuden hotel, da ga s svojo molitvijo, navzočnostjo in sodelovanjem obogatijo tudi naši bogoslovci. Za glavnega mašnika je povabil njihovega magistra p. Pepija L. Pel je družinski zbor GAUDIUM.

Po celodnevem češčenju Najsvetejšega je bila slovesna sv. maša, pri kateri je p. Pepi poudaril tri po-

dobe: imeti v srcu in v bližini Jezusa, kot ga je imel sv. Anton P., dajati v svoje srce Božje Besede Svetega pisma, kot je to delal sv. Anton, ki ga upodabljamo s knjigo. Božja beseda je kot piše v Razodetju v ustih sladka, v želodcu pa postane grenka, ker nas kliče k svetemu življenju in kot zdravilo ozdravlja vse, kar je grenko, kar je bolno, grešno in zlo. Lilija sv. Antona Padovanskega pa nam govori, da ja življenje s Kristusom, življenje po evangeliju tista, ki ima v koreninah zdravilo zoper zlo v nas in v svetu, v cvetu pa belino in sij Jezusove svetosti in ljubezni in vonj resnice in ljubezni, v kateri naj ohranjamo čast in dobro ime vsakega človeka, še zlasti najbližjega v družini in v župniji.

Po pridigi je bil blagoslov lilij in zelenja. Na koncu svete maše nas je župnik p. Marjan uvedel v procesijo, kjer smo nosili kip sv. Antona Padovanskega, relikvije tega svetnika in smo med potjo okoli cerkve in samostana peli litanije sv. Antona Padovanskega, Marijine pesmi in molili kakšno desetko.

Na koncu procesije je bil slovesen blagoslov z relikvijami sv. Antona Padovanskega.

Po sveti maši smo se spominsko slikali in se podružili ob dobrotah, ki so jih na žaru pripravili mladi iz župnije. Pri vseh mladih so izstopali ministranti, ki so lepo sodelovali pri sv. maši in potem še pri pogostitvi po njej.

17. 6. 2026

Zlatomašniki z nadškofom S. Zoretom na Brezjah

Letošnji zlatomašniki so v sredo, 17. junija 2026, poromali v zahvalo Božji materi Mariji na Brezje.

Leta 1976 je bilo posvečenih 49 novomašnikov, 17 jih je že pokojnih. Na Brezje, k Mariji Pomagaj, jih je prišlo 23. Maše so se udeležili tudi sorodniki in drugi verniki.

Nadškof Stanislav Zore je v nagovoru dejal, da je hvalježen zlatomašnikom, da je deležen njihovega zahvaljevanja Materi Božji za dar duhovništva, za dar zvestobe v duhovništvu. Hkrati je vesel, da lahko na tem svetem kraju, kjer Mati Božja in po njej nebeški Oče sliši toliko prošelj vernih slovenskih src, tudi on in drugi položijo prednjo svojo iskreno prošnjo, naj nam pomaga, da bomo v zvestobi živeli do konca svojega poslanstva.

»Bili ste rodovitni Božji vrt«

»Močan letnik novomašnikov ste bili takrat,« je spomnil, in dodal: »Nas, posvečenih deset let pozneje, je bilo polovico manj. Bili ste rodovitni Božji vrt, ki se lahko veseli sadov svojih petdesetih let duhovniškega delovanja in hkrati še vedno doživlja nove sadove, ki obetajo tudi nove.«

Med letošnjimi novomašniki so tudi naši bratje: P. Edi Kovač, prof. filozofija, tukaj na Tromostovju, p. Damjan Vračko, kaplan pri Materi Usmiljenja v Mariboru in p. Vili Pustoslemšek, kaplan na Kapeli (Kostanjevica) nad Novo Gorico.

Vsem želimo še naprej veselja, Frančiškove preprostosti, svetosti, zdravja in blagoslova!

03. 6., Lj-Vič

Sveto leto sv. Frančiška Asiškega – 800 let od smrti

Vsredo 3. junija je v okviru praznovanja jubileja 800-letnice smrti sv. Frančiška Asiškega v Antonovem domu na Viču p. Andraž Arko pripravil predstavitev knjige in pregled vseh filmov o sv. Frančišku s kratkimi odlomki, na koncu pa bo sledila ekskluzivna projekcija 12-minutnega najstarejšega filma Asiški ubožec iz leta 1911, ki je sicer hranjen v vatikanskih arhivih, dovoljenje za predvajanje pa je izdala Filmoteca Vaticana. Ker je nemi film bil brez glasbene podlage, je zanj na novo skomponiral in posnel glasbo Franco Ezequiel Pérez.

Knjiga je na voljo konec meseca maja, izšla pa je ob koprodukciji Mohorjeve in ZBF (Založba brat Frančišek).

Št.: D-001-2/2026 Datum: 14. januar 2026

Zapisnik 8. redne seje provincialnega defnitorija

Kostanjevica, 14. januar 2026

Osma redna seja provincialnega defnitorija je potekala 14. januarja 2026 v našem samostanu na Kostanjevici. Začela se je ob 10. uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. CHRISTIAN GOSTEČNIK in defnitorji province p. PEPI LEBREHT, p. KRIZOSTOM KOMAR, p. BOGDAN KNAVS, p. JANEZ PAPA in p. TOMAŽ HOČEVAR. Odsoten je bil p. Miran Špelič, ker je imel predavanja TeoF. Sejo smo pričeli s kratko molitvijo v cerkvi, ki jo je pripravil p. Janez Papa.

- Podelitev utripa življenja v domačih skupnostih
Navzoči člani vodstva province so predstavili utrip življenja iz svojih skupnosti.
- Sprejem zapisnika prejšnje seje in pojasnila k zapisniku
Zapisnik sprejet brez pripomb.
- Plenarni svet province, 21. 1. 2026, Vič
Na PSP so povabljeni tudi naši bratje iz Avstralije in ZDA. Bratje iz tujine bodo predstavili delo v Avstraliji in ZDA.
Tema PSP je »Uboga Cerkev«, osnovni referat bo imel p. Pavle Jakop, tajnik za evangelizacijo.
Moderator pogovorov bo vikar province br. Miran Špelič. PSP naj bi v nas oblikoval hrepenenje po obnovi naše povezanosti med seboj in z Bogom, ko prehajamo iz province v kustodijo, da ne bomo novi samo po imenu ampak tudi po vsebini. Prisluhnili bomo tudi izkušnji generalnega vizitatorja p. Tomaža Hočevarja, ki nam lahko pomaga spoznati, kaj lahko naša provinca spremeni.
Uvodno molitev bosta pripravila p. Pepi in p. Krizostom. Tajnik PSP je p. Janez Papa.
- Skrb za starejše brate, možnost hospica
Razmišljamo o ureditvi samostana za starejše brate, npr. v Kamniku. Na Sveti Gori bi lahko v romarskem domu uredili hospic. Zbiramo še konkretne predloge.

- Ureditev Kostanjevice (pogodbe, klet, ...)
P. Boštjan je predstavil življenje in delo v kostanjeviškem samostanu. Sodelujejo s Sveto Goro. Poleg samostana in župnije ter zavoda (knjižnice) je tudi komuna, vrtnice bourbonke in na novo klet. Od leta 2024 je samostan tudi kulturni spomenik državnega pomena, zato vse kar urejajo, delajo s soglasjem ZVKDS. Finančna sredstva za obnove dobivajo preko državnih in občinskih razpisov ter z donacijami.
Komuna je zelo koristna, ker fantje pomagajo pri vzdrževanju celotnega hriba. Na hribu bodo zaradi pretečega plazenja zasadili drevesa: kostanje in morda breskve in mandarine.
Klet je bila očiščena in urejena, začelo se je dogajanje (dražba vin, degustacije, sprejemi romarjev in turistov, ...). Urejena so razmerja glede najema in stroškov za klet.
- Razno:
Obravnavali smo nekaj personalnih zadev.
Ob 12.30 smo se preselili v obnovljeno klet, kjer so nam predstavniki odbora za klet predstavili proces prenove in vsebin, ki jih nudijo.
Sejo smo sklenili ob 13. uri.
Iskrena hvala kostanjeviškemu bratstvu, ki nas je gostilo, in p. Boštjanu Horvatu, za vse, kar je pripravil.
Naslednja seja defnitorija bo v sredo, 11. 2. 2026.
br. Janez Papa
tajnik province

Št.: D-004-2/2026 Datum: 11. februar 2026

Zapisnik 9. redne seje provincialnega definitorija

Ljubljana Center, 11. februar 2026

Deveta redna seja provincialnega definitorija je potekala 11. februarja 2026 v našem samostanu v Ljubljani. Začela se je ob 10. uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. CHRISTIAN GOSTEČNIK vikar province br. MIRAN ŠPELIČ in definitorji province p. PEPI LEBREHT, p. KRIZOSTOM KOMAR, p. JANEZ PAPA in p. TOMAŽ HOČEVAR. Odsoten je bil p. Bogdan Knavs. Sejo smo pričeli s kratko molitvijo v kapeli, ki jo je pripravil p. Tomaž Hočevar.

➤ Podelitev utripa življenja v domačih skupnostih
Navzoči člani vodstva province so predstavili utrip življenja iz svojih skupnosti.

➤ Sprejem zapisnika prejšnje seje in pojasnila k zapisniku
Zapisnik sprejet brez pripomb.

➤ Odzivi na minulo sejo PSP
Veseli nas, da sta p. Darko in p. Simon Peter predstavila življenje in delo v Avstraliji. Dobro je bilo tudi, da je p. Krizolog bil tam.

V prihodnje bi bilo veliko bolj smiselno govoriti o tistih temah, ki so za nas aktualne, o bolj frančiškanskih temah, temah, ki se tičejo življenja v naših bratstvih. Pripravili bomo več srečanj za mlajše brate.

Za naprej si moramo ozavestiti, da je PSP stvar cellega dne, ne samo enega dopoldneva.

➤ Sad pogovorov z ljubljanskim nadškofom
V ponedeljek, 2. 2. 2026, je ob 9. uri na nadškofjskem ordinariatu v Ljubljani potekal delovni sestanek glede ureditve nekaterih odprtih vprašanj. Prisotni smo bili: ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore, provincialni minister p. Christian Gostečnik, vikar province p. Miran Špelič in tajnik province p. Janez Papa. V pogovoru so odprli naslednje teme:

Mošnje: Do konca julija 2026 naš brat še vodi župnijo v Mošnjah, potem pa jo prepustimo škofiji.

Nova Štifta: Do konca julija 2028 smo še navzoči tam. Nova Štifta sodi pod župnijo Sodražica, blizu pa je tudi Ribnica. Urediti je treba vprašanje doma duhovnih vaj.

Bežigrad: Predlog nadškofije je, da ostaneta dve župniji, ki sta v soupravi iz našega samostana v Šiški.

➤ Leto sv. Frančiška – kako bomo obeležili v provinci
Nekaj dogodkov v tem letu je že znanih:
V četrtek, **25. 6. 2026**, bo na Brezjah v okviru **Frančiškove konference** – Frančiškov odmev (www.franciskani.si/800).

V soboto, **5. 9. 2026**, bo praznovanje naše **Konference OFM sv. Hieronima** v Medjugorju z generalnim ministrom.

V soboto, **3. 10. 2026**, bo v Nazarjah srečanje udeležencev **Frančiškovih taborov** vseh generacij.

V nedeljo, **4. 10. 2026**, bo v Šiški od 13h naprej naše **frančiškansko praznovanje** in spravi dan – povabimo tudi naše starše in druge sorodnike (piknik kosilo za vse). Navzoč bo tudi nadškof Stanislav, sv. maša predvidoma ob 17h.

Obisk generalnega ministra v Sloveniji **od 7. do 11. 12. 2026**.

Pripomočki za praznovanje:

Podobice z molitvijo papeža Leona so že izšle, lahko jih še naročimo pri p. Bogdanu Rusu.

Pano o svetem letu sv. Frančiška: 60x60 na kašira-ni podlagi – naročila pri br. Miranu Špeliču.

Romanja po naših svetoletnih cerkvah. Spodbuditi po dekanijah romanja v naše cerkve. Ponuditi romarska bogoslužja (bodo pripravljena v knjižici).

Romarski priročnik ob svetem letu – ZBF.

V okviru Frančiškove konference sodelujemo tudi pri letošnjem **radijskem misijonu** na Radiu Ognjišče. Prevod **Frančiškovih virov** izide oktobra 2026.

V pripravi je projekcija najstarejšega filma o sv. Frančišku (in morda tudi najnovejšega) ter izdaja antologije o filmih o sv. Frančišku in serafinskih svetnikih.

Romanja v Assisi:

29. 5. - 1. 6. 2026: br. Miran za Magnificat

13. - 19. 7. 2026: bratje kapucini za mlade

16. - 19. 7. 2026: p. Marjan Čuden za družine

19. - 24. 7. 2026: bratje minoriti za mlade

3. - 8. 8. 2026: Nazarski bratje – Center Skupaj, Romanje za pare in družine

19. - 23. 10. 2026: Romanje za redovnike (p. Janez za KORUS)

➤ Razno:

Srečanje vodstva province z mlajšimi brati (letnik rojstva 1966 in mlajši) bo v sredo, 15. 4. 2026.

Dan odprtih vrat za mlade v iskanju poklicnosti bo v Centru, 17.-19. 4. 2026.

Študijski dan Frančiškove konference bo v soboto, 18. 4. 2026 v Šiški.

Dan province bo 10. 6. 2026 v Nazarjah. Skupno druženje, kosilo, sprehod, kviz, ...

Sistematični zdravniški pregledi – provincialni ekonom se pozanima za možne izvedbe.

ZDA: pogovarjali smo se še o nekaterih odprtih vprašanjih.

Avstralija: ko bo p. Tomaž na vizitaciji za zagrebško provinco tam, bo obiskal tudi naša brata.

Po tem, ko so bile naše smernice za zaščito mladoletnih in ranljivih odraslih potrjene v Rimu, moramo pripraviti še izobraževanje za vse brate, vsak pa mora podpisati tudi izjavo glede tega.

Sejo smo prekinili za molitev in kosilo ob 12.10 in nadaljevali ob 13.35.

Sejo smo sklenili ob 14.50 uri.

Iskrena hvala domačemu bratstvu, ki nas je gostilo.

Naslednja seja definitorija bo v Kamniku v sredo, 11. 3. 2026.

br. Janez Papa
tajnik province

Št.: D-010-2/2026 Datum: 11. marec 2026

Zapisnik 10. redne seje provincialnega definitorija

Ljubljana Center, 11. marec 2026

Deseta redna seja provincialnega definitorija je potekala 11. marca 2026 v našem samostanu v Kamniku. Začela se je ob 10. uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. CHRISTIAN GOSTEČNIK vikar province br. MIRAN ŠPELIČ in definitorji province p. PEPI LEBREHT, p. KRIZOSTOM KOMAR, p. BOGDAN KNAVS, p. JANEZ PAPA in p. TOMAŽ HOČEVAR. Sejo smo pričeli v kapeli Božjega groba s kratko molitvijo, ki jo je pripravil br. Miran Špelič.

➤ Podelitev utripa življenja v domačih skupnostih
Navzoči člani vodstva province so predstavili utrip življenja iz svojih skupnosti.

➤ Sprejem zapisnika prejšnje seje in pojasnila k zapisniku
Zapisnik sprejet brez pripomb.

➤ Situacija v Avstraliji
Provincialni minister iz Avstralije se bo pred šolo za nove provincialne ministre v Rimu srečal z našim provincialnim ministrom glede naše nadaljnje navzočnosti v Avstraliji.

➤ Kamniški samostan – dom za ostarele brate
Sedaj je na voljo kar nekaj sob, ki pa jih bo treba še malo pripraviti (bolniške postelje), poskrbeti za bolniško oz. negovalno osebje. Dobiti primerno osebje je v trenutni situaciji v Sloveniji največji problem.

➤ Razno:
Prošnja za akolitat: br. Marcelin Gorenc in br. Filip Mlinar prosita za akolitat. Sprejeto.
Prošnja za vstop v noviciat: postulanti Jan Zajc, Dominik Pihlar in Jakob Podlogar prosijo za vstop v noviciat. Sprejeto.

Srečanje vodstva province **z mlajšimi brati** (letnik rojstva 1970 in mlajši) bo v sredo, 15. 4. 2026, na Viču.
Dan odprtih vrat za mlade v iskanju poklicanosti bo v Centru, 17.-19. 4. 2026.

Izobraževanje za vse brate glede zaščite mladotnih in ranljivih odraslih bo opravljeno prek spletnih različic, pripravljena bo tudi izjava, ki jo bo podpisal vsak član naše province.

➤ Leto sv. Frančiška – kako bomo obeležili v provinci

Nekaj dogodkov v tem letu je že znanih:
Dan province bo 10. 6. 2026 v Nazarjah.
V četrtek, **25. 6. 2026**, bo na Brezjah v okviru **Frančiškove konference** – Frančiškov odmev (www.franciskani.si/800).

V soboto, **5. 9. 2026**, bo praznovanje naše **Konference OFM sv. Hieronima** v Medjugorju z generalnim ministrom. Ob tej priložnosti p. Pepi in p. Krizostom organizirata prevoz inprenočišče za dva avtobusa bratov, sester in članov OFS ter naših vernikov za romanje za konec tedna.

V soboto, **3. 10. 2026**, bo v Nazarjah srečanje udeležencev **Frančiškovih taborov** vseh generacij.

V nedeljo, **4. 10. 2026**, bo v Šiški od 13h naprej naše **franciškansko praznovanje** in spravi dan –

povabimo tudi naše starše in druge sorodnike (piknik kosilo za vse). Navzoč bo tudi nadškof Stanislav, sv. maša predvidoma ob 17h.

Obisk generalnega ministra v Sloveniji od 7. do 11. 12. 2026.

Pripomočki za praznovanje:

Podobice z molitvijo papeža Leona so že izšle, lahko jih še naročimo pri p. Bogdanu Rusu.

Pano o svetem letu sv. Frančiška: 60x60 na kaširanu podlagi – naročila pri br. Miranu Špeliču.

Romanja po naših svetoletnih cerkvah. Spodbuditi po dekanijah romanja v naše cerkve. Ponuditi romarska bogoslužja (bodo pripravljena v knjižici oziroma zloženki).

Romarski priročnik ob svetem letu – ZBF.

V okviru Frančiškove konference sodelujemo tudi pri letošnjem **radijskem misijonu** na Radiu Ognjišče (22.-28. 3. 2026).

Prevod **Frančiškovih virov** izide oktobra 2026, v okviru študijskega dne Frančiškove konference jih bo **v soboto, 18. 4. 2026**, v Šiški predstavil br. Jan Dominik Bogataj.

V pripravi je projekcija najstarejšega filma o sv. Frančišku (in morda tudi najnovejšega) ter izdaja antologije o filmih o sv. Frančišku in serafinskih svetnikih.

Romanja v Assisi:

29. 5. - 1. 6. 2026: br. Miran za Magnificat

13. - 19. 7. 2026: bratje kapucini za mlade

16. - 19. 7. 2026: p. Marjan Čuden za družine

19. - 24. 7. 2026: bratje minoriti za mlade

3. - 8. 8. 2026: Nazarski bratje – Center Skupaj, Romanje za pare in družine

19. - 23. 10. 2026: Romanje za redovnike (p. Janez za KORUS)

Sejo smo sklenili ob 12.30 uri.

Iskrena hvala domačemu bratstvu, ki nas je gostilo.

Naslednja seja definitorija bo v Novem mestu v sredo, 8. 4. 2026.

*br. Janez Papa
tajnik province*

Št.: D-014-2/2026 Datum: 8. april 2026

Zapisnik 11. redne seje provincialnega definitorija

Maribor, 8. april 2026

*Enajsta redna seja provincialnega definitorija je potekala 8. aprila 2026
v našem samostanu v Mariboru. Začela se je ob 10. uri, udeležili pa so se je provincialni minister
p. CHRISTIAN GOSTEČNIK, vikar province br. MIRAN ŠPELIČ in definitorji province p. PEPI LEBREHT,
p. KRIZOSTOM KOMAR, p. BOGDAN KNAVS, p. JANEZ PAPA in p. TOMAŽ HOČEVAR.
Sejo smo pričeli s kratko molitvijo, ki jo je pripravil p. Pepi Lebreht.*

➤ Podelitev utripa življenja v domačih skupnostih
Navzoči člani vodstva province so predstavili utrip življenja iz svojih skupnosti.

➤ Sprejem zapisnika prejšnje seje in pojasnila k zapisniku
Zapisnik sprejet brez pripomb.

➤ Situacija v Avstraliji
Pridružen je bil provincialni ekonom p. Tadej Strehovec.

V Rimu se bo pred šolo za nove provincialne ministre p. Christian srečal z avstralskim provincialnim ministrom. Srečanja se bosta poleg p. Christiana udeležila še p. Ciril A. Božič in tajnik province p. Janez Papa.

Z generalnim ministrom pa bo v Rimu tudi srečanje glede prihodnosti in povezave različnih narodnostnih entitet v avstralsko provinco.

➤ Razno:
Vodstvo province je razpravljalo tudi o personalnih zadevah nekaterih bratov.

Srečanje vodstva province z mlajšimi brati (letnik rojstva 1970 in mlajši) bo v sredo, 15. 4. 2026, na Viču. Pripravita provincialni minister in tajnik province.

Dan odprtih vrat za mlade v iskanju poklicanosti bo v Centru, 17.-19. 4. 2026. Pripravljajo naši bogoslovci skupaj z animatorjem za pastoralo poklicanosti p. Andražem Arkom.

Izobraževanje za vse brate glede **zaščite mladotletnih in ranljivih odraslih** bo opravljeno prek spletnih različic, na podlagi osnutka iz zagrebške province bo pripravljena tudi izjava, ki jo bo podpisal vsak član naše province.

Do dneva province, 10. 6. 2026, naj bratje opravijo **tečaj** in preberejo **gradivo**, na dnevu province pa bo sledil **podpis izjave**.

Priporočamo **spletni tečaj** (<https://www.ucu-edu.online/safeguarding-svn>) in **branje** *Etičnega kodeksa in standardov ravnanja za ustvarjanje varnega okolja v Katoliški cerkvi v Sloveniji* (www.franciskani.si/datoteke/Eticni-kodeks.pdf) ter naših frančiškanskih *Smernic za zaščito otrok in ranljivih odraslih* (www.franciskani.si/datoteke/OFM-SLO-Smernice-za-zascito-otrok-in-ranljivih-odraslih.pdf).

Na **tečaj italijanskega jezika** v Firencah bosta v poletnih mesecih šla br. Filip in br. Benjamin.

Glede **Poročil**: imamo nekaj starejših bratov, ki potrebujejo papirnato verzijo. Natisnili bomo A5 knjižice za vse samostane v nakladi 20 izvodov. Predvidoma dve številki na leto.

Leto sv. Frančiška – kako bomo obeležili v provinci
Nekaj *dogodkov* v tem letu je že znanih:

Dan province bo 10. 6. 2026 v Nazarjah. Molitveni del pripravijo bogoslovci z magistrom.

V četrtek, **25. 6. 2026**, bo na Brezjah v okviru **Frančiškove konferenca** – Frančiškov odmev (www.franciskani.si/800).

V soboto, **5. 9. 2026**, bo praznovanje naše **Konference OFM sv. Hieronima** v Medjugorju z generalnim ministrom. Ob tej priložnosti p. Pepi in p. Krizostom organizira(ta) prevoz in prenočišče za dva avtobusa bratov, sester in članov OFS ter naših vernikov za romanje za konec tedna.

V soboto, **3. 10. 2026**, bo v Nazarjah srečanje udeležencev **Frančiškovih taborov** vseh generacij.

V nedeljo, **4. 10. 2026**, bo v Šiški od 13h naprej naše **frančiškansko praznovanje** in spravi dan – povabimo tudi naše starše in druge sorodnike (piknik kosilo za vse). Navzoč bo tudi nadškof Stanislav, sv. maša bo predvidoma ob 17h.

Obisk generalnega ministra v Sloveniji **od 7. do 11. 12. 2026**.

Pripomočki za praznovanje:

Podobice z molitvijo papeža Leona so že izšle, lahko jih še naročimo pri p. Bogdanu Rusu.

Pano o svetem letu sv. Frančiška: 60x60 na kašira-ni podlagi – naročila pri br. Miranu Špeliču.

Romanja po naših svetoletnih cerkvah. Spodbuditi po dekanijah romanja v naše cerkve. Ponuditi romarska bogoslužja (bodo pripravljena v knjižici oziroma zloženki).

Romarski priročnik ob svetem letu – ZBF.

V okviru Frančiškove konferenca smo sodelovali tudi pri letošnjem **radijskem misijonu** na Radiu Ognjišče (22.-28. 3. 2026).

Prevod **Frančiškovih virov** izide oktobra 2026, v okviru **študijskega dne** Frančiškove konferenca jih bo **v soboto, 18. 4. 2026**, v Šiški predstavil br. Jan Dominik Bogataj. Kosilo iz popotne torbe.

V pripravi je **projekcija najstarejšega filma o sv. Frančišku** (in morda tudi najnovejšega) ter izdaja antologije o filmih o sv. Frančišku in serafinskih svetnikih.

Romanja v Assisi:

19.-24. 5. 2026: p. Pepi z novinci

29. 5. - 1. 6. 2026: br. Miran za Magnificat

13. - 19. 7. 2026: bratje kapucini za mlade

16. - 19. 7. 2026: p. Marjan Čuden za družine

19. - 24. 7. 2026: bratje minoriti za mlade

3. - 8. 8. 2026: Nazarski bratje – Center Skupaj, Romanje za pare in družine

19. - 23. 10. 2026: Romanje za redovnike (p. Janez za KORUS)

Sejo smo sklenili ob 12.52 uri.

Iskrena hvala domačemu bratstvu, ki nas je gostilo.

Naslednja seja definitorija bo v Ljubljani v ponedeljek, 25. 5. 2026.

br. Janez Papa
tajnik province

Št.: D-020-2/2026 Datum: 25. maj 2026

Zapisnik 12. redne seje provincialnega defnitorija

Nazarje, 25. maj 2026

Dvanajsta redna seja provincialnega defnitorija je potekala 25. maja 2026 v našem samostanu v Nazarjah. Začela se je ob 10. uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. CHRISTIAN GOSTEČNIK, vikar province br. MIRAN ŠPELIČ in defnitorji province p. PEPI LEBREHT, p. KRIZOSTOM KOMAR, p. BOGDAN KNAVS, p. JANEZ PAPA in p. TOMAŽ HOČEVAR. Sejo smo pričeli s kratko molitvijo, ki jo je pripravil p. Bogdan Knavs.

➤ Podelitev utripa življenja v domačih skupnostih
Navzoči člani vodstva province so predstavili utrip življenja iz svojih skupnosti.

➤ Sprejem zapisnika prejšnje seje in pojasnila k zapisniku
Zapisnik sprejet brez pripomb.

➤ Slovesne zaobljube br. Bernardina Domna Iljaša
Magister p. Pepi je predstavil prošnjo br. Bernardina za slovesne zaobljube, o kateri je že podal mnenje tudi vzgojni svet, prav tako pa tudi hišni kapitelj ljubljanskega samostana. Svoje mnenje je podal tudi provincialni minister p. Christian. Sledilo je tajno glasovanje vikarja in defnitorjev s kroglicami.

Provincialni minister je potrdil pozitivno voljo in sprejema prošnjo za slovesne zaobljube.

Predvideni datum obljub bo v nedeljo, 13. 9. 2026, ali pa v četrtek, 17. 9. 2026.

➤ Obnovitev začasnih zaobljub
Prošnjo za podaljšanje začasnih zaobljub so podali vsi štirje ponovinci: br. Bernardin bo podaljšal do izreka slovesnih zaobljub, ostali trije: br. Marcelin, br. Filip in br. Benjamin pa za eno leto.

Provincialni minister se je zahvalil magistru p. Pepiju za njegovo delo in skrb.

➤ Prošnje za noviciat
Vsi trije postulanti (Jan Zajc, Dominik Pihlar in Jakob Podlogar) so poslali prošnje za vstop v noviciat.

➤ Prošnja glede frančiškanskega leta
Brata Marcelin in Filip bosta imela v prihodnjem akademskem letu t.i. frančiškansko leto. Magister p. Pepi bo skupaj z vice magistrom p. Janezom in provincialnim ministrom p. Christianom pripravil načrt tega leta za oba ponovinca.

➤ Poročilo provincialnega ministra iz Rima
Provincialni minister je predstavil, kar je izvedel v Rimu v času tečaja za nove provincialne ministre. Generalni minister je predlagal, da pripravimo prošnjo za ustavitev procesa prehajanja iz province v kustodijo, ker imamo nove duhovne poklice in ustrezno krčimo razpršenost bratov po postojankah.

Z avstralskimi frančiskani smo se dogovorili glede pomoči pri našem zaključevanju poslanstva v Avstraliji in pomoč pri kompleksnih problemih, ki so nastali.

➤ Dan province, Nazarje, 10. 6. 2026
Predvidena časovnica:
9.30 zbiranje
10.00 dnevna molitvena ura
nagovor provincialnega ministra
spravno bogoslužje
jubileji bratov
ogled nazarskega filma
12.00 kosilo in druženje

➤ Defnitorialni kongres (2. in 4. 6.)
Dogovorili smo se, da bo seja defnitorialnega kongresa v torek, 2. 6. 2026, v Ljubljani.

➤ P. Benedikt Dejan Emberšič
Potem, ko je p. Benedikt napisal prošnjo in je soboški škof napisal namero sprejem za preskusno dobo, smo sklenili, da se z dnem 17. 8. 2026 p. Benedikta odpusti *ad experimentum* v soboško škofijo (za dobo petih let).

➤ Besedilo izjave glede zaščite mladoletnih in ranljivih odraslih
Besedilo kodeksa smo pregledali in potrdili (PRILOGA).

Izobraževanje za vse brate glede zaščite mladoletnih in ranljivih odraslih poteka prek spletnih različic. Do dneva province, 10. 6. 2026, naj bratje opravijo tečaj in preberejo gradivo, na dnevu province pa bo sledil podpis izjave.

Priporočamo spletni tečaj (<https://www.ucu-edu.online/safeguarding-svn>) in branje *Etičnega kodeksa in standardov ravnanja za ustvarjanje varnega okolja v Katoliški cerkvi v Sloveniji* (www.franciskani.si/datoteke/Eticni-kodeks.pdf) ter naših frančiškanskih *Smernic za zaščito otrok in ranljivih odraslih* (www.franciskani.si/datoteke/OFM-SLO-Smernice-za-zascito-otrok-in-ranljivih-odraslih.pdf)

Sejo smo prekinili za kosilo ob 12.30 in nadaljevali ob 13.30.

➤ Razno:
Sprejeli smo prošnjo glede personalne spremembe, ki jo bomo podrobneje obravnavali na defnitorialnem kongresu.

Leto sv. Frančiška – kako bomo obeležili v provinci
Nekaj dogodkov v tem letu je že znanih:

Dan province bo 10. 6. 2026 v Nazarjah. Molitveni del pripravijo bogoslovci z magistrom.

V četrtek, **25. 6. 2026**, bo na Brezjah v okviru **Frančiškove konferen**ce – Frančiškov odmev (www.franciskani.si/800).

V soboto, **5. 9. 2026**, bo praznovanje naše **Konference OFM sv. Hieronima** v Medjugorju z generalnim ministrom. Ob tej priložnosti bo organiziran prevoz in prenočišče za dva avtobusa bratov, sester in članov OFS ter naših vernikov za romanje za konec tedna.

V soboto, **3. 10. 2026**, bo v Nazarjah srečanje udeležencev **Frančiškovih taborov** vseh generacij.

V nedeljo, **4. 10. 2026**, bo v Šiški od 13h naprej naše **frančiškansko praznovanje** – povabimo tudi

naše starše in druge sorodnike (piknik kosilo za vse). Navzoč bo tudi nadškof Stanislav, sv. maša bo predvidoma ob 17h.

Obisk generalnega ministra v Sloveniji **od 7. do 11. 12. 2026**. Program obiska je v pripravi.

Pripomočki za praznovanje:

Podobice z molitvijo papeža Leona so že izšle, lahko jih še naročimo pri p. Bogdanu Rusu.

Pano o svetem letu sv. Frančiška: 60x60 na kaširanu podlagi – naročila pri br. Miranu Špeliču.

Romanja po naših svetoletnih cerkvah. Spodbuditi po dekanijah romanja v naše cerkve. Ponuditi romarska bogoslužja (bodo pripravljena v knjižici oziroma zloženki).

Romarski priročnik ob svetem letu – ZBF.

V okviru Frančiškove konferen

ce smo sodelovali tudi pri letošnjem **radijskem misijonu** na Radiu Ognjišče (22.-28. 3. 2026).

Prevod **Frančiškovih virov** izide oktobra 2026, v okviru **študijskega dne** Frančiškove konferen

ce je **v soboto, 18. 4. 2026**, v Šiški predstavil br. Jan Dominik Bogataj. Kosilo iz popotne torbe.

V **sredo, 3. 6. 2026**, bo projekcija najstarejšega filma o sv. Frančišku (in morda tudi najnovejšega) ter izdaja antologije o filmih o sv. Frančišku in Serafinskih svetnikih.

Romanja v Assisi:

19.-24. 5. 2026: p. Pepi z novinci
29. 5. - 1. 6. 2026: br. Miran za Magnificat
13. - 19. 7. 2026: bratje kapucini za mlade
16. - 19. 7. 2026: p. Marjan Čuden za družine
19. - 24. 7. 2026: bratje minoriti za mlade
3. - 8. 8. 2026: Nazarski bratje – Center Skupaj, Romanje za pare in družine
19. - 23. 10. 2026: Romanje za redovnike (p. Janez za KORUS)

Sejo smo sklenili ob 14.35 uri.

Iskrena hvala domačemu bratstvu, ki nas je gostilo.

Naslednja seja bo defnitorialni kongres v Ljubljani v torek, 2. 6. 2026.

*br. Janez Papa
tajnik province*

Št.: D-021-2/2026 Datum: 2. junij 2026

Zapisnik 1. seje defnitorialnega kongresa

Ljubljana, 2. junij 2026

Prva seja defnitorialnega kongresa je potekala 2. junija 2026 v našem samostanu v Ljubljani. Začela se je ob 9.30 uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. CHRISTIAN GOSTEČNIK, vikar province br. MIRAN ŠPELIČ, defnitoriji province p. PEPI LEBREHT, p. KRIZOSTOM KOMAR, p. BOGDAN KNAVS, p. JANEZ PAPA in p. TOMAŽ HOČEVAR. Sejo smo pričeli z molitvijo, ki jo je pripravil p. Krizostom Komar.

➤ Podelitev utripa življenja po domačih skupnostih
Člani vodstva so predstavili utrinke iz domačih skupnosti.

➤ Sprejem zapisnika prejšnje seje defnitorija in pojasnila k zapisniku
Zapisnik sprejet z nekaj pripombami.

➤ Preklic prehoda province v kustodijo
Na pobudo generalnega vodstva le-to prosimo za ustavitev procesa prehoda iz province v neodvisno kustodijo, saj smo z zmanjšanjem števila postojank ojačali naše skupnosti, Gospod pa nas tudi nagrajuje z novimi duhovnimi poklici.

Generalno vodstvo prosimo za preklic sklepov 1 in 2 provincialnega kapitlja 2025, ki se nanašata na ustanovitev neodvisne kustodije.

➤ Prve obljube obeh novincev
Prejeli smo poročilo magistra novincev s Trsata. Oba (br. Demej Jarni in br. Edwin Strle) sta prejela njegovo pozitivno mnenje za pripustitev k prvim zaobljubam.

Tudi p. Pepi je podal pozitivno mnenje o obeh. Sledilo je glasovanje o obeh novincih.

Sklep: Oba lahko izrečeta prve obljube.

➤ Prošnja p. Benedikta Dejana Emberšiča
Prosi za življenje izven skupnosti.

Sklep: P. Benedikt Dejan Emberšič bo z dnem 17. 8. 2026 *ad experimentum* za pet let inkardiniran v škofijo Murska Sobota.

➤ Odhod iz Mošenj
Z dnem 31. 7. 2026 gre p. Milan Kadunc iz Mošenj in je nastavljen na Sveto Goro. Župnija Mošnje bo prestrukturirana in oskrbovana iz Radovljice.

Brezje so že od leta 1898 izvzete iz teritorija župnije Mošnje in imajo pravico podeljevati zakramente in zakramentale. Odslej bo treba vse zakramente (zapise v matične knjige) sporočati v radovljiško župnijo.

➤ ZDA
Še vedno čakamo na izpolnitev sklepa 3 provincialnega kapitlja 2025, ki se nanaša na ustanovo *Komisariat sv. Križa* v ZDA.

V New Yorku bodo obhajali 110-letnico, kjer bo navzoč tudi ljubljanski nadškof.

➤ Avstralija
Časovnica odhoda iz Avstralije se je po sestanku z avstralskim provincialnim ministrom in generalnim ministrom v Rimu močno pospešila, saj bodo oni poskrbeli za ureditev pravnih zadev.

P. Darko Žnidaršič se 30. 9. 2026 vrne iz Sydneya in je nastavljen v Kamnik.

P. Simon Peter se iz Melbournea vrne v Slovenijo pred provincialnim kapitljem 2031 ali že prej.

➤ Prošnja p. Cirila A. Božiča in ureditev Kamnika
P. Ciril gre s 1. 7. 2026 iz Kamnika in je nastavljen na Kostanjevico.

Čez poletje do 1. oktobra, ko pride p. Darko iz Avstralije, bo Kamnik urejal p. Tomaž Hočevan, kasneje pa bo p. Darku pomagal tudi p. Bogdan Knavs.

Predstojnik podružne hiše v Kamniku bo p. Darko Žnidaršič.

➤ Sklepi defnitorialnega kongresa 2026

1. Na pobudo generalnega vodstva le-to prosimo za ustavitev procesa prehoda iz province v neodvisno kustodijo, saj smo z zmanjšanjem števila postojank ojačali naše skupnosti, Gospod pa nas tudi nagrajuje z novimi duhovnimi poklici.

2. Generalno vodstvo prosimo za preklic sklepov 1 in 2 provincialnega kapitlja 2025, ki se nanašata na ustanovitev neodvisne kustodije.

3. Še vedno čakamo na izpolnitev sklepa 3 provincialnega kapitlja 2025, ki se nanaša na ustanovo *Komisariat sv. Križa* v ZDA.

4. Časovnica odhoda iz Avstralije se je po sestanku z avstralskim provincialnim ministrom v Rimu močno pospešila, saj bodo oni poskrbeli za ureditev pravnih zadev. P. Darko se vrne iz Sydneya že letos in p. Simon Peter iz Melbournea pred provincialnim kapitljem 2031 ali že prej.

5. Sklepi 5, 6, 8 in 9 provincialnega kapitlja 2025 so izpolnjeni.

6. Sklep 7 provincialnega kapitlja 2025 o odhodu iz Nove Štife se počasi uresničuje.

7. Provincialni minister je ob redni vizitaciji preveril uresničevanje pobud provincialnega kapitlja 2025 in ugotovil, da se povsod uresničujejo.

8. Prosimo vse brate province, da še naprej s svojim osebnim in bratskim zgledom, življenjem in molitvijo spodbujajo nove duhovne poklice.

➤ Personalne spremembe

Po slovesnih zaobljubah bo br. Bernardin Iljaš nastavljen v Šiško.

P. Milan Kadunc gre na Sveto Goro.

P. Ciril A. Božič gre na Kostanjevico.

P. Darko Žnidaršič pride iz Avstralije in gre v Kamnik, kjer bo predstojnik podružne hiše.

P. Benedikt Emberšič bo z dnem 17. 8. 2026 *ad experimentum* za pet let inkardiniran v škofijo Murska Sobota.

Naslednja seja defnitorija bo v sredo, 9. septembra 2026.

Sejo smo sklenili ob 14.25 uri.

br. Janez Papa
tajnik province

27. 02. 2026

Romanje v Assisi ob 800-letnici sv. Frančiškove smrti

Romanje manjših bratov z začasnimi obljubami v začetni formaciji

Ob osemstoletnici smrti svetega Frančiška Asiškega so v Asiški baziliki za mesec dni javno postavili njegove kosti. Zato smo se tja na romanje podali bogoslovci Slovenske frančiškanske province svetega Križa z vzgojiteljem p. Pepijem Lebrehtom; bogoslovci Hrvaške frančiškanske province sv. Cirila in Metoda ter bogoslovec kustodije sv. Hieronima v Dalmaciji in Istri z vzgojiteljem p. Franjem Vukom; bogoslovci Hercegovaške province vnebovzetja bl. D. Marije z vzgojiteljem p. Renatom Galićem; bogoslovci frančiškanske province Presvetega Odrešenika v Splitu z vzgojiteljem p. Anđelkom Domazetom; bogoslovci frančiškanske province Bosne Srebrene z vzgojiteljem p. Danijelom Nikolićem; bogoslovci Hrvaške kapucinske province sv. Leopolda Bogdana Mandića s svojim vzgojiteljem p. Mišom Biskupom ter bogoslovci Hrvaške minoritske province sv. Hieronima z vzgojiteljem p. Stjepanom Brčinom.

Odpotovali smo v petek 27. februarja zjutraj in popoldan smo že imeli mašo v Rivotortu, kjer so sv. Frančišek in njegovi prvi bratje, ki mu jih je Gospod dal, najprej živeli. V pridigi je bilo omenjeno, da se je Frančišek tam nekje srečal z gobavci. Tako kot je Frančišek v preziranem človeku srečal Kristusa, naj tudi mi v vsakem človeku prepoznamo Boga.

Naslednje jutro smo izpolnili smoter romanja – počastili smo relikvije svetega Frančiška. Po češčenju smo v samostanski kapeli obnovili svoje krstne obljube z izpovedjo vere in pokropitvijo z blagoslovljeno vodo. Nato je sledila maša v cerkvi sv. Petra. Dan smo sklenili s petimi večericami v Porcijunkuli.

Zadnji dan smo poromali še v Padovo, kjer smo obiskali baziliko svetega Antona Padovanskega in svetišče svetega Leopolda Bogdana Mandića. Zvečer smo se vrnili domov hvaležni za prejete milosti.

(Br. Benjamin Božič)

Romarjeva molitev

Frančišek, brat, gledam te v tej slavi in razumem, da tisti, ki se iz ljubezni v celoti podari, nikoli ne preneha živeti.

Živel si kakor seme, ki mora umreti, da podari življenje: vse si izpustil, prenehal si iskati samega sebe, postal si majhen in skrit, pa vendar si vzklikal in še danes živiš.

Nauči me tako živeti.

Daj, da bom tudi jaz znal izpuščati, ne da bi se bal izgubiti, v zaupanju, da se iz praznine porodi polnost, da se iz daru rojeva veselje, da vsak konec odpira nov začetek.

Nočem se kazati, hočem biti resničen.

Nočem imeti, hočem darovati.

Nočem na silo trajati, hočem zares živeti.

Ti, ki zdaj živiš na veke, prosi zame.

Pomagaj mi nositi to seme v svet.

Amen.

Romanje na Javorco

Na drugo šmarnično soboto, 9. maja 2026, so se redovnice in redovniki v začetni formaciji odpravili na romanje k Spominski cerkvi Svetega Duha na Javorci. Pot jih je vodila preko Logatca, Idrije in Tolmina do parkirišča pod Javorco, od tam pa peš do cerkve. Po prihodu je sledila sveta maša, nato ogled cerkve in razlaga vodiča Draga Čeparja, nazadnje pa skupna malica in izmenjava vtisov ter pogovor.

Romanje se je nadaljevalo z lagodnim pohodom do izvira Tolminke in planine Prodi ter ogledom bunkerja. Popoldne so si ogledali še Tolminska korita in Brusove klavže, na poti domov pa se ustavili tudi pri Divjem jezeru.

Na romanju ni manjkalo dobre volje, lepih pogovorov in pristnega veselja ob ponovnem srečanju. Domov so se vrnili polni vtisov čudovite narave. Ob tem so med drugim odzvanjale besede enega naših redovnih ustanoviteljev: »Gospod mi je dal brate« ... in sestre. Posebna zahvala velja vodiču Dragu Čeparju, ki je s svojimi zanimivim vodstvom spremljal celotno romanje.

24. 2. 2026 (Mt 17,1-9)

Lectio divina

Trnova je pot v nebo,
težki so koraki.
Okoli sence plešejo,
tja hodim z mojimi brati.
Smo nomadi – brez doma,
v deželi brez zidov.

Na vrhu svete gore,
nad svetim mestom On stoji.
Sijaj nebeške zvezde
v srca Luč spusti.

Tu sem doma
to je moj dom
na vrhu svete gore.

Tam se skleneta
moj in Tvoj svet,
Tvoj in moj.

Jan Zajc, postulant

6.9.2026 (Mt 9,36 – 10,8)

Lectio divina

Odrpte oči in prazen pogled,
na nemem obrazu nemiren šepet.
Pred polnim mernikom stojim,
solze omamljenih v naročje polovim.

Nad obzorjem se že svita,
odprto nebo in roka Očeta,
nad mano bedi,
me vodi v zaletu na polja noči –
ozdravlja, obvezuje in vodi ljudi,
kot zvezde so jasne Božje oči.

Jan Zajc, postulant

Brezje

Preko adventnega časa smo vstopili v božični čas, čas veselja in rojstva našega Odrešenika Jezusa Kristusa. Vseslovenska razstava jaslic je bila v Starem trgu ob Kolpi, na otvoritev katere je šel tudi p. Robert. Jaslice pred daritvenim oltarjem in na trgu pred cerkvijo so bile lepo obiskane, kakor tudi muzej jaslic. Po prazniku Gospodovega razglasenja smo se p. Robert, p. Tadej in zakonca Firšt z vlakom iz Trsta odpeljali v Rim na razstavo jaslic v Vatikanu in okolici in tam smo se srečali tudi z Malteško bolniško pomočjo, ki je pomagala ob svetem letu v rimskih bazilikah.

Sredina meseca januarja je bila zaznamovana s precejšnjim mrazom, saj so temperature segale tudi pod minus deset stopinj.

Meseca Februarja je p. Tadej odšel za teden dni na Poljsko skupaj z ekipo Paxa na evropsko prvenstvo v futsalu, kjer smo letos osvojili deseto mesto od 18 ekip.

11. februarja, na svetovni dan bolnikov, smo gostili mariborskega nadškofa Alojzija Cvikla. Kmalu zatem smo začeli postni čas in pa duhovne vaje, ki jih je vodil p. Viktor Papež.

Gostili smo skupščino Mednarodnega združenja jasličarjev. Mednarodno združenje prijateljev jaslic Un. Foe. Prae. je bilo ustanovljeno leta 1952 v Barceloni z namenom ohranjanja in spodbujanja tradicije

jaslic po svetu. Danes povezuje 21 organizacij iz Evrope, Amerike in drugih držav, med njimi tudi Društvo ljubiteljev jaslic Slovenije.

Na eno izmed postnih nedelj popoldne priromajo iz dekanije Trebnje, ki pripravijo molitveno uro in potem vodijo sveto mašo s prošnjo za nove duhovne poklice.

Letos obhajamo 800 letnico smrti sv. Frančiška, zato sva s p. Robertom odpeljala par sodelavcev na ogled in počastitev relikvij. Sveti Frančišek Asiški je hotel umreti pri sveti Mariji Angelski pri Porciunkoli, zibelki reda, ki ga je ustanovil. Umrl je 3. oktobra zvečer, leta 1226, star 44 let.

Po smrti svetega Frančiška je bilo njegovo telo od leta 1226 do 1230 pokopano v cerkvi sv. Jurija, ki je danes del samostana svete Klare. Na mestu, kjer je bil pokopan sv. Frančišek, danes stoji majhna kapela. Odprtina, z lesenim pokrovom, na tleh spominja na kraj, kjer je bil pokopan asiški Ubožec in za njim tudi sv. Klara, ki je bila najprej pokopana na isto mesto, kakor prej sv. Frančišek. V samostanu sv. Klare še danes hranijo lesen sarkofag, v katerega je bilo najprej položeno Frančiškovo mrtvo telo. Izpostavitve relikvij sv. Frančiška je potekala od 22. februarja do 22. marca 2026 v spodnji baziliki svetega Frančiška, blizu papeškega oltarja.

Sredi marca (16.) se je del samostanskega vrta spremenil v veliko gradbišče. Zaradi razširitve in povečave muzeja jaslic, je potrebno prestaviti greznico in vse kanalizacijske povezave, ki so postavljene ob današnjem muzeju ali bivših hlevih. Prav tako pa bo potrebno poskrbeti za odvodnjevanje deževnice in meteornih vod. Po veliki noči pa

bo muzej zaprt do decembra, ko naj bi odprli pov-
ečan muzej.

Skozi postni čas smo imeli v cerkvi pasijonske
jaslice, mojstra jasličarja Sandra Nardinija iz Firenc.

Kljub temu, da vreme na cvetno nedeljo ni bilo
preveč toplo, je bila sveta maša ob 10. uri na trgu pred
baziliko. Veliki teden nas je uvedel v lepo praznovanje
Gospodovega vstajenja.

Petnajstega aprila so nas obiskali novinci iz Trsata,
potem so se odpeljali še na Bled.

Šmarnice v naši baziliki že nekaj let prebira-
mo pri deseti in večerni maši. Večerno mašo prenaša tudi
Radio Ognjišče. Letos smo prebirali šmarnice o sv.
papežu Janezu Pavlu II., ki je pred 30 leti obiskal naše
svetišče. Sveto mašo 17. maja ob 10. uri je vodil takrat-
ni gvardijan p. Ciril A. Božič.

V soboto 23. maja zvečer je slovenskih narodnih
izročil, ki ga pripravijo sodelavci Radia Ognjišče, po
maši sledi procesija po vasi, ki je bila zelo lepo obiska-
na in celonočno bdenje pred Milostno podobo. Letos
je slovesno praznovanje padlo na Binkošti, tako se je
Marija ponižno umaknila prazniku Svetega Duha.

Na Binkošti zvečer pa je spet zazvenel koncert
Marija, prečista si milosti vir, ko se glasbeniki Bogu
in Mariji zahvalijo za darove in navdušijo poslušalce.
Letos so se pridružili tudi naši bogoslovci skupaj s p.
Janezom Papo. Večer hvaležnosti smo začeli ob 19. uri,
končal pa se je z blagoslovom že v temni noči...

Marijo Pomagaj smo praznovali na binkoštni
ponedeljek. Ta dan pa je umrl velik častilec Matere
Božje, koroški duhovnik Mirko Isop, ki je vsak mesec

redno romal k nam, razen par zadnjih mesecev, ko
zaradi bolezni ni mogel priti.

V mesecu maju smo imeli še dve pomembni
slovesnosti: prva je vsakoletno romanje gasilcev in
gasilk po godu sv. Florjana, drugo pa je bilo zahvalno
romanje Društva prijateljev Svete Dežele, ki ga vodi
naš p. Peter Lavrih. Slovesnost ob 30 letnici društva je
vodil upokojeni koprski škof dr. Jurij Bizjak.

V začetku meseca junija je bil praznik Svetega
Rešnjega Telesa in Krvi, ko je priromalo precej ljudi,
pri maši ob 11.30 pa je večino predstavljala dijak in
diakinje ŠKG iz Ljubljane. Po večerni sveti maši smo
imeli še procesijo po vasi s tremi oltarčki, na katerih
smo prosili za mir in blagoslov in varstvo.

Ob koncu lahko rečem, da romarji, mlajši in sta-
rejši še vedno radi pridejo na Brezje in pomolijo pred
milostno podobo. Več o dogodkih pa lahko redno
spremljate na naši spletni strani: www.marija.si

Vsem želimo mirno in blagoslovljeno poletje...

p. Tadej Inglič

Ljubljana – Center

ŽUPNIJSKO ŽEGNANJE – ZUNANJA SLOVESNOST, 12. 4. 2026 ob 10.00

»V Nazareški hišici angel se ustavi in Devico
blaženo radostno pozdravi.«

S to lepo himno naše župnije so pevci župnijske-
ga zbora odprli **slovesno praznovanje župnijskega
žeganja.**

**Ceprav smo praznik Gospodovega oznanjenja
Mariji obhajali že 25. marca, v naši župniji žeganje
tradicionalno praznujemo na belo nedeljo.**

Slovesno sveto mašo je daroval **nadškof Stanislav
Zore.** Župljani vseh starosti, bogoslovci, vsi prisotni
patri so g. nadškofa Stanislava Zoreta, ofm, našega
sobrata, zelo lepo sprejeli. On jih je tudi bogato na-
govoril, spodbudil k trdni veri in živemu župnijskemu
življenju z zahvalo vsem sodelujočim.

Po slovesnosti je bilo **slovesno kosilo v samo-
stanski obednici.** Poleg g. nadškofa in domačih so bili
z nami še posinovljenci in drugi gostje, močno pove-
zani z župnijo.

To je bila tudi priložnost, da se p. Pavletu Jakopu,
ofm, zahvalimo za dolgoletno in dobro vodenje žu-
pnije.

PODELITEV PRIZNANAJ FRANČIŠKANSKEMU ZAVODU, 08. 5. 2026

Pred mestnim praznikom je v petek, 8. maja, na
Ljubljanskem gradu potekala **slavna seja ljublan-
skega mestnega sveta, na kateri je župan Zoran Jan-
ković podelil občinska priznanja in nagrade.**

Eden od prejemnikov nagrade glavnega mesta
Ljubljana je letos **Frančiškanski zavod Ljubljana.** V
utemeljitvi beremo: **»Konec leta se je v frančiškan-
skem samostanu Ljubljana Center odprla franči-
škanska knjižnica. Ustanovljena je bila pred 800
leti in je najstarejša neprekinjeno delujoča knjižnič-
na ustanova pri nas.** Velja za največjo, najbogatejšo
in najzanimivejšo samostansko knjižnico na Sloven-
skem. Poleg knjižnice je tudi novi muzej, v katerem
so predstavljeni najpomembnejši kulturno-umetniški
predmeti. V knjižnici se hrani okoli 70.000 knjižnih
enot gradiva in približno sedmina vseh inkunabul na
naših tleh. Posebej dragocen je njen fond rokopisnega
gradiva, ki obsega več kot 30 tekočih metrov in v veči-
ni še čaka na raziskovanje.

Namen prenovljene knjižnice in **novega muze-
ja je podrobna predstavitev frančiškanskih ali s
frančiškani povezanih eksponatov** ter vzpostavitev

sodobnega muzejskega prostora z raznovrstnim fondom, ki je namenjen širšemu krogu obiskovalcev. Knjižnica se je kot prva frančiškanska knjižnica vključila v sistem Cobiss.si. Ljubljana je z njo pridobila **dragocen zgodovinski in umetnostno-kulturni prostor, zanimiv tako za domače obiskovalce kot za turiste**, ki si jo lahko med drugim ogledajo tudi z uporabo turistične kartice Ljubljana. Obiskujejo jo tudi šole, različne skupine in društva.«

Nagrado je v imenu Frančiškanskega zavoda Ljubljana prevzel tajnik Slovenske frančiškanske province Sv. Križa p. Janez Papa, gvardijan in kaplan Župnije Marijinega oznanjenja na Tromostovju.

ROMANJE MLADIH V REDOVNI VZGOJI - KORUS, 09. 5. 2026

Na drugo šmarnično soboto, 9. maja 2026, so se **redovnice in redovniki v začetni formaciji odpravili na romanje k Spominski cerkvi Svetega Duha na Javorci**. Pot jih je vodila preko Logatca, Idrije in Tolmina do parkirišča pod Javorco, od tam pa peš do cerkve. Po prihodu je sledila sveta maša, nato ogled cerkve in razlaga **vodiča Draga Čeparja**, nazadnje pa skupna malica in izmenjava vtisov ter pogovor.

Romanje se je nadaljevalo z lagodnim pohodom **do izvira Tolminke in planine Prodi ter ogledom bunkerja**. Popoldne so si ogledali še **Tolminska korita in Brusove klavže**, na poti domov pa se ustavili tudi pri **Divjem jezeru**.

Na romanju ni manjkalo dobre volje, lepih pogovorov in pristnega veselja ob ponovnem srečanju. Domov so se vrnili polni vtisov čudovite narave. Ob tem so med drugim odzvajale besede enega naših redovnih ustanoviteljev: »Gospod mi je dal brate« ... in sestre. **Posebna zahvala velja vodiču Dragu Čeparju, ki je s svojimi zanimivim vodstvom spremljal celotno romanje.**

br. Filip Mlinar OFM

ROMANJE NOVINECV V ASSISI, od 19. – 24. 5. 2026

Maja, v mesecu, ko se narava odene v svoja najlepša oblačila, se je devetnajst romarjev – trinajst novincev s Humca, Trsata (**dva** od njih sta iz našega samostana in province: **Demej Jarni in Edvin Strle**) in reda tretjega reda, v spremstvu šestih svojih magistrstrov – odpravilo na pot daleč stran, a blizu njihovim srcem. **Od 19. do 24. maja 2026** so jih pod organizacijsko roko p. Marka Ešegovića poti vodile na kraje, kjer dežela še vedno šepeta o frančiškanski zgodovini: skozi tišino Assisija, slikovito dolino Reatino, mistično La Verno in milostno Padovo. Bilo je več kot le potovanje; bilo je potovanje, oz. romanje, v globine lastnega poklica, iskanje živega Boga po stopinjah njegovega srafskega očeta, svetega Frančiška Asiškega.

Po jutranji maši zadnjega dneva romanja (nedelja, 24. 5. 2026) so se romarji, okrepljeni z duhovnimi sadovi La Verne, odpravili na zadnjo etapo svoje poti proti Padovi. Tam so obiskali veličastno baziliko sve-

tega Antona, svetnika vsega sveta, in tiho in milostno svetišče našega svetega Leopolda Bogdana Mandiča ter se od njiju učili, kako biti neutrudni delivci Božje bližine in usmiljenja.

Pozno zvečer so se romarji, z utrujenimi telesi, a srci, razplamenjeni od božanskega plamena, vrnili na Trsat. **Ti dnevi so se jim vtisnili v duše kot nevidne stigme – kot trajen opomin in spodbuda na poti redovnega življenja, po kateri so se pogumno odločili hoditi.** (Besedilo: p. Dominik Šimič)

ŽEGNANJE NA ROŽNIKU, 31. 5. 2026

To nedeljo smo poromali na Rožnik, kjer smo pri podružnici Marijinega obiskanja **slovesno obhajali žegnanje, sklenili šmarnice** in skupaj zapeli Marijine litanije. Zbralo se je lepo število vernikov, pel je župnijski zbor p. Hugolina Sattnerja, solo je pel p. Vid, ministrirala sta dva bogoslovca, po dolгих letih pa je maševal p. Pepi.

Po sveti maši smo se zbrali *pred gostilno*, kjer smo bili v prijetni senci pod drevesi in v dobri družbi *flancat, peciva in osvežilne pijače* skupaj do *angelusa*, ki smo ga slovesno zmolili in tako pričevali pred vsemi navzočimi za veliko skrivnost, da je Gospod po Mariji prišel med nas in nas skozi zgodovino po svojih verniki spremlja.

Sveta Marija, prosí za nas!

MUČENCI MED SLOVENCMI – 27, 05. 6. 2026 ob 19.00

Na prvi petek v juniju, smo pri frančiškanih na Tromostovju obhajali že sedemindvajseto mašo od tridesetih, ki jih *pobuda Vseposvojitve* pod naslovom **Mučenci med Slovenci** posveča žrtvam totalitarne- ga nasilja, ki so v postopku za beatifikacijo.

Prvih 26 svetih maš na prve petke je bilo darovanih za slovenske mučence – poimensko. **Zadnje štiri nosijo splošnejši namen, sinočnja je bila darovana s prošnjo za uspeh beatifikacijskega postopka.** So- maševanje je vodil **postulator dr. Bogdan Dolenc**, ki vodi in zastopa postopek za razglasitev mučencev za blažene ali svetnike.

Bogoslužje je glasbeno obogatila **Moška vokalna skupina Tromostovje** pod umetniškim vodstvom **Miha Zupanca Kovača** in ob orgelski spremljavi **Ane Kresal**.

**GOD in skoraj 70 let p. Vida (Franca) Lisjaka
– 14. 6. 2026**

»Mnogaja ljeta« – p. Vidu in vsej župniji!

Danes smo po družinski sveti maši ob 10. uri skupaj voščili p. Vidu za god. Kmalu pa bo praznoval tudi svoj 70. rojstni dan.

V samostanski obednici pa smo vsi bratje zbrani ob njem ob gvardijanu p. Janezu Papi zapeli zdravljico z najboljšimi željami. P. gvardijan se je močno zahvalil za vse glasbeno in drugo delo v bratstvu in v župniji. Poleg zdravljice smo bratje zapeli še »samostansko himno« Pobrate moj ...

Z nami je bil ta week-end kandidat Marko iz Nakla, ki je tudi užival v preprostem, veselem bratstvem vzdušju in druženju.

<https://franciskani-kamnik.si>

Utrinki izpod kamniških planin – iz Kamnika

p. Ciril A. Božič, Kamnik, 12. junij 2026

PODOBE SVETNIKOV V PREZBITERIJU V KAMNIŠKI FRANČIŠKANSKI CERKVI.

Slikar Stane Cuderman je za obraze svetnikov v prezbitariju naše cerkve v Kamniku uporabil obraze frančiškanskih patrov.

SV. TOMAŽ AKVINSKI: p. dr. Gvido Rant (umrl pred 1960).

SV. IVAN KRIZOSTOM: p. Albert Pirc, doma z Godoviča, umrl novembra 1963.

SV. PASHAL BAJLONSKI: frater Liberat Čotar, zadnji je zapustil samostan v Kamniku leta 1941, ko so ga zasedli Nemci.

SV. ALFONZ LIGVORI: p. Ciprijan Napast.

Povedal p. Franci Seničar - po spominu pripovedovanj p. Pashala Gorjupa.

Zapisal p. Ciril A. Božič, Kamnik, 13. februarja 2026 ob 12.10.

KAMNIŠKA MARIJA POMAGAJ, slikar Mihael Stroj, okrog 1850.

Kopija te slike: slikar Nikolaj Mašukov, Ljubno pri Brezjah, maj 2025. Slika je na oltarju sv. Valentina v cerkvi. Originalna slika Mihaela Stroja je sedaj v samostanu v prvem nadstropju pri vhodu v samostansko obednico. V čudovit baročni okvir jo je umestil mojster Janez Repanšek in jo prinesel peš iz svoje delavnice na Šutni v ponedeljek, 8. junija 2026. Računal je samo okvir (500 EUR), delo je njegov dar.

SVETI JOŽEF, slikar Lojze Perko. Leto 1950.

Za svetega Jožefa je vzel podobo delavca v tovarni Titan, doma z Novega trga v Kamniku.

Za Jezuščka je upodobil svojega sina TOMAŽA (rojen 1947). Tomaž je imel izrazite temne oči. Povedala Veronika Perko Ukmar, Šolska 6, Kamnik. Rojena leta 1946.

Brat Valentin 1950 in brat Andrej 1953. Oče Lojze, rojen 1909, mati Jožefa roj. Gabrovec, rojena 1914. Živel v Kamniku.

Povedala Veronika Perko Ukmar p. Cirilu po telefonu, 30. aprila 2026.

800 LET MINEVA letos, v letu 2026, kar je sveti Frančišek Asiški doživel svoj Transitus. »Papež Leon XIV., minister naše vere in našega veselja, je določil, da se od 10. januarja 2026, ki sovpada z zaključkom rednega jubileja, do 10. januarja 2027 razglasi posebno leto svetega Frančiška, v katerem lahko vsak verni kristjan, po zgledu svetnika iz Assisija, sam postane vzor svetosti življenja in stalna priča miru.«

KAMNIŠKI SPREHOD PO PRVIH ŠESTIH MESECIH LETA 2026:

HVALEŽNOST vidi tudi toliko plemenitega na naših 'betlehemske poljanah'. Od veselja prekipevajočega srca smo hvaležni za 'betlehemske Veliko planino' – za jaslice ob božiču leta 2025, ki si jih je zamislil in ustvaril g. Tone Špenko ob sodelovanju žene Andreje, sinov Antona in Krištofa z ženo Teo. Seveda je največji delež Tonetov, ki je jaslice tudi opisal in v času postavljanja razložil novinarki Vesni Levičnik, ki je pogovor z njim objavila v Dnevniku 24. decembra 2025. Poveza do tega članka in tudi Tonetovega zapisa je na naši spletni strani: <https://franciskani-kamnik.si> – Dogodki december 2025; povezava na članek v Dnevniku z naslovom Veliko planino preseli v samostanske jaslice:

<https://share.google/NNm739yWUwK2XeBAn>

Za duhovno bogato doživljanje božičnega sporočila se je potrudilo veliko sodelavcev: ministrantke in ministrantje, pevci našega zbora sv. Jakoba, zbor Cantemus, organisti, zborovodja, družini Špenko in Baša s sodelujočimi glasbeniki, Družinska kateheza Kamnik, Glasbena šola Kamnik: adventno-božični koncert 18. decembra 2025 v dvorani samostana; čistilke in krasilke, gospe, ki skrbijo za pranje in likanje oltarnih prtov in cerkvenega perila, zakristani, liturgični sodelavci, bralci beril, prošenj, molivke rožnega venca, voditelji ljudskega petja, dobrotniki, naše gospodinje, člani Frančiškovega svetnega reda in Društva sv. Jakoba, domača samostanska družina, skavti, fotografi in skrbniki spletne strani ter mojstri obrtniki raznih področij. Hvala zvonarjem, ki so nam pred prazniki uredili novo programsko opremo v zvoniku in zakristiji, da imamo sedaj urejeno zvonjenje. Vsakemu je podana roka hvaležnosti in priznanja. Hvala za voščila in obdarovanja. Bog povrni vsem! Kako zelo se je zadnje dneve pred božičem ure in ure žrtvoval v spovednici misijonar pater Stanko Rozman. Brez njegove pomoči bi p. Franci in p. Ciril ne zmogla vsega spovedovanja. Hvala Bogu in vsem, ki ste med nami in z nami skupaj doživljali radost Gospodovega rojstva in hočemo tudi naprej stopati po poti, ki nam jo je pokazal Jezus, naš Odrešenik.

STATISTIKA ZA LETO 2025: V letu 2025 smo v naši cerkvi podelili 27.340 sv. obhajil; udeležba pri sv. maši v nedeljo, 16. novembra 2025: 323 (105 moških, 153 žensk, 65 otrok). Od avgusta 2025 dalje imamo ob nedeljah samo dve sveti maši: ob 8.30 in 10.30. Ob sobotah ni več vigilne sv. maše. Družinsko katehezo obiskuje 18 družin, 39 otrok. Kamniški skavti Mamutov steg Kamnik 1 ima 98 članov, mladinska skupina Frančiškovi mladi prijatelji: 23. Na oratoriju je v tednu od 30. junija do 4. julija 2025 sodelovalo 90 otrok in 41 animatorjev. Biblično-liturgična skupina: 12; Frančiškov svetni red: 12. Društvo sv. Jakoba ima svoje prireditve v naši dvorani vsaj dvakrat mesečno z obiskom od 40 do 100 udeležencev.

Statistika obiska spletne strani: <https://franciskani-kamnik.si>: 25.851 ogledov, 9.299 obiskovalcev. Slovenija 23.000 ogledov, ZDA 469, Avstralija 308, Italija 172, Hrvaška 157.

V ŽUPNIJI KAMNIK je bilo v letu 2025 **krščenih** 34 otrok (29 v letu 2024). **VEROUK** obiskuje 268 otrok (292 v letu 2024), v Tunjicah 55 (63). **Prvo sv. obhajilo** 34 otrok (20). **Sveto birmo** je prejelo 43 birmancev (45). **POROKE:** 15 parov (11), v Tunjicah 8 (8) parov. **POGREBI:** 99 (2024 v letu 88), Tunjice 2 (6 v letu 2024).

KOLEDNIKI so pred praznikom Gospodovega razglasenja bili ponovno v misijonski službi prinašanja veselega sporočila Jezusovega rojstva. Za misijone so zbrali 6.990 evrov. Pri večerni sveti maši na praznik Svetih treh kraljev smo zbrali 700 evrov za misijonarja g. Janeza Krmelja na Madagaskarju, ki mu jih bo izročil osebno prof. dr. Marko Vrabec, ki je v petek, 9. januarja 2026, odšel k njemu na delovni obisk in smo že prejeli misijonarjevo zahvalo.

VEČER DUHOVNIKA VIKTORIJANA DEMŠARJA: Društvo sv. Jakoba Kamnik je v četrtek, 15. januarja, ob 18.30 pripravilo v dvorani Frančiškanskega samostana v Kamniku prireditev, posvečeno g. Viktorijanu Demšarju (1904–1992), nekdanjemu komendskemu župniku in piscu o Petru Pavlu Glavarju in Komendčanih. Vodil jo je Tone Ftičar, o velikem Komendčanu pa so spregovorili njegovi dobri poznavalci: pisatelj Ivan Sivec, dr. Angelca Žerovnik in Jožef Pavlič, avtor knjige **VIKTORIJAN DEMŠAR, PRIČEVALEC ZA RESNICO**. Pela sta Franci Zakrajšek in Brigita Kastelic.

KONCERT: Pevci in inštrumentalisti **GLASBENE ŠOLE KRANJ** so pod mentorstvom Andreje Nike Fabijan, Maje Hribernik Pestner in Gašperja Jereba v petek, 16. januarja 2026 ob 19.15 (po večerni sveti maši), v naši dvorani zapeli in zaigrali nekaj prelepkih božičnih skladb.

Nedeljski Dnevnik je 7. 1. 2026 na strani 28 objavil članek Neže Mrevlje *Kamniška samostanska cerkev*.

DOM STAREJŠIH OBČANOV KAMNIK: Sveta maša je v domu vsako sredo ob 11. uri dopoldne, razen prve srede v mesecu, ko imamo duhovniki svoje dekanjsko srečanje, zato je sveta maša en dan prej, v torek. V mesecih februarju in juliju poskrbi za maševanje naš samostan, sicer pa se izmenjujejo dekanjski duhovniki. Dom je v župniji Mekinje, zato ima redno pastoralno skrb mekinjski župnik, ki je sedaj tudi dekan dekanije Kamnik, g. mag. Pavel Pibernik.

DEKANIJSKA KONFERENCA je mesečno delavno srečanje duhovnikov dekanije Kamnik, ki ga vedno začnemo s sveto mašo. Vsak mesec srečanje gosti druga župnija. V sredo, 4. februarja 2026, je bil na vrsti naš samostan. Ob 9. uri dopoldne je bila v cerkvi sveta maša, h kateri smo povabili tudi vernike, Božje ljudstvo. Po maši je sledila adoracija, češčenje ob izpostavljenem Najsvetejšim zakramentom. Seja dekanjskih duhovnikov se je udeležil tudi kamniški župan g. Matej Slapar s sodelavko. Po končani seji nas gostitelj vedno povabi na skupno kosilo. Tako je bilo seveda tudi pri nas prijetno bratsko srečanje v samostanski obednici. V vsakem samostanu so vedno zelo pomembne tri stvari in te so po navadi tudi lepo umetniško dodelane: kapela (oratorij), knjižnica in obednica. To so trije vidiki samostanskega življenja: molitev, študij in bratsko srečanje za mizo.

PATER DARKO ŽNIDARŠIČ, voditelj Slovenskega misijona v Sydneyju v Avstraliji, tam deluje že 20 let, je bil gost v našem samostanu v Kamniku, kjer je živel kot dijak gimnazije. V torek, 20. januarja 2026, je pristal na Brniku. V sredo, 21. januarja, smo namreč imeli na Viču v Ljubljani plenarni svet Slovenske frančiškanske province Sv. Križa, pomembno srečanje, h kateremu so bili poleg vodstva Province in izvoljenih delegatov povabljeni tudi bratje, ki delujejo v ZDA in v Avstraliji. Iz New Yorka je prispel p. Krizolog Cimerman, iz Avstralije pa p. Darko iz Sydneyja in p. Simon Peter Berlec iz Melbournea. Seveda smo vsem zaželeli dobrodošlico. Pater Darko je bil med nami do 5. februarja 2026. Je pa bil zanj seveda neke vrste šok: v Sydneyju je imel + 45 stopinj Celzija, na Brniku pa ga je čakalo minus – 5 stopinj Celzija!

In ko sedaj pišem te vrstice spomina, vidim, kako previdnostno je bil p. Darko na začetku leta 2026 naš gost; 1. oktobra letos bo pa že predstojnik kamniškega samostana! Nič ni slučajno! Vse je milost.

STO LET ROJSTVA PATRA VALERIJANA JENKA (6. 1. 1926 – 15. 6. 2018), ustanovitelja Slovenskega misijona v Merrylandsu v Sydneyju, smo praznovali v soboto, 24. januarja 2026, s sveto mašo in programom v cerkvi sv. Frančiška Asiškega v Šiški v Ljubljani, kjer je bil doma p. Valerijan. Pater Darko je njegov naslednik, p. Ciril pa je s p. Valerijanom sodeloval v Sydneyju od 1982 do 1992. S šišensko-bežigraskim župnikom patrom Ambrožem Mušičem sva prevzela pripravo in izvedbo dogodka.

REDNO LETNO VIZITACIJO je v našem samostanu opravil provincialni minister pater ddr. Christian Gostečnik v soboto, 7. februarja 2026. Začeli smo v cerkvi s sveto mašo ob 7. uri zjutraj, nadaljevali z molitvijo, zajtrkom in pogovori. Vmes se je p. Christian za dve uri odpeljal. Na Radiu Ognjišče je namreč imel pogovorno oddajo od 11.00 do 12.00. Ob 12.30 je bil že nazaj v Kamniku. Sledilo je kosilo in ponovno pogovori in pregled ter podpis knjig s pastoralnega, ekonomsko-gospodarskega in kulturnega delovanja samostana. Tam okrog 20. ure smo mu pomahali v slovo. Ponovno je bil spet med nami v soboto, 28. februarja; na vabilo Društva sv. Jakoba je imel predavanje v naši dvorani ob 18.00.

V sredo, 11. marca 2026, pa je v Kamnik pripeljal celotno provincialno vodstvo – vikarja in definitorje – za sejo, kjer se je med ostalimi zadevami nadalje izrisovala s pogledom prehoda province v kustodijo tudi prihodnja namembnost kamniškega samostana.

PREŠERNOV DAN, slovenski kulturni praznik, smo praznovali v nedeljo, 8. februarja 2026. Pri obeh svetih mašah smo zapeli Prešernovo *Zdravljico*, slovensko državno himno in tudi namenili vsaj nekaj misli Prešernovi in naši veri in molitvi: *Bog našo nam deželo!...* Kvalitetni kulturni program nam je v četrtek, 5. februarja 2026, pripravilo Društvo sv. Jakoba Kamnik ob 18.30 v naši, tokrat zares polni dvorani: **Pusti peti mojga slavca**. V glasbenem delu so bile pesmi kamniških skladateljev: Paglovca, Mihelčiča, Adamiča, Pustineka, Rakarja; in ker je leto Srečka Kosovela, je odmevala Kosovelova poezija.

LURŠKA DEVETDNEVNICA je posebno močna dolgoletna pobožnost občestva frančiškanske župnije sv. Lenarta v Novem mestu. Ob praznovanju 280 let Gimnazije Novo mesto je župnik p. Gregor Kos povabil letos nekdanje maturante gimnazije, da vsak en dan oblikuje devetdnevnicu. Patru Cirilu je bila dodeljena nedelja, 8. februarja 2026, ob 18. uri (maturant leta 1973). Tudi p. Franci Seničar je maturiral na novomeški gimnaziji. *Gimnazijo Novo mesto* je

formalno ustanovila cesarica Marija Terezija leta 1746 in je najstarejša splošnoizobraževalna ustanova z neprekinjenim delovanjem na Slovenskem. Do leta 1870 so jo vodili novomeški frančiškani. S hvaležnostjo se jih je spominjal tudi olimpijonek Leon Štukelj. Z njim sem se pogovarjal p. Ciril 7. oktobra 1998 (glej Brezjanski zbornik 2000, strani 353 – 356).

NOVI KEMBELJ ima naš veliki zvon, saj je bil prejšnji že nekajkrat zlomljen in »pošfasan«. Delo sta mojstrsko opravila oče Marjan in sin Luka Videgar iz Spodnjih Kosez 24, župnija Brdo pri Lukovici.

POSTNI ČAS smo začeli na pepelnično sredo, 18. februarja 2026. Pri obeh svetih mašah v naši cerkvi – ob 7.00 in 18.30 smo imeli obred pepeljenja in lep obisk; zjutraj blizu 40 ljudi, zvečer polna cerkev in še sv. maša v Domu starejših občanov Kamnik ob 11. uri dopoldne, 60 ljudi pri sv. maši, pepeljenju, obhajilu; po sv. maši še obhajanih 10 starejših po sobah in še maziljenje gospe, ki se je poslavljala s tega sveta.

POBOŽNOST KRIŽEVEGA POTA smo imeli v postnem času ob petkih ob 18.00 ter tudi kot uvod v nedeljsko sveto mašo na 2., 4. in 5. postno nedeljo (1., 15. in 22. marca 2026).

VOLITVE V ŽUPNIJSKE PASTORALNE SVETE za mandat 2026 – 2031 so bile v ljubljanski nadškofiji na prvo postno nedeljo, 22. februarja 2026. To nas sicer ne zadeva, ker smo samostanska cerkev.

OBNOVO MISIJONA v župnijah Kamnik in Tunjice smo imeli od četrтка, 5. marca, do nedelje,

8. marca 2026, ko je bil na 3. postno nedeljo sklep obnove misijona. **V četrtek je bil začetek pri nas**, zato tisti dan ne bilo svete maše v župnijski cerkvi, v petek pa ne v naši cerkvi, da smo povezali občestvi.

V četrtek, 5. marca 2026, sta obogatila petje že pri sveti maši ob 18.30 in nato še v pričevanjskem večeru *Biti kristjan s slovenskim srcem* svetovno znani **bas baritonist Marko Fink in njegova sestra mezzosopranistka Bernarda Fink Inzko**, na orglah ju je spremljal prof. Silvan Baša. Tone Ftičar je podajal pesmi Franceta Balantiča, pater Ciril je večer povezoval. Kot Slovenec, politik in diplomat je o svoji veri pričeval dr. Valentin Inzko.

V petek, 6. marca 2026, je bil spovedni dan, ob 18.00 pa sveta maša v župnijski cerkvi, po maši srečanje za starše *Dar vere* in posebej srečanje za mlade z gostom Robertom Friškovcem, zaporniškim duhovnikom. Tja so seveda šli vsi iz naše mladinske skupine Frančiškovi mladi prijatelji (FMP)!

V soboto, 7. marca 2026, je bil 5. misijonski pohod v znamenju križa, zvečer ob 18.00 sveta maša v Tunjicah, ob 19.00 sledil je slavlilni večer s skupino A Bend.

Nedelja, 8. marca 2026: Šutna, ob 9.30 sve- ta maša ob sklepu obnove misijona. V naši cerkvi redni sveti maši - ob 8.30 in 10.30. **Družinska kateheza Kamnik (DKK)** pa je bila povabljena, tako kot lani, na romanje k Sv. Primožu, kjer je bil ob 11.00 križev pot in nato sv. maša.

Obnovo misijona sta vodila misijonarja kapu- cina: br. Luka Modic in brat Jakob Kunšič.

DRUŠTVO SV. JAKOBA KAMNIK je povabilo p. ddr. Christiana Gostečnika, ki je imel v soboto, 28. februarja 2026, ob 18. uri v dvorani Frančiškanskega samostana v Kamniku predavanje in pogovor s z naslovom: **MLADOSTNIK – NAJVEČJI IZZIV STARŠEV- STVA.**

DRUŠTVO SV. JAKOBA KAMNIK: Četrtek, 19. marec 2026: **PODOBE OTROŠTVA V OBJEKTIVU PETRA NAGLIČA.**

Sodelovali so Matjaž Šporar, dr. Marija Klobčar in Ivanka Učakar. Zgodovinske podobe otroštva na po- deželju v prvi polovici 20. stoletja, ki jih je v objek- tiv ujel amaterski fotograf Peter Naglič iz Šmarce pri Kamniku, med ostalim razkrivajo tudi svet, v katerem je imela družina pomembno vlogo pri odraščanju ot- rok. Bila je temelj skupnosti, vzgojni prostor otroka, kjer so se prenašali tradicija, znanje in vrednote ter vir čustvene varnosti. Otroci so se v tesnih družin- skih in vaških okoljih učili odgovornosti, sodelovan- ja in sočutja predvsem z igro in skupno preživljanje časa. Prireditev je bila v okviru občinskega praznika.

Četrtek, 16. april 2026: Predavanje **ROBERTA KUŽNIKA** o slikarju domoljubnih motivov in avtorju sto let starih jasic **Maksimu Gaspariju**. Robert Kužnik, največji poznavalec in promotor Gasparija, je v knjigi **Maksim Gaspari, Iz naroda za narod** kronolo- ško prikazal življenje in delo znamenitega slovenskega slikarja. Gaspari je povezan tudi s Kamnikom, saj je njegov slikarski dar opazil muzealec in veterinar Sad- nikar, ki ga je tudi podpiral pri šolanju. Pripravila dr. Marjeta Humar.

21. RADIJSKI MISIJON NA RADIU OGNJIŠČE je bil od nedelje, 22. marca, do sobote, 28. marca 2026.

Sodelovali so bratje in sestre Frančiškovih redov. Misi- jon je bil v duhu jubileja 800. obletnice smrti sv. Fran- čiška Asiškega: »*Gospod mi je dal ... vse*«. V petek, 27. marca 2026, je bil SPOVEDNI DAN: za dekanijo Kamnik v naši cerkvi ves dan, od 7.00 do 19.00.

SPOVED ZA DEKANIJSKO MLADINO je bila v naši cerkvi v soboto, 28. marca 2026, z začetkom spokornega bogoslužja ob 19.30, ki ga je vodil g. Ta- dej Ložar, župnik na Homcu in dekanijški referent za mladino.

ŠKOFJELOŠKI PASIJON: Škofjeloški pasijon se je vrnil na ulice srednjeveškega mesta, tokrat prvič kot del Unesco dediščine. Dobrega četrto stoletja od prve moderne uprizoritve, ob 300 let starih zapisih patra Romualda, smo se lahko skozi baročno izrazno moč preselili v središče krščanskega in kulturnega izročila. Na odrih, ki so se mogočno pomikali po srednjeveških ulicah Škofje Loke, se je odvila edinstvena igra ter raz- krla boj med zlom in ljubeznijo. Dekanija Kamnik je organizirala ogled na 5. postno, tiho nedeljo, 22. mar- ca 2026, z dvema avtobusoma.

BOGU ZAHVALA ZA PRAZNOVANJE CVET- NEGA IN VELIKEGA TEDNA TER VELIKE NOČI GOSPODOVEGA VSTAJENJA. PRISRČNA HVALA VSEM, ki so na različne načine pripravljali ali sodelo- vali. Naj zapišemo, da je bil tudi obisk na vse te dne- ve: na cvetno nedeljo, veliki četrtek, na veliki petek, veliko soboto in potem na veliko noč največji po letu 2020, letu pandemije bolezni Covid-19. Tudi nadvse lepo, sončno in toplo vreme za ta čas nam je služilo.

Po velikonočni vigiliji se je po našem vrtu razvila mogočna procesija, v kateri je sodelovalo nad 360 verni- kov. **Naši fotografi so ovekovečili vigilijo in procesijo in fotografije si lahko ogledate na našem spletnem naslovu in tudi še na posebnem internetnem naslo- vu:** <https://photos.app.goo.gl/ypSy4yc6nFdysGzD9>

SVETA BIRMA je bila v župnijski cerkvi v Ka- mniku (na Šutni) na velikonočni ponedeljek, 6. aprila 2026, ob 10. uri dopoldne. Birmovalec je bil stiški opat p. Maksimilijan File OCist.

SVETA MAŠA ZA POKOJNE PROFESORJE, di- jake in zaposlene na Gimnaziji Kamnik je bila v naši cerkvi v sredo v velikonočni osmini, **8. aprila 2026, ob 19.00.** Somaševanje je vodil g. Jure Koželj, župnik v Preski, domačin s Tunjic, maturant leta 2005.

NA POLJSKO so romali naši pevci z Aritoursom od 25. do 29. aprila 2026 ob duhovnem vodstvu dr. Bog- dana Dolenca. Romarska pot jih je vodila v Čenstohovo na Jasno goro, Niepokalanow, Auschwitz, Lagiewniki, Krakov, Wieliczka, Kalwaria Zebrzydowska, Wadowice.

ŠMARNICE smo imeli v naši cerkvi v maju vsak dan. Srečevali smo se s svetim Frančiškom Asiškim ob spominu 800. obletnice njegove smrti ter s svetim pa- pežem Janezom Pavlom II. ob spominu na njegov prvi obisk Slovenije pred 30 leti, od 17. do 19. maja 1996.

DRUŠTVO SV. JAKOBA je povabilo v četrtek, 7. maja 2026, ob 19.45 na predavanje **dr. Aleša Mavra Za- kaj je novo leto sredi zime?**; v četrtek, 21. maja, pa na predstavitev monografije **dr. Marije Klobčar: Zvonovi so sami zapeli - naravne nesreče in kolektivni spomin.**

SVETA MAŠA ZA + dr. IVANA REBERNIKA je bila v ljubljanski stolnici v sredo, 6. maja 2026, ob 18.30. Dr. Ivan Rebernik je bil velik Slovenec, dolgo- letni profesor, ki je kot laik v tistem času dosegel naj- več v zaposlitvi v Vatikanu kot voditelj knjižnice. Bil je tudi slovenski veleposlanik pri Svetem sedežu. Sloven- ski škofje so dr. Reberniku leta 2011 podelili Odličje sv. Cirila in Metoda, predsednik Republike Slovenije g. Borut Pahor mu je leta 2017 podelil odlikovanje srebrni red za zasluge za prispevek h krepitvi odlič- nih vsestranskih odnosov med Republiko Slovenijo in Svetim sedežem. Umrl je v Rimu 15. aprila 2026, v 87. letu starosti (1939 – 2026) in bil pokopan v Vatikanu na pokopališču zavoda Campo Santo Teutonico. R.I.P.

OBLETNICA POSVETITVE LJUBLJANSKE STOL- NICE je v petek, 8. maja 2026. Mati cerkva naše nad- škofije je posvečena sv. Nikolaju (sv. Miklavžu). Sveti Nikolaj je zavetnik čolnarjev, ribičev in splavarjev, ki so v 13. stoletju na tem mestu postavili prvotno cerkev. Današnja baročna stavba je bila posvečena 8. maja 1707.

PAPEŠKA NEDELJA je bila letos 6. velikonočna nedelja, 10. maja. Papež Leon XIV. je bil izvoljen 8. maja 2025 na konklavu po smrti papeža Frančiška. V bližini tega dne obhajamo papeško nedeljo s spominom in molitvijo za svetega očeta in njegovo poslanstvo. Po obhajilu smo zapeli zahvalno pesem. Ta nedelja je bila tudi **NEDELJA TURIZMA.**

PROŠNJI DNEVI: Ponedeljek, torek in sredo, 11., 12. in 13. maj 2026 – ti **trije dnevi pred praznikom GOSPODOVEGA VNEBOHODA so bili prošnji dne- vi.** Molili smo za blagoslov na polju, sadovnjakih, vr- tovih in vinogradih; za blagoslov človeškega dela, za odvrnitev naravnih nesreč, povodnji, vojske in drugih stisk. Po nekaterih župnijah po Sloveniji so imeli tiste dni procesije.

30. OBLETNICO PRVEGA OBISKA PAPEŽA JANEZA PAVLA II. V SLOVENIJI smo praznovali v nedeljo, 17. maja 2026. Prav na ta dan, 17. maja 1996, torej pred 30 leti, je sveti papež Janez Pavel II. stopil na slovenska tla na letališču Brnik. Od tam ga je romar- ska pot najprej pripeljala na Brezje k Mariji Pomagaj, čeprav te poti ni bilo v uradnem programu obiska. Na trgu pred cerkvijo ga je ob množici romarjev v imenu Frančiškovih bratov pozdravil pater Ciril Božič, ki je bil od leta 1995 do leta 2001 gvardijan Frančiškanskega samostana Brezje in rektor bazilike.

Zato je sedanjí rektor bazilike, pater dr. Robert Bahčič, povabil patra magistra Cirila Božiča, da ob tej častitljivi obletnici daruje slovesno sveto mašo na trgu pred baziliko v nedeljo, 17. maja 2026, ob 10. uri do- poldne.

Pater Ciril je pripravil s tedanjim ministrom Re- publike Slovenije za notranje zadeve, g. Andrejem Šterom, in veleposlanikom g. Tomažem Kunstljem, dostojen in hvaležen spomin na svetniškega papeža

in s spominom na vse, ki so takrat na različne načine aktivno sodelovali pri uresničenju in poteku veličastnega obiska. In teh je neizmerno veliko!

V nedeljo, 17. maja 2026, je bila ob 16. uri tudi slovesna nadškofova sveta maša v ljubljanski stolnici v počastitev spomina na papežev obisk pred 30-timi leti. Po maši je bil blagoslov z relikvijami sv. Janeza Pavla II. Seveda smo bili tudi tam!

ROMANJE na Dolenjsko Narava – kultura – vera je pripravilo Društvo sv. Jakoba. V soboto, 23. maja 2026, najprej v Pleterje pod Gorjanci h kartuzijanom, kjer smo darovali sveto mašo, imeli ogled multivizijske predstavitve samostana Pleterje, sledila je samostanska malica in ogled muzeja na prostem; nato v Kostanjevico na Krki v Galerijo Božidarja Jakca, kosilo na Prepihu, šmarnice in litanije v župnijski cerkvi Marije Tolažnice žalostnih v Stopičah.

SLOVESNOST PRVEGA SV. OBHAJILA je bila v župnijski cerkvi na Šutni v nedeljo, 17. maja, ob 11. uri v župnijski cerkvi na Šutni, ko je 32 prvoobhajancev prvič prejelo Jezusa.

NEDELJA po binkoštnem prazniku je nedelja SVETE TROJICE. Letos je to 31. maja, na zadnji dan Marijinega meseca majnika, praznik obiskanja Device Marije. **OB SKLEPU ŠMARNIC** bo med pesmijo *Zbogom dan's Marija pravi* majniška podoba Marije zapustila prestol glavnega oltarja.

VRTNICE so »zacvetele« v mesecu juniju. Pri svetih mašah »krasijo« sveto Božje obličje. V ponedeljek, 1. junija 2026, je za en mesec v glavnem oltarju slika Jezusa v pogovoru s sveto Marjeto Marijo Alakok.

DRUŽINSKA KATEHEZA KAMNIK (DKK) je sklenila v nedeljo, 31. maja 2026, s sveto mašo ob 10.30 veroučno leto 2025/2026. Po sveti maši so nadaljevali srečanje na samostanskem vrtu.

PRI SVETI MAŠI je bil v nedeljo, 24. maja 2026, v naši cerkvi takšen obisk: ob 8.30 zjutraj: žensk 66, moških 45, ministrantov 14, otroka 2. Skupaj vseh 127.

Pri sveti maši ob 10.30 dopoldne: žensk 78, moških 48, ministrantov 12, otrok 14. Skupaj vseh 152. Pri obeh svetih mašah skupaj 279.

IZ OZNANIL - DAROVI: »Na zadnjo nedeljo v maju smo imeli izjemoma tudi namensko nabirko za kritje stroškov ogrevanja. Redno je ta nabirka na tretjo nedeljo v mesecu. Dar neimenovanega darovalca smo namenili za nakup kurilnega olja in v teh negotovih časih že pripravili zalogo za prihodnjo zimo. Za 5101 liter smo plačali 7.223,02 evrov. Seveda bo potrebno kljub omenjenemu izrednemu daru dodati še druga sredstva, da bo pokrit ta račun.

DA JE BILO TOPLO: Poleg peči na kurilno olje je bila v zadnji kurilni sezoni primarna peč na plin, ker je bil cenejši. Številke za plačilo plina so takšne: november 2025: 62,50 EUR; december 2025: 723,70 EUR; januar 2026: 1.560,71 EUR; februar 2026: 1.937,25 EUR; marec 2026: 1.319,53 EUR; april 2026: 1.110,09 EUR; maj 2026: 445,79 EUR. Skupaj: 7.159,57 EUR. Pa smo res gregli samo nujne prostore in da so bili topli le za čas uporabe. Temperaturo v cerkvi smo ohranjali na minimumu 12 stopinj Celzija in na maksimumu 14 stopinj Celzija.

Računov, ki jih je potrebno plačati, pa je še veliko, tako kot jih imate tudi vi doma: električna (od novembra 2025 do maja 2026): 4.538,12 EUR; voda, odvoz smeti, telefon in internet, obnove in popravila, redni stroški »poslovanja« in življenja, ... Namenske nabirke na tretje nedelje so bile takšne: november 2025: 1.680,00 EUR; december 2025: 1.191,00 EUR; januar 2026: 1.130,00 EUR; februar 2026: 1.605,00 EUR; marec 2026: 1.654,00 EUR; april 2026: 1.701,00 EUR. Sešteto skupaj je to 8.961,00 EUR.

HVALA in iskren Bog lonaj za darove! Hvaležni smo vam za redne nedeljske in praznične darove; zahvala pa tudi mnogim dobrotnikom zunaj našega občestva, ki nam na različne načine pomagajo, da moremo kljub visokim stroškom ta velik kompleks stavb in zemljišč vzdrževati in ohranjati v tako dobrem stanju. Ni enostavno, zato velik Bog lonaj vsem! Hvala in Bog živi!«

MLADI OBISKI: V torek, 9. junija 2026, smo 60 mladim dijakom ekonomske srednje šole iz Kamnika predstavili našo cerkev, kapelo Božjega groba in knjižnico. Vse več obiskov imamo vsako leto. V ponedeljek, 15. junija, pa skupina nemških in slovenskih dijakov s štirimi profesorji.

PRAZNOVANJE PRAZNIKA SVETEGA REŠNJEGA TELESA IN KRVI smo lepo obhajali v četrtek, 4. junija. Zahvala vsem, ki so sodelovali v pripravi slovesnosti in vsem, ki so se je udeležili.

Med večerno sveto mašo sem pater Ciril po obredu uvedbe izrednega delivca svetega obhajila Kongregacije za bogoslužje in zakramente izročil pooblastilo ljubljanskega nadškofa metropolita msgr. Stanislava Zoreta OFM za izredna delivca svetega obhajila v samostanski cerkvi sv. Jakoba v Kamniku. **Po obredu sta bila uvedena v to službo: gospa Teja Maležič in g. Žiga Povalej, vsak s svojo družino aktivna člana občestva.**

Ob čestitki tudi zahvala, da sta sprejela to častno sluzenje v Cerkvi.

TELOVSKO PROCESIJO SMO IMELI po sveti maši po samostanskem vrtu – štiri oltarje - v lepem večeru praznika. Na spletni strani samostana: <https://franciskani-kamnik.si>, si lahko ogledate fotografije s slovesnosti.

FOTOGRAFIJE Z OBREDA PODELITVE.

Foto: prof. dr. Marko Vrabec

<https://photos.app.goo.gl/CMh3r7jB9wxu6ztV7>

FOTOGRAFIJE TELOVSKE PROCESIJE.

Foto: dr. Blaž Komac

<https://photos.app.goo.gl/WFWRFz4CRvX1yY7B7>

DEKANIJSKO SREČANJE KLJUČARJEV IN ČLANOV GOSPODARSKIH SVETOV: Nadškofijski ekonom g. Blaž Gregorc in ekonomist g. Peter Sušnik sta imela srečanje vseh ključarjev župnijskih in podružničnih cerkva kamniške dekanije ter vseh članov župnijskih gospodarskih svetov, v torek, 9. junija 2026 ob 20.00 uri, v naši dvorani. Pogovor je tekel o **upravljanju z župnijskim premoženjem:** Redna in izredna uprava, upravljanje stavb, kaj početi s kmetijskimi zemljišči in drugo.

DRUŠTVO SV. JAKOBA je priredilo v četrtek, 11. junija 2026, **predavanje dr. Tomaža Ivešiča.** Predstavil je **zbornik Med tradicijo in moderno - Slovenski katoliški intelektualci in narodnostno vprašanje:** Kako

uskladiti duhovne vrednote z družbenim delovanjem, kako ohraniti narodno identiteto v svetu nenehnih sprememb.

TONE ŠPENKO: Predstaviteljski film *Predstava za temno nebo* bo v četrtek, 2. julija 2026, ob 19.45.

POGLEJMO ŠE PROTI MADAGASKARJU: Profesor dr. Marko Vrabec bo s sinovoma Mihom in Jurijem, tudi našima ministrantoma, sredi junija odpotoval na Madagaskar v pomoč misijonarju Janezu Krmelju. Misijonar Janez je bil že večkrat pri nas in smo mu vedno namenili vsaj nekaj misijonskih darov. Prihodnjo nedeljo ste povabljeni, da darujete kak evro tudi v ta namen, da bo lahko g. Marko poleg naših pozdravov prinesel g. Janezu še vsaj kakšno tonno rižo - v evrih seveda, ne v vrečah!

KONFERENCA: Akademija za razvoj mladih organizira v soboto, 20. junija 2026, mednarodno konferenco v dvorani Frančiškanskega samostana v Kamniku. Srečanje bo potekalo v okviru mednarodnega mladinskega projekta Erasmus+. Konferenca bo potekala kot preplet predavanja in okrogle mize o trajnostnih praksah posameznika ter skupnosti. Razprava bo osredotočena na iskanje človekovega smisla skozi prizmo odgovornega potrošništva ter zelene iniciative, ki povezujejo modrost preteklosti z izzivi sedanjosti. Kot glavni govorci bodo sodelovali predstavniki Občine Kamnik, dr. Dominik Janez Herle ter lokalni podjetniki iz Kamnika. Srečanje bo obsegalo tudi krajšo akustično glasbeno popestritev ob uvodnem sprejemu ter zaključku.

Lea Ardani, Akademija za razvoj mladih - Axion Academy

PRIMOPREDAJA: V sredo, 1. julija 2026: Dobrodošel pater Tomaž Hočevar! Srečno in Bog živi! Aleluja!

ORATORIJ 2026 ŽIVETI JE LEPO bo od ponedeljka, 6. julija, do petka, 10. julija 2026. Frančiškovi mladi prijatelji (FMP) se sedaj ob petkih pripravljajo za animatorsko vlogo oratorija, ki bo sprejel 80 otrok. Prijave sprejema voditeljica Neža Rifel. Mobilni: 031 023 743. Oratorij se bo sklenil s sveto mašo v petek, 10. julija 2026, ob 19.00.

E-pošta: oratorij.kamnik.ofm@gmail.com

Povezava do prijavnice za poletni oratorij 2026:
https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSdV7f3sbr-rXt7o_UbQGJ2x9tFwkTlyBQb-VhAX6C-tNcDO3WQ/viewform?usp=publish-editor

MINISTRANTJE bodo imeli počitnice v STRUNJANU od nedelje, 12. julija, do sobote, 18. julija 2026. Starše prosimo, da izpolnijo prijavnice, ki so jih prejeli preko elektronske pošte.

ANIMATORJI ORATORIJA bodo imeli vikend v Strunjanu od petka, 25. septembra, do nedelje, 27. septembra 2026.

Besedilo in fotografije: Jožef Pavlič

Nepozabno romanje s p. mag. Cirilom Alojzom Božičem v Pleterje, Kostanjevico in Stopiče

Društvo sv. Jakob Kamnik redno organizira spomladanska in jesenska romanja oz. ekskurzije po Sloveniji in nekdanjih slovenskih krajih onkraj matice. Tudi tokrat je bilo več predlogov, kam bi šli, od Furlanije Julijske krajine do krajev, povezanih z velikim pesnikom Srečkom Kosovelom ob 100. obletnici njegove smrti. Oglasil se je predstojnik kamniškega frančiškanskega samostana p. mag. Ciril Alojz Božič, ki gosti srečanja omenjenega društva v lepi samostanski dvorani, je pa tudi duhovni vodja društva: »Pojdite z menoj na Dolenjsko!« »Kam?«, smo ga vprašali, čeprav smo že slutili, kaj nam bo predlagal. »V moje rodne in bližnje kraje: župnijo Stopiče, kartuzijo Pleterje in Kostanjevico.«

Prvi hip se nam je naredil cmok v grlu, potem pa smo bili vsi navdušeni. Edino nas je bilo strah, če bo p. Ciril ob vseh svojih obveznostih – v kamniškem samostanu je poleg njega le še p. Franci Seničar – to zmogel. Pa je. In še kako dobro! Že ko smo se 23. maja ob 7. uri »pri mamutu« v Kamniku usedli v avtobus Arrive, ki ga je krmilil spretni šofer Damjan, in je naš duhovni, tokrat pa tudi »turistični« vodja vzel mikrofona v roke, smo začutili: »To pa bo dan!« In res je bil. Pater Ciril nam je med vožnjo nadrobil toliko zanimivih in koristnih podatkov, da smo samo zijali: od mest in vasi, skozi oz. mimo katerih smo se vozili, do podatkov o začetkih kartuzijanskega reda v Veliki kartuziji pri Grenoblu v Franciji pod p. Brunom leta

1080, sami kartuziji Pleterje (leta 1403 jo je ustanovil grof Hermann II. Celjski) in pokrajini pod Gorjanci, ki se nam je vedno bolj približevala. Ob tem ni pozabil na molitev in duhovno spodbudo ter, kar je njegova posebna odlika: humor.

Prijazen sprejem v Pleterjah

Tako okrepljeni in nagovorjeni smo bili en dva tri v Pleterjah. Tam sta nas že pričakovala sam prior meniške skupnosti Madžar pater Frančišek Fodor in upokojeni ekonom Kartuzije g. Jože Simončič, ki še vedno rad ob skromnih laških močeh priskoči na pomoč. Kako je bila ta zaželena in tudi krepilna, smo videli po sv. maši, ki jo je v samostanski kapeli daroval p. Ciril, na orgle pa je igral odlični kamniški organist in pevec prof. Silvan Baša. Glavno sporočilo patrovega zgoščenega duhovnega nagovora ob pogledu na velik križ na steni za oltarjem je bilo: »Stat crux dum volvitur orbis« - »Križ stoji, medtem ko se svet vrti.« Tudi kartuzijanski samostan v Pleterjah v več stoletjih obstoja, partizanskega napada in požiga med drugo svetovno vojno, čeprav so menihi izdatno pomagali »osvoboditeljem«, ti pa so se v zahvalo spravili nad svete prostore in meniške celice; in povojne obnove, ko je samostan obiskal sam maršal Josip Broz Tito s soprogom Jovanko.

Pater Ciril, najbolj zaslužen za veliko pomembnejši obisk pred 30-timi leti na Brezjah – samega poglavarja katoliške Cerkve, papeža svetega Janeza Pavla II., ko je bil gvardijan brezjanske frančiškanske skupnosti – nas je tokrat povabil, naj si, čeprav slabotni in grešni, prizadevamo za svetost. Da bi pri tem uspeli, smo Boga trikrat prosili in se mu zahvaljevali: »Gospodove milosti bom na veke opeval.«

Jože Simončič se je izkazal kot izvrsten somelier

Da bi to tudi telesno zmogli ta dan, smo se po sv. maši izdatno okrepili s kar petimi izbranimi samostanskimi vini (cvičkom, modro frankinjo, rosejem, suhim in polsladkim mašnim vinom), sirom, kruhom in sokom. Vina nam je na šaljiv način predstavil pravi

mož za to – Jože Simončič. Le malo je manjkalo, da nismo začeli peti: Pod Gorjanci je otoček, Krka mu je zibelka, a nas je Jože opozoril, da v samostanu vlada tišina. Tudi ta otoček smo si pozneje pogledali поблиže, še prej pa samostansko gotško cerkev v Pleterjah (tam smo njeno akustiko preizkusili s pesmijo Mariji na čast), multivizijo s predstavitevjo kartuzije ter muzej na prostem. Večina se nas je tudi ustavila v samostanski prodajalni in kupila, kar tam ponujajo. Da bo doma in drugje na binkošt še veselo, so pozneje v avtobusu napovedovale steklenice izbranih vin, ki so že trkale druga ob drugo.

Kostanjevica nas je navdušila z Galerijo Božidarja Jakca in razsežno nekdanjo samostansko stavbo

V Kostanjevici nas je pričakal nekdanji direktor Galerije Božidarja Jakca g. Bojan Božič, ki nam je najprej spregovoril o nekdanjem slovitem in silno velikem cistercijanskem samostanu iz leta 1234 (ustanovil ga je koroški vojvoda Bernard Speinheimski), gotski cerkvi, slikarskih razstavah v njej ter Formi vivi, ki smo jo že pogledovali na poti do nekdanjega samostana, danes državnega kulturno-umetnostnega in spomeniškega objekta; pri obnovi je sodeloval tudi sloviti Tunjčan, konservator akademik dr. France Stele.

Ker se nam je mudilo kar daleč na kosilo v gostilno Prepih na Gornji Težki Vodi, smo ogled Kostanjevice veliko prehitro sklenili, med vožnjo pa občudovali prelep svet pod Gorjanci. Da pa je bil ta tudi krut v stoletjih zaradi turških vpadov in ropanj, pa Uskokov (v Kostanjevici), posebej partizanov med drugo svetovno vojno, smo se najbolj in najbolj vidno prepričali, ko smo se po kosilu ustavili v Stopičah. V ušesih nam je med vožnjo do njih še vedno odmeval »glas« harmonike, ki jo je sila spretno in lahkotno raztegoval organist Silvan Baša in evponija, na katerega je igrala zanj telesno šibka hčerka Neža, da smo se čudili, od kod ji toliko sape, da to zmore. Nekatere so močno zasrbele pete, da bi se zavrteli (tudi obilica cvička je pri tem igrala svojo vlogo), a si ob dveh duhovnih gospodih (p. Cirilu se je pri kosilu pridružil stopiški župnik g. Tadej Kersnič), niso drznili. So si pa, da so nazdravili

51-tim glasovom novega mandatarja slovenske vlade. Pozneje v Stopičah pa zelo gostoljubnemu župniku g. Tadeju, ki odhaja za župnika v Semič. Ravno obrnjen kot nekdanji stopiški župnik g. Jožef Kvas, poznejši ljubljanski pomožni škof, katerega se starejši župljani še vedno radi spominjajo.

Stopiče so nas pretresle, kako hudo so trpele med drugo svetovno vojno in po njej

Romarji smo uživali ob pogledu na lep glavni oltar Marije Tolažnice žalostnih (kar preroško za vse, kar so hudega prestali stopiški župljani med zadnjo svetovno vojno), na Božji grob, na sliko brezjanske Marije Pomagaj, ki spominja na obisk brezjanske Marije Pomagaj v času prvega obiska papeža sv. Janeza Pavla II. v Sloveniji maja 1996. Pater Ciril se je sam pri sebi zaobljubil, da če papež priroma na Brezje, bo z originalno Layerjevo podobo brezjanske Marije Pomagaj, ki je bila pokroviteljica praznovanja 1250-letnice krščanstva našega naroda v Stožicah, poromal v domačo župnijo. In tako se je zgodilo. Stopiško podobo Marije Pomagaj je 10. novembra 1996 kronal škof Jožef Kvas. V cerkvi smo zmolili tudi litanije Matere Božje. Zelo smo bili veseli knjige Župnija Stopiče, ki je izšla ob 300-letnici župnijske cerkve, prav posebej pa dobrega svežega peciva, s katerim so nam postregle prijazne domačinke.

Ob ploščah »zamolčanim« žrtvam druge svetovne vojne in obdobja tik po njej kar nismo mogli verjeti, da je mala župnija, ki je prišla v zgodovino po tragičnem dogodku, ko so 20. januarja 1952 na železniški postaji v Novem mestu zažgali škofa Antona Vovka, ki je nameraval v Stopičah blagosloviti nove orgle, plačala tako hud »krvni davek« rdečim krvnikom. Kako je lepa ta župnija z okrog 2600 verniki, poleg župnijske cerkve z devetimi podružničnimi cerkvami in eno kapelo, petimi pokopališči, smo videli, ko smo se z avtobusom in pogumnim voznikom popeljali po njenih ozkih cestah. Tudi skozi rodni Veliki Orehek p. Cirila Božiča. Prav pretreslo pa nas je, ko se je v župnijski cerkvi usedel v klopi na mesto, kjer je bil mamin sedež v cerkvi.

Stežka smo se obrnili proti domu, saj bi še kar tukaj ostali pri teh prijaznih ljudeh, vendar je bilo treba domov. Patra Cirila je klicala duhovna priprava na binkoštni praznik, vse pa nas naša gorata pokrajina. Pesem Pod Gorjanci je otoček, Krka mu je zibelka je kmalu zamenjala naša himna: Veselo v Kamnik in urno naprej, prelepe planine pohajam juhej. Starodavno mesto se je že malce ogrinjalo v topli večerni pled, mi vsi pa enodušno v veliki hvaležnosti p. Cirilu Božiču.

ču za izjemno vodenje romanja, pobudo zanj, vedno skrbni predsednici društva dr. Marjeti, njeni pomočnici Mileni in drugim, ki so poskrbeli, da nam je bilo tako lepo.

Zelo hvaležni p. mag. Cirilu Alojzu Božiču za skrbno pripravljeno romanje

Naše romanje je bilo v resnici pod geslom NA-RAVA, KULTURA, VERA. Obiskani kraji Pleterje, Kostanjevica in Stopiče so to potrjevali. In pa prava družba do zadnjega sedeža polnega avtobusa. Malo pa tudi (ravno prav) sloviti dolenski cviček, ki so se mu v Pleterjah po načelu stopnjevanja od šibkejšega do močnejšega pridružili štirje »bratci«, obilno kosilo z odlično juho v gostilni Prepih (prepiha ni bilo, bil je le vetrič); da ne pozabim glasbene družine Baša in dobrih stopiških gospodinj. Za vse ostalo, srečanje s pleterskim priorjem patrom Frančiškom, izjemnim poznavalcem vin g. Jožetom Simončičem, nekdanjim direktorjem Galerije Božidar Jakac g. Bojanom Božičem in stopiškim župnikom g. Tadejem Kersničem pa gre prva in glavna zahvala p. Cirilu Božiču. Prav bi bilo, da bi mu ob koncu romanja zapeli »Na mnogaja ljeta«, vendar je odpovedal zvočnik, mi pa smo tudi že malo dremuckali na svojih sedežih. Mu bomo pa kmalu na prvem srečanju v prijazni frančiškanski dvorani v Kamniku, ki nam tolikokrat odpira vrata ob kulturnih dogodkih. Toplo povabljeni, da se nam pridružite vsi romarji in drugi »kulturno prebujeni« Kamničani in okoličani.

Hvaležni romar Jožef Pavlič z drugimi romarji

Med Mariborom in Sv. Trojico v Slov. goricah

Od 1. 8. 2025 je postala pot od bazilike Matere Usmiljenja v Mariboru do Sv. Trojice pot premišljevanja, molitve in pogovora. Pisec teh vrstic je največkrat molil rožni venec, včasih tudi nazaj; izmoli se ravno en del, če pričneš takoj. Ob nedeljah zjutraj pa se je največkrat molilo očenaše namesto molitve brevirja; verjamem in prepričan sem, da so bile molitve namenjene za obe župniji, še posebej pa tisto, ki že skoraj eno leto nima več stalnega duhovnika in je v tako imenovani soupravi. V minulemu letu sta kar dve župniji v Slov. goricah izgubili župnika; tako imata zdaj dva župnika po 4 župnije. To so dejstva, ki kažejo na vedno bolj drugačne čase, kot so bili pred 10 ali več leti.

Obe župniji, Sv. Marijo v Mariboru in Sv. Trojico, povezujemo in upravljamo frančiškani in to kar 5 vsak s svojo karizmo in sodelavci, katerih je kar nekaj in upajmo, da jih bo še več. Trojico bi bilo zelo težko voditi brez zvestih ključarjev, zavzete romarsko

turistične vodnice ge. Ivanke, ki s pomočjo najbližjih sprejema romarje in turiste in jim navdušeno govori o trojiški zgodovini; teh skupin je bilo že v pol leta preko 30; skoraj ni tedna, ko ne bi kdo prišel.

V Trojici se mladi tudi zelo radi poročijo in glede na mlade družine je kar nekaj krstov. V minulih šestih mesecih pa smo pokopali tudi 14 faranov. Pogrebi v Trojici so še vedno močno krščanski, kjer se še veliko moli in za vsakega daruje sv. mašo: prav darovi za sv. maše za pokojne pomagajo vsem petim duhovnikom, da imamo zaenkrat dovolj darov za sv. maše v Trojici in tudi v Mariboru. V Sv. Trojici je bila letos tudi birmarica; pred nadškofa g. Cvika je pristopilo 25 birmancev.

Župnik pa je pripravil na prvo sv. obhajilo 15 prvoobhajancev. Skupaj z Rdečim križem v Sv. Trojici je Župnijska karitas župnije Sv. Trojica na binkoštni ponedeljek pripravila srečanje za starejše; sv. maše se je udeležilo 60 starostnikov, ki so ob koncu sv. maše prejeli tudi zakrament bolniškega maziljenja. Seveda se ne sme pozabiti na trojiško nedeljo, ki je za nas žegnanska; letos jo je vodil prof. dr. Ivan Štuhec; njegov nagovor je bil sorazmerno dolg, jasn in aktualen na njemu lasten način. Klopi so bile polne vernikov, je pa pomladanska kvatrnica manj obiskana od jesenske. V tem zapisu naj omenim še naše mlade animatorje, ki so izpeljali tradicionalno koledovanje po božiču, vodili skupine v pripravi na sv. birmo in bodo konec junija in v začetku julija vodili oratorij za otroke.

Občina Sv. Trojica se trudi sodelovati z župnijo, seveda gre trud tudi v obratni smeri. Bivša komuna je še vedno prazna; je pa bila počiščena in je pripravljena, da sprejme manjših skupin. Obnovili smo tudi večino kopalnic v sobah. Vse zato, da bi v prihodnosti dali prostorom življenje. Štorklje, ki na našem trojiškem dimniku gnezdi že od leta 1956, letos doživljajo hude pretrse zaradi močnih neviht. Vrt za komuno pa po zaslugi p. Rafaela daje zelenjavo kuhinji v mariborskem kloštru. V to kuhinjo se velikokrat pripeljejo sadovi zemlje in hleva iz Sv. Trojice.

Ob koncu zapisa o Trojici omenim še uspeli izlet pridnih čistilk in čistilcev iz vseh šestih vasi, ki povezujejo našo župnijo; odpeljali smo se v Zgornjo Savinjsko dolino do slapa Rinka, Angel Gospodov zmolili v cerkvi Kristusa Kralja na vhodu v Logarsko dolino, se dobro najedli v penzionu Firšt v Solčavi, na kratko pomolili v Solčavski cerkvi in na koncu obiskali še Braslavce. Pika na i pa je bila še osvežilna fontana piva v Zalcu ali sladoled v bližini.

Tako s Trojice kot iz župnije Matere Usmiljenja smo na Cvetno nedeljo popoldan poromali na ogled škofjeloškega pasijona. Župnija sv. Trojica v Slovenskih goricah tudi slovesno praznuje Florjanovo nedeljo in sam god sv. Florijana; na nedeljo so se zbrali pri sv. maši gasilci in gasilke vseh treh gasilskih društev v občini, oziroma župniji.

In kaj je novega v Mariboru v in ob baziliki Matere Usmiljenja, ki letos obhaja 120 let od imenovanja za

baziliko, ki je bila ena prvih v takratni Avstro-ogrski monarhiji. Poleg te obletnice pa mariborska župnija Sv. Marija, kakor tudi trojiška, obhajata 240 let župnijskega dogajanja. Obe župniji sta letos dobili tudi novi sklic Župnijskega pastoralnega sveta. Vse te obletnice nas vabijo in spodbujajo, da še bolj zares vzamemo krščansko življenje in rastemo v svetosti in pričevanju.

Obe župniji aata od novega leta 2026 tudi skupna tiskana tedenska oznanila, kot je bilo omenjeno v zadnjih Poročilih. Mariborsko baziliko vsak dan obišče veliko obiskovalcev, pa naj bodo to zvesti verniki pri jutranji ali večerni sv. maši ali pa množica turistov, ki bolj kot stik s tabernakljem iščejo stik s freskami in kipi preko pametnega telefona. Slednjih je res veliko, saj se nekaj metrov od bazilike pri turističnem informacijskem centru prične njihova pot po Mariboru. Mariborska župnija ima za razliko od trojiške male veroučne skupine, kjer so v eni skupini otroci iz več razredov. Ima pa župnija sv. Marija kar 4 zakonske skupine, trojiška še nobene; ima tudi Družinsko katehezo (za 14 družin), ki je zadnja leta postala nov model kateheze v slovenskem prostoru. V Trojici so prav družine velik izziv, kako jih povezati in katehezirati, saj je potreba velika. Po 35. letih je končala s katehe-

zo prvega in drugega razred v Trojici s. Pavlina Kolbl; zato smo primorani uvesti v katehezo novo katehistinjo, računamo pa tudi na skoraj posvečenega stalnega diakona g. Helidorja Cvetka. Posvečenje se računa na drugo leto 2027. Od Maribora smo se spet približali Sv. Trojici. Pa naj bo še nekaj besed zapisanih o baziliki in mariborskem kloštru, ki potrebuje prenovo, predvsem v dotrajanih oknih, fasadi in žlebovih.

Ker nam je parcela Za Kalvarijo veliko breme in strošek, smo se odločili za prodajo, katero upam, da bomo zaključili do prihodnje pomladi. Prav izkupiček od prodaje nam bo lahko služil pri obnovi. V mariborskem kloštru že skoraj 25 let lepo deluje Frančiškanski študentski dom, ki ima 22 postelj. Študentje so bogastvo in dodana vrednost živosti v samostanu in župniji. Veliko sodelujejo in nam pomagajo na ta ali oni način. V marsikaterem fantu tudi klije duhovni poklic; radi pridejo na naše skupne molitve in se družijo z nami pri obedih. Bogastvo župnije v Mariboru so tudi zbori: župnijski, Laudamus, Misericordia in seveda otroški zborček Mehurčki. Čeprav je v marsikateri mestni župniji pastoral bolj uboga, se pri nas še vedno čuti življenje. Prav lepo je videti pri nedeljskih svetih mašah prisotnost mladih družin z otroki; ni jih malo, Bogu hvala. Na začetku junija je praznoval častitljivi 103-letni jubilej zvesti pobiralec miloščine v Baziliki g. Anton Rošker.

Počasi se torej izteka prvo leto delovanja in služenja v novih razmerah. Kot vedno, bo čas pokazal, kako in na kakšen način v novih razmerah peljati pastoralo v mestu in na vasi, ki ni tako hudo daleč od mesta. Če smo v Trojici prisiljeni sodelovati z občino, se moramo v mestu Maribor močno potruditi poiskati prostor pod soncem. Naj nam Bog nakloni še veliko zdravja in moči, da bomo mogli uresničiti želje, načrte in pričakovanja ljudi.

Siva pot, vodi me, med Trojico in Dravo,
povsod življenje je, čeprav različno, vendar zdravo.
Na poti molimo in premišljujemo ter se Bogu zahvaljujemo.

Mati Marija, varuj nas! Sveta Trojica, usliši nas - AMEN!

Popisal in zbral p. Krizostom

V Nazarjah

Zadnje pol leta je bilo v Nazarjah kar pestro. V adventu se je Tomaž z ekipo mladih in nekaj sovrstnikov lotil postavljanja jasic, ki so v božičnem času krasile prezbitarij. Božičnemu praznovanju je na Štefanovo sledilo praznovanje z našimi starši in sorodniki, nato pa so se pričele duhovne vaje v tišini, ki sta jih vodila Mateja in Marjan, Tomaž in Andraž pa sta v tem času blagoslavljal domove župljanov.

Po prvem poskusu »obuditve« samostanske grenčice Salomonov življenjski eliksir, je Tomaž začel z malce večjo produkcijo vse bolj zaželenega in priljubljenega zdravilnega napitka.

V novo leto smo vstopili s kosilom, ki smo ga 3. januarja pripravili za vse naše sodelavce, ki s kuhanjem in čiščenjem pomagajo, da lahko naš dom duhovnih vaj Nazaret dobro in kvalitetno deluje. Tako smo v njem vse januarske vikende in tudi dva v februarju imeli duhovne vaje za zakonce ob temi Jezusovega očiščenja templja.

Januarski dnevi pa so minili tudi v poslavljanju od Marjanovega strica Silvestra Čuka, ki smo ga 16. januarja po pogrebni maši pospremili k večnemu počitku na koprskem pokopališču.

Na letošnjem Katehetskem simpoziju je 22. januarja v Celju in 12. februarja v Strunjanu Andraž sodeloval s predavanjem o filmih v katehetskem procesu.

V samostanu smo 28. januarja imeli vizitacijo. Provincial p. Christian se je iskreno zanimal za vsakega od nas in za naše življenje – duhovno in v skupnosti.

Ob godu sv. Blaža so sodelavci Radia Ognjišče poromali k Nazarski Kraljici Zlati in v Ioretski kapeli obhajali mašo, nato pa so si ogledali še knjižnico in degustirali Salomonov življenjski eliksir.

V letošnjem letu mineva 240 let od začetka javne osnovne šole, ki je delovala od terezijanskih reform pa vse do začetka druge svetovne vojne. Ker se je izkazalo, da še živijo trije učenci, ki so še obiskovali to šolo, smo pričeli s snemanjem dokumentarnega filma o šolstvu v Nazarjah. Prvi je že februarja sedel pred kamero Anton Vodovnik, ki zdaj živi v Vologu, za njim pa še Franjo Klemše in Irena Zakrajšek – vsi trije nekdanji učenci. O izkušnji svojih staršev, pa tudi o svojih izkušnjah je spregovoril p. Viktor, medtem ko je br. Bernardin predstavil nekatera zgodovinska dejstva.

Od 22. do 24. februarja smo z družinami z avtobusom romali v Assisi in se pridružili množici romarjev, ki so prišli počastiti Frančiškove relikvije. Seveda je bolj kot sam mimohod ob poklonitvi njegovim zemeljskim ostankom ostal v srcih duh Assisija, ki še kako nagovarja tudi 800 let po svetnikovem tranzitusu.

V postni čas smo vstopili na poseben način, saj so naši prvoobhajanci pred večerno mašo na pepelnico prvič pristopili k spovedi. V postnem času pa smo imeli tudi tri predavanja, prvega Andraž o dinastiji Herodovcev, ostali dve pa Mateja in Marjan o razvoju otroških in najstniških možganov.

Konec tedna od 13. do 15. marca je Andraž v Piranu vodil v duhu Frančiškovega tranzitusa duhovne vaje za člane Frančiškovega svetnega reda na nacionalni ravni, nato pa še imel sobotno duhovno obnovo za birmance najprej v Horjulu (21. 3.), kasneje (9. 5.) pa še na Ljubnem.

Na tiho nedeljo je potekala za družine priprava na veliko noč – z nagovorom in priložnostjo za spoved. Na sam praznik Gospodovega oznanjenja Mariji so po večerni maši otroci za svoje mame pripravili kratek program ob materinskem dnevu. V istem tednu pa se je na Radiu Ognjišče odvijal tudi radijski misijon – ponovno v duhu Frančiškovega tranzitusa, za katerega so nagovore pripravili trije bratje: Marko Novak, Jan Dominik Bogataj in Andraž, ki je bil tudi koordinator, medtem ko so naši bratje v začetni formaciji pripravili molitveni večer.

Tomaž je imel pred veliko nočjo daljši intervju o spovedi za Aleteo, ki ga je z njim imel Dušan Poslek, Andraž pa o veliki noči z Lojzeto Grčmanom. Vsi trije bratje smo pred veliko nočjo tudi precej spovedovali doma, še posebej med spovednim dnevom v okviru radijskega misijona, precej pa smo pomagali tudi našim sosedom v dekaniji in bratom na Tromostovju.

Po obhajanju velikonočnih praznikov pa je 8. aprila imel v Domu kulture Nazarje predavanje o Škofje-loškem pasijonu dr. Matija Ogrin, v nedeljo 12. aprila pa smo si z avtobusom romarjev ogledali zadnjo uprizoritev te, izjemne in veličastne pasijonske procesije.

Tudi na pobudo domačinov ter v izvedbi in interpretaciji dr. Nataše Terbovšek Coklin je nastala še »lokal patriotska« verzija filma *Nazarje – slovenski Nazaret* v zgornjesavinjskem narečju. Film je bil premierno prikazan v Domu kulture Nazarje, skupaj z novo

knjigo dr. Petra Weissa *Ob Dretni in Savinji* – o zgornjesavinjskih imenih krajev. Mesec zatem je br. Mario Zrakić posnel pripoved za film še v hrvaščini. Tako je bil posnet še zadnji od desetih prevodov v tuje jezike (angleščina, italijanščina, nemščina, nizozemščina ...), ki so namenjeni romarjem in turistom.

V dneh, ko se je poslavljalo s tega sveta p. Simeon, je od 17. do 19. aprila v samostanu na Tromostovju potekal vikend izkustva za fante, ki jih zanima posvečeno življenje. Programa, ki so ga pripravili in izvedli bratje v začetni formaciji in Andraž, se je udeležilo pet mladeničev. Samo intenzivno in odprto dogajanje je močno in pričevanjsko zaznamovalo poslavljanje p. Simeona, še posebej, ker so zanj skrbeli postulanti, centrski bratje pa so se pri njem izmenjevali v molitvi.

Za člane Župnijskega pastoralnega sveta in Župnijskega gospodarskega sveta, ki so bili izvoljeni v začetku marca, smo pripravili 25. aprila pripravili duhovno obnovo, 24. maja pa so bili pred občestvom slovesno umeščeni v službo, temu pa se sledilo skupno kosilo.

Tudi dogajanje v domu duhovnih vaj je bilo pestro. Tako so Mateja, Tatjana, Marjan in Tomaž dve soboti (14. in 21. 3.) vodili pripravo na zakon za pare iz cele Slovenije. Od 27. do 29. marca sta Mateja in Marjan vodila vikend proces odpuščanja. Zelo dobro sta bila obiskana tudi dva vikenda za ženske (6. do 8. 3. in 22. do 24. 5.), prav tako tudi vikend *Mama in hči*, ki sta ga od 8. do 10. maja vodili Mateja in Tina Kramarič.

Maja smo po treh zasedkih prebirali šmarnice o sv. Frančišku, v začetku, na sam god sv. Florijana, pa je v cerkvi bila maša za gasilce, ki delujejo v vseh treh občinskih društvih: Nazarje, Gorica in Smartno ob Dretni. Andraž je 15. maja blagoslovil še novo reševalno vozilo, skupaj s Tomažem pa sta 31. maja blagoslovila nov most čez Dreto v Kokarjah, saj je prejšnji bil ob poplavi močno poškodovan.

Letos je 17. maja 16 otrok prvič prejelo sveto obhajilo. Slovesnosti se je udeležil tudi p. dr. Viktor Papež, ki je tudi obhajal svojega pra pra nečaka Gabrijela Papeža.

Na obisk v Slovenijo je prišel avtor knjige *Pot mladeničev z dekleti* – Giff Lasta, s katerim smo 27. maja izvedli najprej zelo odmevno predavanje in pogovor v Antonovem domu na Viču, nato pa še 30. maja v Nazarjah celodnevno delavnico za moške.

Konec meseca je v okviru obhajanja 800-letnice Frančiškove smrti Andraž v sozaložništvu Mohorjeve družbe v Celju in Založbe Brat Frančišek izdal monografijo *Frančišek Asiški na filmskem platnu*, ki vključuje 70 predstavitev in analiz filmov o Ubožcu in serafinskih svetnikih, ki jo je predstavil jo je 29. maja v domu kulture v Nazarjah in 3. junija v Antonovem domu na Viču. Ob tem je ob kratkih odlomkih prikazal 17 filmov o sv. Frančišku, na koncu pa je sledila projekcija enajstminutnega najstarejšega filma *Asiški ubožec* iz leta 1911 iz arhiva Filmoteka Vatikana. Za nemi film je na novo skomponiral glasbo Franco Ezequiel Páez.

V cerkvi je 9. junija – v sodelovanju za nazarsko in velenjsko glasbeno šolo potekal koncert harfistk.

Konec aprila se je pričela prenova samostanskega atrija: tlakovcev ob robu in vodnjaku, napeljava vode

in elektrike, ureditev prostora z mizo in stoli ... Obnova se je zaključila tik pred dnevom province, ki je potekal 10. junija v našem samostanu. Osrednji del srečanja je bilo molitveno spravno bogoslužje, pri katerem nas je provincial p. Christian iskreno spodbudil k spravi in ozdravljanju, kar poleg osebnega prizadevanja vključuje tudi Božjo razsežnost. Dan province smo, kot je sicer navada, sklenili z bratskim kosilom.

Ob godu sv. Antona Padovanskega je torkova molitvena skupina romala v Celje. Po maši pri kapucinih so obiskali še stolnico, kjer je razlago zgodovine z veseljem poda opat Marjan Jezernik, temu pa je sledil še ogled mestnega muzeja z zgodovino iz obdobja Rimljanov in celjskih grofov.

Ob 14. do 19. junija so v domu potekale duhovne vaje za brate, ki jih je vodil Andraž ob filmu *Frančišek*, ki ga je leta 1989 posnela režiserka Liliana Cavani. Torkov večer pa smo preživeli v Šmihelu nad Mozirjem, kjer smo si najprej ogledali provincialovo domačo cerkev, nato pa še obiskali njegovo domačijo »Medvedovih«, kjer so nas njegovi domači sprejeli v zelo prijetnem razpoloženju, pa tudi domačih dobrotah, s katerimi so nam postregli. Tem duhovnim vajam so takoj sledile še duhovne vaje v tišini za našo skupnost, ki smo jih zaključili na Krstnikovo.

Precej pomemben in zahteven poseg in tudi dosežek za samostan, dom duhovnih vaj in cerkev pa je bila menjava sistema ključavnic, ki ga je skrbno načrtoval in izpeljal Tomaž.

p. Andraž

Na Skalnici pa takole...

Naš najvišje ležeči samostan še zdaleč ni na tako težko dostopni višini, da se na njem ne bi marsikaj dogajalo. Veliko lepih dogodkov se je v letošnjem letu že zgodilo; napovedujejo se novi, zanimivi, vredni ogleda.

Naj posredujem nekaj pomembnejših novic iz našega samostana. Prvo mesto si zaslužita p. Bernard, ki praznuje 45 let duhovništva in g. Ciril Cej, ki si je naložil osmi križ.

Potekajo pa vse redne dejavnosti tekom leta: kulturne prireditve in koncerti, v velikonočnem času razstava pirhov, v božičnem razstava jaslíc, vsako leto odpiramo vrata razstavi mednarodne likovne kolonije Umetniki za Karitas, ... Romarjem in obiskovalcem je Sveta Gora zelo pomembna; spovedovanje, pogovori in lepa liturgija so na prvem mestu. K Svetogorski Kraljici radi pridejo tudi na duhovne vaje. Letos junija (18. 5. – 24. 6.) smo gostili pet novomašnikov, ki jih je duhovno usmerjal g. Gregor Celestina. Dneve duhovne-

ga odmika za duhovnike (od 28. 6. do 2. 7.) je vodil naš rojak in hkrati generalni vikar beograjske nadškofije msgr. Marko Trošt. Po Velikem Šmarnu pričakujemo še naše brate, da se duhovno nahranijo pri Materinem ognjišču. Svetogorski bratje veliko pomagamo pri pastoralni, predvsem v Novi Gorici (na Kapeli, pri Kristusu Odrešeniku, pa tudi drugje), ko se izkaže potreba po omenjeni pomoči.

Sedaj pa lepo po vrsti »pod drobnogled«; najprej p. Bernard.

P. Bernardu so prva skrb romarji in obiskovalci. Potem je na vrsti urejenost bazilike in okolice. Urejeno svetišče gotovo pomaga k duhovni zbranosti vernika, pa tudi naključni pohodnik, ne glede na namen njegovega sprehoda, rad zaobrne korak v mogočno baziliko. Lepota vedno nagovori. Zelo lepo je uredil Marijin vrt, kjer so skrivnosti serafinskega rožnega venca. Njegova posebna ljubezen so čebele. Ob njegovem

poznavanju čebel se vedno znova učimo, kako modro in urejeno delujejo. To sezono je s sodelavci že dvakrat točil med. Takole je povedal v pogovoru za svetogorsko revijo: »Sem čebelar. Čebelice so mi pri srcu, ker so zgled človeku po marljivosti, strukturi dela, razvejanosti služb, so oprasovalke. Brez njih bi bila lakota na svetu. In končno nas oskrbijo z medom, ki ga ne prodajamo, ampak po vzoru mojega predhodnika ga dobijo bolniki, dobrotniki in sodelavci.

Človek mora poslušati čebele, kako brenčijo. Če nenavadno, je nekaj narobe z njimi, če veselo, pomeni, da bo letina dobra, ker čebelar vedno toči: med ali solze.«

P. Bernard praznuje letos 45-letnico mašniškega posvečenja. Treba ga je pohvaliti, da je prisluhnil nasvetu: čeprav ni bil preveč navdušen nad praznovanjem te obletnice, je popustil željam sodelavcev in vitezov Svete Gore in sprejel, da bo praznovanje v soboto, 4. julija 2026. Ker gre ta številka Poročil že prej v pripravo in tisk, za pokušino prilagamo nekaj fotografij mladeniča, posvečenega leta 1981. Ljudje, ki ga spoštujejo, so zapisali: »Obiskovalci, sodelavci, prostovoljci, ...po letu dni z veseljem ugotavljamo, da se pri Kraljici Svetogorski dobro počuti, brez težav nadaljuje tam, kjer je moral pred petnajstimi oziroma šestnajstimi leti odložiti načrtovano delo in opravlja ter prireja to, kar si je zastavil med prejšnjim bivanjem na svetem kraju.

Spoštovani p. Bernard, naj Kraljica Svetogorska spremlja vsak vaš korak podnevi in bedi z angelom varuhom ob vašem nočnem počitku!»

P. Benedikt je pomemben član naše skupnosti na Sveti Gori. Skoraj vsak dan gre v mesto po pošto ali v trgovino. Veliko časa pa posveti osebni molitvi in pobožnosti, s katero blagoslavlja naše delovanje. Po temeljitem razmisleku se je odločil, da želi delovati tam, kjer je svojo duhovniško pot začel: v Prekmurju. Želimo mu srečno in uspešno delovanje v njegovi rodni pokrajini.

Sodelavec Svete Gore, velikokrat prisoten pri sveti maši, ki jo je daroval p. Benedikt, je takole zapisal: »Spoštovani p. Benedikt, brez hrupa ste pred sedmimi leti prišli na Sveto Goro, v tišini odhajate. Pa ne mislite, da ste bili vseh teh sedem let neopazni? Število sedem se v Svetem Pismu velikokrat pojavi. Pomeni popolnost, modrost, celovitost, svetost, ... in že na samem začetku Knjige vseh knjig ga najdemo, potem ko je Bog ustvaril svet. „Sedmi dan pa je Bog počival po vsem svojem delu, ki ga je naredil. (1Mz 2, 2). Hvala, p. Benedikt za vaših sedem let sejanja Božje Besede med vernike, romarje, obiskovalce, ... Med vašimi daritvami je bilo vselej čutiti zbranost, poglobljenost, srčnost, ki spominja na celovitost, popolnost, ... Karkoli ste povedali, se je rodilo v srcu, ne zgolj v možganih, zato so bili vaši nagovori pravi dar iz nebes. Pogrešali vas bomo in hkrati želimo, da tudi v rodnem Prekmurju sejete Božjo Besedo z vso srčnostjo, kot ste jo na Sveti Gori.«

Br. Ambrož kot zakristan skrbi za lepoto svetišča in bogoslužja in še za mnogokaj. Bog ga je obdaril z mnogimi darovi. Dva sta opazna v cerkvi: je pravi

umetnik glede krašenja bogoslužnega prostora. Še žlahtnejši dar pa je njegov glas. Z lepim petjem bogati bogoslužja. Sveta maša brez petja je kot dan brez sonca. Vemo, da je nad oblaki, greje nas pa ne. Lepo petje ogreje srce in ga dvigne k Bogu. Glasba je božji telefon, ki povezuje nebesa z zemljo.

Med tednom pa se brat Ambrož večinoma posveča vrtu in tu privrejo na dan še drugi darovi. Požrtvovalno je prevzel delo po p. Hadrijanu. Rad ima tudi živali in se jim z veliko skrbjo posveča. Tako so se gossem in kozam pridružili še pavi, purani, dvoje vrst rac: tekačice in muškatne, ter seveda kokoši. Z veseljem pripominjam še, da so naše živalce tudi v obilju rodovitne.

Gvardijan p. Bogdan, se trudi, da je sodelovanje vseh čim bolj bratsko in brez zapletov. Med drugim skrbi za razpise, projekte in obnove... Še naprej se posveča gluhoslepim in drugim obrobim skupinam. Rad se odzove povabilu, da pripravi nagovor in molitev za padle med drugo svetovno vojno in po njej. Tako je v juniju somaševal tudi pri breznu Zalesnika pri Trnovem nad Novo Gorico. Za še vedno nepokopane žrtve svetovne vojne, da bi dobile svoj večni mir z dostojnim pokopom, skrbi Zavod 1539 v sodelovanju s Civilno iniciativo TBH. Zavod 1539 nosi v svojem naslovu letnico Marijinega prikazanja Urški na Sveti Gori, kratica TBH pa pomeni Tebe Boga hvalimo.

G. Ciril Metod Cej si je nadel osmi križ.

Tako bomo lahko v novi reviji Svetogorska Kraljica prebrali tudi: »Med pastirje Gospodove črede je bil sprejet leta 1973, potem se je sprehajal za tropom ovčic po mnogih župnijah širom Primorske, med zadnjimi je bila župnija Miren, v kateri je služil Bogu in ljudem polnih dvaindvajset let. Od leta 2022 je njegov dom pri Kraljici Svetogorski na Sveti Gori. Leta 2023 je obhajal zlato mašo, letos pa zaokrožil osemdeset let življenja. Zadnja leta se v miru in tišini opira na gorjačo / brevir, veliko presedi pri Materinem ognjišču na klopi / spovednici ob Krušni peči, posluša in svetuje, opogumlja in hrabri, predvsem pa s toplo besedo ogreva prezeble, ranjene, zapuščene, izgubljene, ... ovčice in jih vodi do Vrat Gospodove staje. »Jaz sem vrata: kdor stopi skozi mene, bo rešen.« (Jn 10, 9).

V soboto, 20. junija 2026 ob 17. uri, so se na Sveti Gori zbrali prijatelji, sorodniki, znanci, nekdanji župljani, romarji od vsepovsod, da bi se z g. Cirilom pri sveti maši zahvalili za osemdeset let bogatega življenja, za vse dobro, kar je Gospod naklonil jubilarantu in za vse darove, ki jih je slavljenec podarjal svoji čredi oziroma čredam ovac po župnijah, ki jih je prehodil od severa do juga in od vzhoda do zahoda Primorske škofije.

Zapisal: p. Bogdan s sodelavci

»Zadnji« zapisi p. Zdravka Jakopa

Zakaj tak naslov? P. Zdravko je od letošnje Velike noči drugačen, njegovi možgani so doživel hud pretres zato se trenutno zaradi vseh okoliščin nahaja v domu za bolne in ostarele duhovnike. Njegov predstojnik p. Tadej Strehovec je 23. 6. 2026 takole zapisal:

Dragi bratje, sporočam vam, da je bil danes naš p. Zdravko sprejet v duhovniški Dom Mane Nobiscum v Ljubljani. Zaradi slabšanja zdravstvenega stanja namreč potrebuje več oskrbe, pomoči in stalnega nadzora. V domu si deli sobo z našim p. Mihaelom S. Vovkom. Obiski so zaželeni in mogoči vsak dan, in sicer dopoldne med 9.00 in 12.00 ter popoldne med 15.00 in 17.00.

Njegovi zapisi so zadnji zato, ker jih glede na dejstva s p. Zdravkom več ne bo. Ko pa so bili prispevki poslani pa je p. Zdravko takole zapisal 9. marca 2026:

»P. Krizostom, to dvoje imam. Novic nimam. Vsak dan se priporočam Materi usmiljenja. Pri Njej sem začel in nikoli mi ni bilo žal. Tudi tebi se priporočam v molitev. V soboto sem dopolnil 85 let življenja.«

Želimo p. Zdravku mirno in pogumno bivanje med sotrpini in hvala za vse njegove zapise.

Zapis o spominih na p. Andreja so izpadli iz lanskim Poročil. Fotografiji sta od lanskega Zdravkotove zlate maše in sprejema v dom duhovnikov.

Zapisal urednik Poročil p. Krizostom

Moj spomin na p. Andreja Vovka

V času našega klerikata smo za 1. majsko praznike delali za poklice, kar pomeni, da smo se z mladimi odpravili na Brezje, k Novi Štifti, v Novo mesto in še drugam. P. Andrej nas je ob taki priložnosti znal nagovoriti. Ob 25-letnici priključitve Primorske Sloveniji je bila mladina povabljen na proslavo v Novo Gorico. P. Andreje je nas tedaj gostil na Kapeli.

Ko je l. 1977 prišel na Vič za župnika, sva se osebno pogovorila o pastoralnem delu. Bil je zelo delaven; poudarek je bil na verouku, ki ga je bilo tedaj veliko; družinske maše sva imela izmenjave eden je maševal, drugi je bil z otroci pri oltarju, spodbujal otroke in prisotne k ljudskemu petju. Imeli smo plakate in pesmi popevke in ljudske. Otrok je bilo polno; ob dobro obiskanih mašah smo našli tudi približno 700 otrok (seveda pri vseh mašah skupaj).

Pred njim je bil prezbitarij provizorično urejen, p. župnik Andrej pa je preuredil, tako kot je še sedaj. Poskrbel tudi novo kritino za cerkveno streho. Vpeljal na željo nadškofa Pogačnika redno nedeljsko in praznično mašo v podružnični cerkvi. Verni so bili veseli, da jim ne bilo treba več preko zelo tržaške ceste in železnici v župnijsko cerkev. Kar je zelo po volji tudi današnjim obiskovalcem maše. (Pozneje smo cerkev obnovili, izolirali ... in začeli v postnem času pobožnost križevega pota in rožni venec v oktobru!) Pomagal sem mu pri župnijskem pevskem zboru, ko je nadomeščal organista, pela sva na koru tudi kdaj sama! Z mladinskim zborom šla na Brezje itd. V lepem spominu mi ostaja romanje na Višarje! Posebej pa, kako iznenada se je odločil, »jutri greva na Triglav«. Verjeli ali ne, zgodaj sva vstala, se odpravila in zvečer sva bila že doma! Pohodniki so naju občudovali. In spet drugič: greva na Storžič; ob 9. uri sva krenila in ob 16. uri vrnila. Šla na smučanje, kjer sem si zlomil nogo in

potem šest tednov okrevaj. V sporu nisva bila nikoli. Nastalo pa je nekaj ljubosumja, ko sem začeli z zakonskimi skupinami.

P. Andrej je bil zelo nadarjen, solidno znanje si je pridobil v gimnaziji v Zagrebu, tako se je lahko »spopadel« v debatah pri vojaki. Žal nam je premalo povedal, kako je bilo, ko je bila njihova družina izseljena v Nemčijo. Tedaj je bil star deset let. Ko so se vrnili domov, so našli dom izropan!

To je moj spomin. Bil sem njegov kaplan in potem njegov naslednik!

*Naj počiva v miru.
Vič, 14. okt. 2025
P. Zdravko*

Župnija, nove gradnje in verska znamenja

Nedavno tega (28. januarja t. l.) smo imeli člani Duhovniškega bratstva srečanje v Starem trgu ob Kolpi. Pot nas je vodila skozi Velike Lašče, Ribnico, Kočevje ... Opazoval sem hiše; veliko je novih, marsikatera pa je tudi opuščena oziroma prazna. Videl sem tudi ljubke cerkve in verska znamenja, kapelice in križe, večinoma obnovljene in lepo vzdrževane, da jih je veselje pogledati. Ti objekti so naša značilnost, saj lepo Slovenijo naredijo za »božje okolje«. Takšno domovino moraš imeti rad!

Ob tem sem se spomnil na našo viško župnijo in nove gradnje – industrijske cone, trgovine, poslovne prostore, stanovanjske bloke in zasebne hiše, ki vznikajo kot gobe po dežju. Kaj pa verska znamenja? Na Viču je sedem kapelic; vsaka ima svojo zgodbo in starost. Najstarejša je na Brdu, postavljena je bila leta 1897 (takrat je Brdo spadalo pod Šentvid), najmlajša pa je Gorenčeva, postavljena v 'letu družine' (1994). Nekaj kapelic je bilo po vojni odstranjenih zaradi razširitve cest ali drugih razlogov. Nekaj jih je dobilo nadomestno kapelico. Poleg kapelic ima župnija tudi sedem različno starih znamenj (križev). Nekatera je načel zob časa ali so propadla zaradi brezbriznih naslednikov, nekatera pa so obnovili.

Območje župnije se je od ustanovitve povečalo. Leta 1911 je bilo Brdo izločeno iz Šentvida in priključeno Viču, leta 1961 pa so se župniji pridružili še zaselki Grič, Kozarje in Dolgi most ter leta 1990 Murgle. Župnija postaja vedno gostejše poseljena (pozidana), predvsem Novo Brdo z novimi stanovanjskimi bloki, ki so večinoma že naseljeni, nekateri pa še čakajo stanovalce.

Tudi Univerza širi in množi svoje središče, posebno v bližini Tehnološkega parka in nasproti živalskega vrta. V načrtu je gradnja novega Poslovnega centra za Farmacijo oz. v bližini Tehnološkega parka. Brdo je dobilo velike stavbe na Brdnikovi ulici; podobno je na Tiranovi ulici, da drugih vmesnih posameznih gradenj niti ne omenjam. Novi sodobni objekti s prestižnimi

stanovanji presenečajo tudi z izstopajočimi imeni: Reзиденca Rožna dolina, Vila Cesarjev dvor, Hiša Belin, Vila Tržanka, Vile Bokalce (vaš dom na sončni strani Ljubljane). Gradnjo velikega stanovanjskega kompleksa Urbana oaza s 160 luksuznimi stanovanji načrtujejo tudi v bližini sotočja Glinščice in Gradaščica (območje nekdanje tovarn Tovil), torej nedaleč od viške cerkve.

Ob vsem naštetem bi bila potrebna tudi nova verska znamenja – vsekakor na Griču, ob Poti Rdečega križa (Novo Brdo), ob naselju Vile Bokalce (v bližini Bokavškega gradu), onstran obvoznice Nove Kozarje ob cesti na Ključ (ob gasilskem domu), v Murglah, pri gostilni Gorjanc. V Črnem logu, kjer je bila nekdanja kmetija pr' Gajstru, bi bila zaradi prebivalstva različnih veroizpovedi sprejemljivejša kapelica, saj bi jo muslimani verjetno lažje sprejeli kakor križ. Cesta do tega razmeroma odmaknjenega naselja še ni asfaltirana, vodi mimo azilnega doma in prek potoka Curnovca. Zelo primeren kraj za versko znamenje bi bil tudi ob Večni poti, v bližini Gozdarskega inštituta (št. 2) ali v bližini živalskega vrta.

Seveda je določitev najprimernejših lokacij za postavitev novih verskih znamenj na javnih površinah povezana z upoštevanjem prostorske, gradbene in lastninske zakonodaje, pri čemer se zahteve razlikujejo glede na velikost, trajnost in lokacijo. Na svojem zemljišču pa lahko postavimo znamenje.

Ob tem mi je prišel na misel križ ob poti skozi mojo rojstno vas, ki sta ga moj oče in njegov svak postavila leta 1947, torej pred skoraj osmimi desetletji. Pozneje so mimo vasi zgradili novo cesto in križ so prestavili tja, ker je na stari lokaciji sameval. Ko je oče umrl, se je pogrebni sprevod ustavil ob tem križu in na očetovo željo smo tam zmolili desetko rožnega venca.

Verska znamenja so del naše kulture in molče oznanjajo resnico: Križ stoji, ko se svet vrti!

p. Zdravko Jakop

Moškost v cerkvi

Pastoralni delavci se sprašujemo: Kje so moški? Sploh še imajo kje večino? V Cerkvi je menda nikoli niso imeli, dandanes pa jo izgubljajo še na drugih področjih: v zdravstvu, šolstvu ... O moškosti v cerkvi je pred 40 leti razmišljal pokojni nemški jezuit Karel Rahner. V tem zapisu navajam nekaj njegovih misli. Nekoč smo poznali zakonce in samske – torej dva stanova. Sodobni časi pa so prinesli večjo pestrost: imamo zakonce, ki so vedno skupaj, in take, ki so poročeni, a jih zlepa ne vidimo skupaj; imamo tudi take, ki so sicer poročeni, vendar ne živijo skupaj (in tudi ločeni niso!); poznamo moške, ki do neke mere sledijo ženam: v nedeljo gredo z njimi k maši, med tednom pa ne; poznamo tudi primere med moškimi, ki so redno pri maši, a vedno brez žene. Med obiskovalci cerkvá zato prevladujejo ženske.

Rahner meni, da se moški lažje odtujijo Cerkvi (Bogu), čeprav po naravi niso nič manj versko razpoloženi kot ženske. Kje je vzrok? Krščanstvo je v Evropi dobilo poteze verskega čustva, to pa je bolj pisano na kožo ženske; objemi po maši, na športnih igriščih, med politiki ... Objem »kar tako« ne bo odpravil odtujevanja; vzroki zanj so namreč globlji. Tudi z nenehnim fotografiranjem in tipkanjem telefonskih sporočil ga ne bomo odpravili, kajti z njima se samo varamo – brez koristnih učinkov. To sta obliki komuniciranja, ki nadomeščata osebni/živi stik in marsikdaj mejita že na neolikanost. Čeprav krščanstvo kot nauk in razodetje ni niti moško niti žensko. Moški potrebujejo jedrnatost in privlačno pobožnost. Pridige morajo biti sugestivne, realistično naj pojmujejo delo in življenje. Rešitve ne bo v novih mašnih plaščih, ki gredo hitro v zapuščino – posebno zdaj, ko se število mašnikov zmanjšuje. Prav je, da so plašči lepi, a čemu jih kupovati na zalogo? Novomašniki si jih bodo že sami kupili ali jih dobili v dar. Včasih je somaševanje podobno pravi »razstavi« stol z različnimi okraski! Pomembnejša je zavest, da je milost »... stati pred Gospodom in mu služiti«.

Moški se rad izogne verskemu aktivizmu; nedelja je postala »zasebna« stvar, čas za maratone, kolesarjenje ipd. To še dodatno zmanjša število nedeljnikov, saj se lahko vprašamo, koliko teh rekreativcev je bilo danes pri maši? Začeli smo z novimi poskusi: »moški

zajtrk«, »odmik za moške«, »ženski večeri«, ločena romanja za moške in ženske. Včasih smo na ljudskih misijonih poznali stanovske govore za moške, fante, ženske, dekleta ... Svet postaja protiverski. Poleg zdravnikov, učiteljev in oblastnikov smo na slabem glasu tudi duhovniki. »Menim namreč, da je Bog nas, apostole, postavil na zadnje mesto, kakor na prag smrti, saj smo postali predstava za svet in za anđele in ljudi ... (1 Kor 4,9).

Kdo bi mogel do popolnosti razumeti skrivnostno dogajanje med skrivnostnim Bogom in skrivnostnim človekom? Rahner je bil mnenja: »Človek more biti ud Cerkve – in vendar daleč od Boga; prejemati more zakramente – in vendar brez haska; izgovarjati more dolge molitve – in vendar ne zna moliti; učeno more govoriti o teoloških stvareh – in vendar biti brez svete bližine.« Zato je za duhovnika težka naloga, da (s) pozna razliko med človekom, kakršnega hoče Bog, in človekom, kakršnega izmaliči greh. Duhovnik naj bi vedel, da je raztresenost današnjega človeka prišla do take stopnje, da zbranost ne more več priti do veljave. Zunanji vplivi ga tako prevzamejo, da pozabi na notranjost. In vendar »po notranjem življenju človek presega vse stvari; v te globine svoje notranjosti se vrača, kjer ga čaka Bog, ki preiskuje srca, in kjer sam pred božjimi očmi odloča o svoji usodi« (prim. CS 14,2).

Cerkev je sveto občestvo, v katerem je kristjan poklican, da živi »posvečeno življenje«.

Karel Rahner je v svojem času za svoje okolje zapisal: »Živimo v deželi krščanskih spomenikov s krščansko preteklostjo.« Na te besede sem se spomnil na moškem romanju po Dolenjski, praznovanju obletnice posvečenja na Bizelskem in srečanju letnika v Laporju in Studenicah ... Videli smo mnogo vaških kapelic, križev, cerkvá; tako številne so in po večini dobro vzdrževane. Kakšen okras naše dežele so ti krščanski spomeniki! Kdor ni slep, ga še vedno nagovarjajo.

p. Zdravko Jakop

*Opomba:
Rahnerjevi navedki so iz revije Nova pot,
1957; str. 248.*

Lk 24, 13-35

Kaj pomeni biti Cerkev, ki posluša

Vzakonski skupini so mi dejali: »V Cerkvi nismo slišani! Ogromno poslušamo nadrejene klerike in se moramo z njimi strinjati, sprejeti in upoštevati, kar nam rečejo; imajo vedno prav in jim ni vseč, če jim tega ne priznamo, se z njimi ne strinjamo in ne sprejemamo!«

Res je, v Cerkvi ne znamo kaj prida poslušati – prisluhniti Bogu, bližnjemu, sebi...

- Naučili smo se mnogotere molitve in sodelovanje pri obredih,
- imamo mnogotere recepte za vse probleme in dileme in skorajda odgovore na vsa vprašanja,
- imamo mnogotere resnice, teorije, modele ter postavljene diagnoze s katerimi lahko postrežemo,
- imamo veliko jamranja, kritik, stokanja in malo pohval, priznanj, malo zaupanja v vernike,
- imamo visoko teološko govorico, ki je ljudje ne razumejo, ne poznamo pa življenja in se ne naučimo jezika poslušalcev, da bi jim v njihovem jeziku spregovorili,
- vsepreveč uporabljamo negativno govorico in nostalgijo po preteklosti, premalo govorico upanja in prihodnosti
- veliko govorimo – ocenjujemo, presoja, včasih tudi sodimo, opravljamo ali celo obrekujemo,
- lovimo rezultate, delamo statistiko, merimo uspešnost, prirejam simpozije in seminarje
- imamo tudi ogromno literature, razpoložljive medije, ...
- a smo razvili, tako v Cerkvi kakor v sebi samo polovičarski glas vesti, ki nam očita glede zapovedi in glavnih grehov: manjka pa pravega poslušanja, življenja, sočutja, usmiljenja, občutka za skrivnost Boga in človeka, odgovornost za bližnjega...

K poslušanju in spremljanju v Cerkvi nas povabi in nam spregovori Posinodalna apostolska spodbuda: Kristus živi (Christus vivid), čl.: 291-299. Sledi povzetek!

Dejstvo je: ko želimo drugemu pomagati razločevati življenjsko pot, mu moramo najprej prisluhniti in ga poslušati. In to poslušanje predvideva TROJE OBČUTLJIVOSTI ali pozornosti, ki so med seboj različne, a se dopolnjujejo.

Prva občutljivost ali pozornost mora biti do osebe kot OSEBE.

Poskušamo poslušati drugega, ki se nam daje, ki v svojih besedah daje samega sebe. Znamenje poslušanja je najprej ČAS, ki ga darujemo drugemu – spoštovati milostni trenutek: ne preložiti, ne zavrniti, ne zamuditi!! Ne gre toliko za količino, ampak za to, da drugi čuti, da je moj čas njegov: kolikor ga on potrebuje, da mi pove, kar želi. Čutiti mora, da ga poslušam brezpogojno, brez užaljenosti in ne da bi se pohujševal, (grimase in prijetanje za glavo), ne da bi me kaj motilo in ne da bi se pri tem utrudil.

To je poslušanje, ki ga je Gospod naklonil učenca na poti v Emavs (vse sta že vedela, a nista razumela!), ko se jima je pridružil in hodil z njima ter ju dolgo spremljal po poti, ki pelje v nasprotno smer od tiste prave (prim Lk 24, 13-35). Ko se je Jezus pripravljal na odhod, kakor da bo nadaljeval pot, saj sta onadva prišla domov, razumeta, da je njima daroval svoj čas, zato tedaj ona dva njemu hočeta darovati svoj čas in mu ponudita gostoljubje – Jezusa prepoznata in mu končno verjmeta ter ga sprejmeta, ko se jima je daroval, dal samega sebe – »izginil« v njuni srci!.

To pozorno in velikodušno Jezusovo poslušanje kaže na vrednost, ki jo ima za nas druge oseba. In gre preko njenih idej in življenjskih izbir in se ne ozira nanje.

Druga občutljivost ali pozornost poslušanja je RAZLOČEVANJSKA.

Gre za lovljenje pravnjega trenutka in točke, kjer se razločuje milost ali skušnjava. Saj so včasih stvari, ki nam pridejo na misel, samo skušnjave, ki nas odvrčajo od naše resnične poti. Tu se moramo vprašati, kaj točno mi govori ta oseba, kaj mi hoče povedati, kaj želi, da bi od tega, kar se ji dogaja, razumel jaz. Ta vprašanja pomagajo razumeti, kje se nabirajo razlogi, ki drugo osebo nagibajo in pomagajo čutiti težo in ritem te osebe, ki so pod vplivom te logike.

Poslušanje se pri tem osredotoča na razločevanje odrešujočih besed dobrega Duha, ki nam ponuja Gospodovo resnico, pa tudi na razločevanje pasti hudobnega duha – njegovih lažnivih prevar in njegovega zapeljevanja. Treba je imeti pogum, nežno ljubezen in obzirnost, kar je vse potrebno za pomoč drugemu pri prepoznavanju resnice in prevar ali izgovorov.

Tretja občutljivost ali pozornost je namenjena POSLUŠANJU NAGIBOV, ki jih drugi izkuša »za naprej«. Gre za globoko poslušanje tega, »kam zares hoče iti drugi«. Pozornost se usmerja še naprej od tega, kar čuti in misli v sedanjosti in kar je storil v preteklosti, usmerja se proti tistemu, kar želi biti. Včasih to pomeni, da človek ne gleda toliko na to, kar mu je vseč, ne gleda toliko svojih površinskih želja, ampak bolj to, kar ugaja Gospodu, kaj je njegov načrt za življenje osebe, ki se izraža v nagnjenju srca, ki seže preko lupine okusov, vsečnega in čustev.

To poslušanje je pozornost na zadnji namen. Zato je Gospod vedno na razpolaga za pomoč vsakomur, da prepozna ta zadnji namen in dovolj mu je, da mu reče: »Gospod, reši me, usmili se me!«

Na ta način se razločevanje res spremeni v sredstvo boja za BOLJŠO HOJO ZAGOSPODOM. Želja, da prepoznamo lastno poklicanost, zahteva torej zase največjo mero moči, posebno kakovost in najvišjo stopnjo odličnosti, kar vse najbolj zadovoljivo ustreza dostojanstvu življenja samega. Saj je končno dobro razločevanje POT do SVOBODE, ki omogoča razcvet tistega edinstvenega v vsakem človeku, tistega, kar je tako njegovo, tako osebno, da pozna samo Bog. Drugi ne more niti razumeti v polnosti niti predvidevati od zunaj, kako se bo razvijalo.

Zato se mora tedaj, ko nekdo tako posluša drugega, v določenem trenutku UMAKNITI, da pusti drugega hoditi po poti, ki jo je odkril, Umakniti se, izginiti izpred oči tako, kot izgine Gospod izpred oči svojih dve učencev in ju pusti sama z gorečim srcem, da gresta spet na (pravo) pot (prim Lk 24, 30-34). Na poti nazaj, ko se vračata k skupnosti, prejmeta učenca iz Emavs potrditev, da je Gospod zares vstal (v 34).

Ker je čas pomembnejši kakor prostor, je potrebno spodbujati in spremljati PROCESE (prehoditi dolgo pot izgubljenosti, odtujenosti, pot udomačevanja, ne pa vsiljevati poti). Gre za procese znotraj oseb, ki so vedno edinstvene in svobodne. Zato je težko sestavljati formularje, zbirke napotkov, šablone, fraze... celo kadar so vsa znamenja pozitivna, saj gre za to, da se pozitivne dejavnike same podvrže pozornemu razločevanju (pometena hiša v evang.), da se ne osamijo drug od drugega (samo pobožnost, samo študij, samo »pridni«, samo doma) in da ne pride do nasprotovanja med njimi, da se ne izključujejo in med seboj pobijajo.

Prav tako je treba reči tudi o negativnih dejavnikih: ni jih treba zavreči vseh skupaj in brez razlike, ker se lahko v vsakem izmed njih skriva kakšna vrednota, ki čaka, da jo osvobodijo in znova privedejo k njeni polni resnici; (spomnimo se prilike o ljulki in pšenici – nestrpnost!).

Seveda pa moram za to občutljivost in pozornost poslušanja in spremljanja drugih na tej poti najprej jaz sam imeti navado, da hodim po njej!

POSLUŠANJE IN PRIDIGAR – kako naj pridigar prisluhne, da mu bodo prisluhnili? (povzeto po Vesele evangelija – (evangelii gaudium), apostolska spodbuda čl. 154-159 in dodano iz izkušenj))

Pridigar mora imeti eno uho pri ljudstvu, da bi ugotovil, kaj je porebno, da verniki slišijo. Pri tem je pozoren na konkretne ljudi. Gre za to, da sporočilo Božje Besede poveže s konkretnim človeškim položajem, z nečim iz njihovega življenja, z izkušnjo, ki potrebuje luč Božje Besede. Ta skrb ne ustreza koristiljubni ali diplomatski naravnosti, ampak je najgloblja verska in pastoralna. V bistvu je to »notranja budnost, da bi iz dogodkov prebrali božje sporočilo«. To je veliko več, kakor da bi našli nekaj zanimivega, da bi o tem govorili. To, kar skušamo odkriti, je tisto, kar nam Gospod hoče povedati v vsakokratnem položaju. Tako torej priprava na pridigo postane vaja evangelijskega razločevanja, kjer skušamo – v luči Svetega Duha – spoznati tisti klic, ki ga izreka Bog v vsakem zgodovinskem položaju.

Pri tem iskanju se je mogoče preprosto vrniti h kakšnemu pogostemu človeškemu izkustvu, kakor je veselje nad ponovnim srečanjem, kakor so razočaranja, strah pred osamljenostjo, sočutje z bolečino drugih, negotovost glede prihodnosti, skrb za drugega človeka ... Gre za konkretizacijo evangelija!

Pred očmi moramo imeti tudi to, da nikoli ne smemo odgovarjati na vprašanja, ki jih nihče ne postavlja.

Tudi ni primerno poročati o aktualnih dogodkih, da bi zbujali zanimanje – za to so že TV programi. Vsekakor je mogoče izhajati iz kakšnega prijetljaja. Nekateri ljudje namreč tu in tam v pridigi radi slišijo komentarje o tekočih zadevah, »a govori na kratko, povej veliko z malo besedami!« (Sir 32,8).

V pridigi naj uporabljamo tudi primere in podobe. Premere uporabimo, da bi napravili razumljivejšo Božjo besedo, podobe pa pomagajo, da sporočilo doživimo kot domače, uporabno in povezano z vsakdanjim življenjem.

Da ne bi v pridigi zašli v nevarnost, da govorimo v prazno, mora biti govorica takšna, da jo ljudje razumejo. Visoke teološke govorice (pojmov) ljudje ne razumejo! Ljudi moramo veliko poslušati, da bi poznali njihovo življenje in govorico in bili sposobni spregovoriti v njihovi govorici.

Pridiga mora tudi vsebinsko sestavljati enoto, ki ima jasno ureditev in povezanost med stavki. Tako ljudje zlahka sledijo pridigi in morejo dojeti logiko tega, kar pove, sicer je lahko le »vsega po malo, kar se spomni in podaja »sračje gnezdo« in »vse rožice iz polja«.

K poslušanju pridige pritegne pozitivna govorica. Ne moraliziranje in kulpabizacija, ne naštevanje prepovedi, ne tožbe, stokanju, kritike in očitki vesti. Pridiga mora prinašati upanje, usmerjati v prihodnost in nas ne vklepati z negativnim v skladišču preteklosti!

p. Pavle Jakop

Duhovnik, frančiškan

Pater Simeon (Jožef) Mavec

Na god sv. Jurija, v četrtek, 23. aprila 2026, je v ljubljanskem frančiškanskem samostanu odšel k nebeškemu Očetu p. Simeon Mavec.

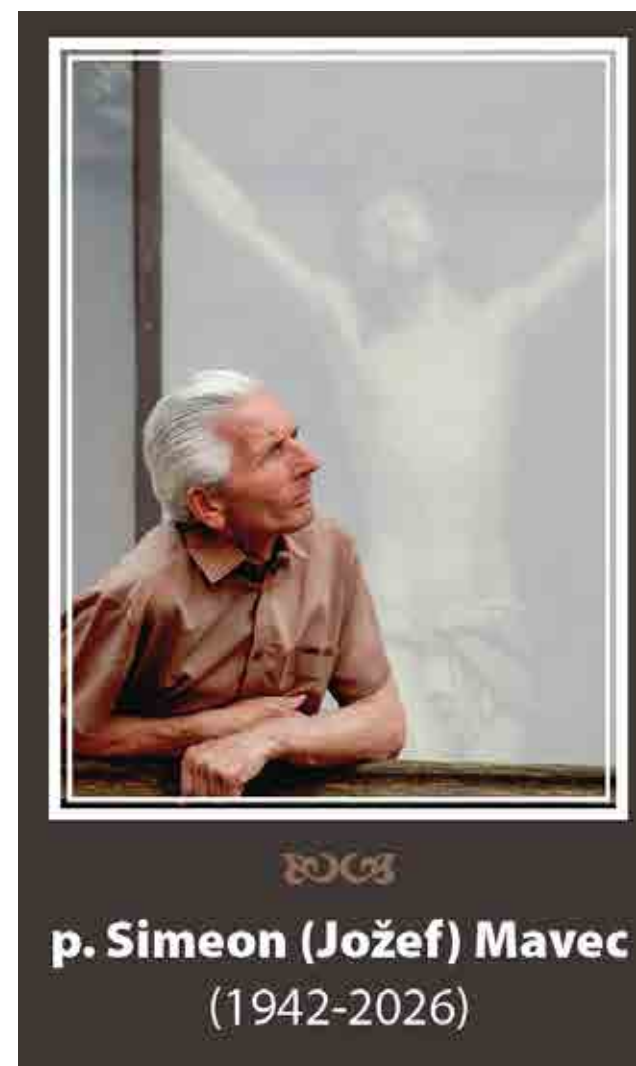
P. Simeon, pri krstu Jožef, je zagledal luč sveta 3. marca 1922 v Borovnici, kjer je bil oče Ivan organist. Imel je še brata in tri sestre, nečake in pranečake, vse je imel zelo rad in jih je redno obiskoval. Frančiškanski habit je oblekel 5. februarja 1966 in končal noviciat s prvimi zaobljubami 11. februarja 1967. Slovesne zaobljube je izrekel 3. januarja 1972. Mašniško posvečenje je prejel 29. junija 1972 v Ljubljani.

Bogu in ljudem je služil na Brezjah, kjer je deloval šest let (1973-1979), bil je spovednik, organist. Tam je na novo zaživel mešani cerkveni pevski zbor, ki še danes poje pri nedeljskih bogoslužjih v narodnem svetišču Marije Pomagaj. P. Simeon je deloval še v Kamniku, dvakrat je bil kaplan v Dobovi (1979-1982 in 1989-1990), eno leto spovednik na Sveti Gori, eno leto

kaplan v Nazarjah in dvakrat pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah (1984-1989 in 1990-1992), kjer je bil nekaj let samostanski vikar. Nato je bil dve leti vikar pri Novi Štifti pri Ribnici (1992-1994), tam je tudi orgljal pri sv. mašah in pobožnostih. Eno leto je bil duhovni pomočnik v Novem mestu (1994-1995), zadnjih 31 let pa je bival v Ljubljani pri Marijinem oznanjenju. V tednu po nedelji Božjega usmiljenja ga je na sprehodu zadela možganska kap in po nekaj dneh je bilo njegovo zemeljsko življenje dopolnjeno.

V sredo, 29. aprila, je pogrebno sv. mašo vodil nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore v cerkvi vseh svetih na ljubljanskih Žalah, pridigal je provincial p. Christian Gostečnik. P. Simeon počiva na pokopališču manjših bratov na ljubljanskih Žalah. Naj prosimo za nas pri Bogu, mi pa zanj in za novi frančiškanski poklic.

p. Darko Žnidaršič OFM

*Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri smrti,
ki ji nihče v življenju ne uide!*
(sv. Frančišek Asiški)

V četrtek, 23. aprila 2026,
je v Gospodu zaspal

p. Simeon (Jožef) Mavec
frančiškanski duhovnik.

Na tem svetu je živel 84 let in 2 meseca.
Bogu je služil v serafinskem redu
59 let in 3 mesece, duhovnik je bil 53 let.

Deloval je v Ljubljani, na Brezjah, v Dobovi,
na Sveti Gori, v Nazarjah, pri Sveti Trojici,
v Novi Štifti in v Novem mestu,
od leta 1995 pa je bil v ljubljanskem samostanu.

*Gospod, daj rajnemu večni pokoj!
In večna luč naj mu sveti!
Naj počiva v miru! Amen.*

Foto: Tamino Petelinšek

Dragi bratje 3

Iz provincialata

Dan province	4
Odpuščanje – sprava	9
Praznik sv. Antona Padovanskega na Viču	12
Zlatomašniki z nadškofom S. Zoretom na Brezjah	13
Sveto leto sv. Frančiška Asiškega – 800 let od smrti	14
Zapisnik 8. redne seje provincialnega definitorija	15
Zapisnik 9. redne seje provincialnega definitorija	16
Zapisnik 10. redne seje provincialnega definitorija	18
Zapisnik 11. redne seje provincialnega definitorija	20
Zapisnik 12. redne seje provincialnega definitorija	22
Zapisnik 1. seje definitorialnega kongresa	24

Iz postulata

Romanje v Assisi ob 800-letnici sv. Frančiškove smrti	26
Romanje na Javorco	28

Iz življenja bratov in samostanov

Brezje	32
Ljubljana – Center	35
Utrinki izpod kamniških planin – iz Kamnika	39
Nepozabno romanje s p. mag. Cirilom Alojzom Božičem v Pleterje, Kostanjevico in Stopiče	49
Med Mariborom in Sv. Trojico v Slov. goricah	54
V Nazarjah	59
Na Skalnici pa takole... ..	66

Teološki in pastoralni izzivi

»Zadnji« zapisi p. Zdravka Jakopa	70
Moj spomin na p. Andreja Vovka	71
Župnija, nove gradnje in verska znamenja	72
Moškost v cerkvi	73
Kaj pomeni biti Cerkev, ki posluša	74

... in naj molijo za rajne

Pater Simeon (Jožef) Mavec	76

1226 — 2026

Frančišek

Poročila leto 2026 (LXXIX)
številka 1

Izdala: Slovenska frančiškanska
provinca sv. Križa
Prešernov trg 4
1000 Ljubljana

Ureja: p. Krizostom Komar
Odgovarja: p. Christian Gostečnik
Redni sodelavci: p. Darko Žnidaršič,
br. Janez Papa

Grafična priprava: ZBF
Tisk: Demat d.o.o., Ljubljana

Elektronski naslovi skupnosti

Provincialat	provincialni.minister@ofm.si
Definitorij	definitorij@ofm.si
Tajništvo province	tajnik@ofm.si
Prokuratura	prokuratura@ofm.si
Založba BF	zbf@ofm.si
Komisariat	komisariat@ofm.si
Generalna kurija	http://www.ofm.org
e-mail	[ime]@ofm.org [ime] je naziv urada ali oznaka osebe (npr. mingen, secgen, formgen, missgen, econgen, pax, acta, ipd.)

Elektronski naslovi bratov

Ambrož Mušič	ambroz.music@rkc.si
Andraž Arko	andraz.arko@rkc.si
Anton Jerman	anton.jerman@gmail.com
Benedikt Dejan Emberšič	benediktdejanembersic@gmail.com
Benjamin Božič	beni.bozic@gmail.com
Bernard Goličnik	bernard.golicnik@rkc.si
Bernard Karmanocky	bernard11k@aol.com
Bernardin Iljaš	bernardin.iljas@ofm.si
Boštjan Horvat	bostjan.horvat@ymail.com
Bogdan Knavs	bogdan.knavs@rkc.si
Bogdan Rus	bogdan.rus@rkc.si
Boris Markež	boris.markez@rkc.si
Christian Gostečnik	christian.gostecnik@gmail.com
Ciril A. Božič	cirilofm@gmail.com
Darko Žnidaršič	darko.znidarsic@rkc.si
David Šrumpf	p.david.ofm@gmail.com
Edvard Kovač	edvard.kovac.1950@gmail.com
Filip Mlinar	filip.mlinar@gmail.com
Franci Seničar	franci.senicar@gmail.com
Franc Kovše	franc.kovse@rkc.si

Gregor Kos	gregor.kos@rkc.si
Jan Dominik Bogataj	janco.bog@gmail.com
Janko Žagar	janko.zagar@hotmail.com
Janez Papa	janez.papa@rkc.si
Krizolog Cimerman	krizolog@yahoo.com
Krizostom Komar	krizostom.komar@rkc.si
Ksaver Babnik	ksaver.babnik@gmail.com
Marcelin Gorenc	marcelin.gorenc@ofm.si
Mari Osredkar	MariJoze.Osredkar@teof.uni-lj.si
Marijan Cvitak	marijan.cvitak@siol.net
Marjan Čuden	marjan.cuden@rkc.si
Marjan Čuk	marjan.cuk@rkc.si
Marko Novak	marko.novak@rkc.si
Metod Ogorevc	metodofm@gmail.com
Milan Kadunc	milan.kadunc@rkc.si
Miran Špelič	miran.spelic@rkc.si
Miran Vidic	miran.vidic.ofm@gmail.com
Niko Žvokelj	niko.zvokelj@rkc.si
Pavle Jakop	pavle.jakop@gmail.com
Pepi Lebreht	pepi.lebreht@rkc.si
Peter Lavrih	pater.peter@rkc.si in peter.lavrih@rkc.si
Peter Vrabec	peter.vrabec@rkc.si
Rafko Slejko	rafael.slejko@gmail.com
Regalat Razbočan	regalat@gmail.com
Robert Bahčič	robert.bahcic@rkc.si
Silvin Krajnc	silvin.krajnc@rkc.si
Simon P. Berlec	simon.peter.berlec@rkc.si
Tadej Inglič	tadej.inglic@rkc.si
Tadej Strehovec	tadej.strehovec@gmail.com
Tomaž Hočevar	tomaz.hocevar@rkc.si
Tomaž Pinter	tomaz.pinter@rkc.si
Vid Lisjak	pater.vid@gmail.com
Viktor Papež	viktor.papez@rkc.si
Vili Pustoslemšek	viljem.pustoslemsek@rkc.si

Molitev k svetemu Frančišku za mir

Sveti Frančišek, naš brat,
ti, ki si pred osmimi stoletji stopil
sestri smrti naproti kot človek miru,
posreduj za nas pri Gospodu.

V Križanem pri svetem Damijanu si prepoznal
resnični mir, pouči nas, da v njem iščemo izvir
vsake sprave, ki podira zidove razdeljenosti.

Ti, ki si neoborožen prestopil
vojno fronto in fronto nerazumevanja,
daj nam pogum, da zgradimo mostove,
kjer svet postavlja meje.

V tem času, ranjenem od sporov in razprtij,
prosi za nas, da postanemo tvorci miru:
ko smo odložili orožje in razorožujemo druge,
naj pričujemo za mir, ki prihaja od Kristusa.

Amen.

Leo P.P. XIV

1226 — 2026
Frančišek

